

ΕΝΑΣ "ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ",

Τό νησί των τροπικών, που κατοικείται από όμορφες γυναίκες

Έχετε όνειρο να έχετε ένα νησί; Είστε ένας από τους πολλούς που ονειρεύονται να έχουν ένα νησί; Είστε ένας από τους πολλούς που ονειρεύονται να έχουν ένα νησί; Είστε ένας από τους πολλούς που ονειρεύονται να έχουν ένα νησί;

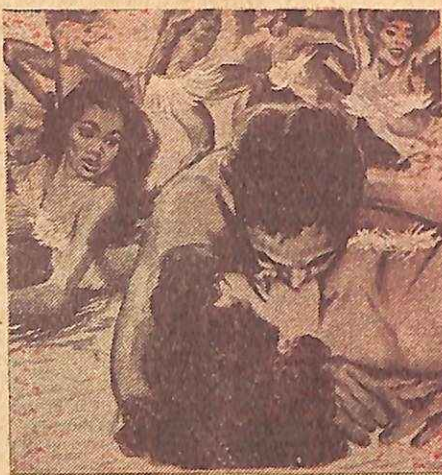
Αν ναι, μάθετε πως υπάρχει — και σας περιμένει — αυτός ο παράδεισος, αυτή η χώρα της Ουτοπίας! Είναι το μικρό νησί Σαμπά, του Καριβικού πελάγους. Άνθηκε στις Όλλανδικές Δυτικές Ινδίες και βρίσκεται έξω απ' τα συνήθιστα δρομολόγια των εμπορικών πλοίων, στα μισά του δρόμου μεταξύ Πορτορίκο και Γαλλικής Γουαδελούπης. Οι περιηγητές το άνοιξαν, μολοντί δεν απέχει παρά 1.200 μίλια απ' το Μαϊάμι της Φλόριδας.

Είναι ένα οχυρωμένο ηφαίστειο, που αναδύθηκε απ' τη θάλασσα, με ύψος 1000 μέτρων περίπου. Ο περισσότερος πληθυσμός του κατοικεί στο φαρδύ και ρηχό κρατήρα, που βρίσκεται στο κέντρο του κανονικού αυτού νησιού. Στο χαμηλότερο σημείο αυτού του κρατήρα είναι χτισμένο το μεγαλύτερο απ' τα δύο χωριά.

Δεν υπάρχουν στο Σαμπά φόροι, ούτε τελωνειακοί δασμοί, ούτε κοινωνία ή άλλες... πληγές. Ο μέσος όρος της θερμοκρασίας κυμαίνεται γύρω από τους 30 βαθμούς. Σε μία έκταση 12½ τετραγωνικών χιλιομέτρων, ζουν 1.175 Ιθαγενείς, οι περισσότεροι από τους οποίους είναι γυναίκες (μιαδές, αγγλοαλλανδικής καταγωγής) διανομείς για άντρες.

Η Ελλάδα αυτή του Ισχυρού φύλου όμορφα είναι σε οικονομικούς λόγους. Έλθοντας άντρες μένουν στο Σαμπά, καλλιεργώντας το γόνιμο έδαφος του με πατάτες, γλυκοπατάτες κι άλλα λαχανικά. Οι περισσότεροι μεταναστεύουν στα έπισης ολλανδικά νησιά Κουρασάο και Άροούπα, όπου βρίσκουν εύκολα δουλειά με μεγάλα ημερομίσθια στα διυλιστήρια πετρελαίου. Άφηνουν δε πίσω τους γυναίκες και κοπέλλες, μόνες και καταδικασμένες σε μία βαριά και μονότονη ζωή, στον ήσυχό εκείνο μικρό παράδεισο.

Η μοναδική διασκέδαση για το θηλυκό πληθυσμό του Σαμπά, είναι όταν το μικρό κυβερνητικό ολλανδικό πλοίο, που φτάνει κάθε βδομάδα απ' το Σαιν Κίτς, φέρνει κανένα περιηγητή, άρσενικό και δίχως γυναίκα μαζί του! Γίνεται τότε γενικό γλέντι και χορός στο μεγαλύτερο χωριό του τόπου. Οι κοπέλλες ντυνούνται με τα καλά τους κι' επιστρατεύουν όλη τη γοητεία και τη θηλυκό-

Στην ακροθαλασσία του νησιού Σαμπά, οι καλλονές του νησιού περιμένουν τους ξένους με ανοιχτή αγκαλιά...

τητά τους, για να σαγηνέψουν τον ξένο.

Πουθενά άλλοι, ο δλο τόν κόσμο, δεν είναι τόσο περιζήτητοι οι άντρες — άκόμα κι' οι άσχημοι, οι ηλικιωμένοι, οι άδικοι απ' τη φύση...

Εκείνοι όμως που θα ενδιαφέρονταν να γνωρίσουν από κοντά αυτό τον επίγειο παράδεισο, πρέπει να έχουν υπ' όψη τους ότι δεν είναι τόσο εύκολο το ταξίδι ως εκεί... Άπαιτεί αρκετούς κόπους, έξοδα και χρόνο. Γιατί, μολοντί βρίσκεται σχετικά κοντά στις αμερικανικές άκτες, το Σαμπά είναι ένα απ' τα πιο απομονωμένα μέρη του κόσμου.

Με διαφόρους συνδυασμούς πλοίων και αεροπλάνων, μπορεί κανείς να στάση στο γειτονικό ολλανδικό νησί Σαιν Μαρτίν ή στο βρετανικό Σαιν Κίτς. Ένα μικρό κυβερνητικό αεροπλάνο κάνει μία φορά τη βδομάδα απ' το Σαιν Κίτς και δύο φορές το μήνα απ' το Σαιν Μαρτίν το ταξίδι ως το Σαμπά.

Η διαδρομή αυτή διαρκεί 10 ώρες περίπου. Απ' τα μισά του δρόμου, αντικρίζει το γραφικό νησί να προβάλλει απ' τη γαλάζη θάλασσα, χρειάζεται όμως να κάνει ύπνοσην αρκετές ώρες άκόμα, για να βγει από κοντά τις αξιολάτρευτες

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΤΡΕΣ

γυναίκες του...

Δεν υπάρχει λιμάνι στο Σαμπά ή άλλο κατάλληλο μέρος, για να πλησιάσει το πλοίο στις βραχώδεις άκτες. Άναγκαστικά λοιπόν, ο ταξιδιώτης βγαίνει έξω με μία βάρκα, που γλιστράει ανάμεσα στις πολυάριθμες έξερς.

Στην ακροθαλασσία, τον περιμένουν με λαχτάρα οι καλλονές του νησιού, για να τον υποδεχτούν με ανοιχτή αγκαλιά...

Ύστερα, ο επισκέπτης πρέπει ν' ανεβεί την απότομη πλαγιά του ηφαιστείου και να ξανακατεβεί έπειτα σε βάθος 250 μέτρων, για να φτάσει στο χωριό. Μπορεί όμως να κάνει αυτή τη διαδρομή μ' ένα σαραβαλιασμένο τζιπάκι, πληρώνοντας 8 δολάρια περίπου.

Αν δεν έχει δεσμούς στην πατρίδα του κι' αν του άρσουν οι γυναίκες, θα βρει όνειρεμένη τη ζωή στο Σαμπά. Το κλίμα είναι τέλειο, τα τρόφιμα πάμφθονα κι' οι γυναίκες όμορφες. Τιποτα δεν τάραιζει τη γαλήνη του μακρινού αυτού τόπου.

Το μόνο μέσον επικοινωνίας του με τον έξω κόσμο συνίσταται σ' ένα κυβερνητικό σταθμό άσυρμάτου, που βρίσκεται σ' έπαση με το Κουρασάο. Ο μόνος εκπρόσωπος της εξουσίας είναι ένας Όλλανδός διοικητικός υπάλληλος. Οι τοπικές υποθέσεις ρυθμίζονται απ' αυτόν κι' από ένα πενταμελές συμβούλιο από νησιώτες.

Ένας ξένος μπορεί να ζήσει σάν άρχοντας στο Σαμπά με 100 δολάρια το μήνα. Σ' αυτά συμπεριλαμβάνονται το νοίκι του σπιτιού του (20—30 δολάρια το μήνα), η τροφή του κι' οι μισθοί του υπηρέτη του προσωπικού του (10 δολάρια το μήνα για καθένα). Αν άστόσο είναι τύπος αμειβόμενος και άρκεϊται στον άπλο τρόπο ζωής των Ιθαγενών, μπορεί να περάσει χωρίς να ξοδέψει τίποτα... Οι γυναίκες του νησιού δέ φροντίζουν άσφαλώς, και μάλιστα με μεγάλη ευχαρίστηση, για τη συντήρησή του!

Όποιος ενδιαφέρεται τώρα για περισσότερες πληροφορίες σχετικά με το παραδεισιακό αυτό νησί, δεν έχει παρά να τις ζητήσει από την Επισκοπική Έπιτροπή Όλλανδικών Δυτικών Ινδιών, που έχει τα γραφεία της στο Νέα Υόρκη, στον άριθμό 475 της Πέμπτης Λεωφόρου (δωμάτιο 416). Θα έπιτύχη κάθε δυνατή διευκόλυνση, για να έποκερθεί το Σαμπά και να διαπιστώσει με τα μάτια του όσα γράφουμε γι' αυτό.

Μόνο που — αν είναι άνθρωπος και έλεύθερος — πρέπει να έχει υπ' όψη του πως θα του είναι πολύ δύσκολο να ξαναφύγει από εκεί...

ΓΙΑ ΤΟ ΦΡΕΣΚΟ ΒΟΥΤΥΡΟ

Αν δε διαθέτετε ψυγείο, μπορείτε να διατηρήσετε για πολλόν καιρό το φρέσκο βούτυρο με τον έξης τρόπο:

Το τυλίγετε μ' ένα πολύ καθαρό άσπρο πανί, μουσκεμένο με έξοδι πρώτης ποιότητας, και το ραπτίζετε απ' έξω κάθε δύο μέρες με το ίδιο έξοδι. Τό φυλάτε δε σε μέρος όπου, εύκολο και καθόλου υγρό. Έτσι, θα διατηρηθεί φρέσκο επί πολλούς μήνες, και μάλιστα θα πάρη μία πολύ νόστιμη γεύση.

ΔΕΡΜΑΤΙΝΕΣ ΠΟΛΥΟΡΟΝΕΣ

Πλένετε τις δερματίνες πολυόρονες και καρδέκλες με χλωρή σαπουνάδα, τις άφηνετε να στεγνώνουν κι' να πινέλο τα σκαμμένα μέρη του δέρματος με λίγη απ' την έξη διόλυση.

Καστανό του Βισκαρκ 1 γραμ. Οινόπνευμα 19 κυβικά έκταστα.

Αν τα σκαμμένα του δέρματος είναι πολύ βαριά, τα θουλώνετε με λίγη γόμα λυωμένη σε νερό. Όταν στεγνώσει το δέρμα, το τρίβετε μ' ένα μάλλινο ύφασμα, που τό έχετε άλειψεί με λίγη άλοιφή βερνικώματος. Έτσι, τα δερματίνα έπιπλά σας θα ξαναγίνουν σάν καινούργια.

ΟΙ ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ ΤΟΥ ΜΟΡΟΥ

Όταν πλένετε τις μάλλινες κουβέρτες του μωρού σας, μην τις κρεμάτε απ' τό κενόν έπιπλώσας. Τό βρότι του νερού τις έχει αλλοιώσει και καταστρέφει τελείως τό σχήμα τους. Προσέχετε, όταν τις κρεμάτε, να τις διπλώνετε άκριβώς στη μέση και φροντίζετε να βρίσκονται οι τέσσερες γωνίες τους στο ίδιο ύψος.

Ύστερα από μία ώρα, αλλάζετε τη θέση της κουβέρτας, κρεμώντας την αντίθετος. Αν δηλαδή πρώτα την έχετε άπλωσει κατά μήκος, τώρα την άπλώνετε κατά πλάτος. Αυτό τό επαναλαμβάνετε όποτε να στεγνώσει τελείως η κουβέρτα.

Αφού στεγνώσει, τη χτυπάτε, έτσι όπως είναι κρεμασμένη, μ' ένα έξολο, για να ξαναγίνει άφρόνη. Τό σιδερένιο άπαγορεύεται άπόλυτως.

Μιά τραγική ΦΑΡΣΑ

ΓΚΑΝΓΚΣΤΕΡΙΚΟ ΔΙΗΓΗΜΑ

Ο άνθρωπος που ήταν δεμένος στην καρδέκλα, σφάδαζε με άπόγνωσι. Όταν του βγάλαν επίτελους το φίμωτρο οι γκάνγκστερς, άνάσανε βαθεία και τούς έπτε μ' άγωνία.

Κατάλαβα απ' τα λόγια σας πως άνήκετε στη συμμορία του Τζέι Παρσον. Θέλω να μιλήσω στον άρχηγό σας. Άλλοιώς, όσο κι' αν με βασανίζετε, δε θα πάρετε από μένα ούτ' ένα δολάριο!

Σε λίγο, ο Παρσον βρισκόταν μπροστά του. Ήταν ένας λεπτός και χλωμός άντρας, με μελαγχολική έκφραση. Έκανε νόημα στους άνθρώπους του να τόν άφήσουν μόνάχο με τόν άιχμάλωτο.

Τί με θέλετε; τόν ρώτησε ύστερα, άπότομα. Τα λόγια είναι περιττά. Για να σας άφήσω ελεύθερο, πρέπει να μου πληρώσετε 5 χιλιάδες δολάρια.

Άκούστε με, Παρσον, έπτε ο άλλος. Με λένε Βίκ Κάντλ... κι' έχω παντρευτεί έδώ και δύο χρόνια τη Βιολέτα Βέρς!

Ο Παρσον έγινε άκόμη πιο χλωμός. Άναψε νευρικά ένα τσιγάρο. Άλλοτε άγαπούσατε τρέλλα τη Βιολέτα, συνέχισε ο άλλος.

Έξ αίτίας τού παράφορου αυτού πάθους σας γίνεται, έτι είσαστε σήμερα... Άκούστε τώρα τί συμβαίνει...

Ο Τζέι Παρσον είχε ξαναγυρίσει για μία στιγμή στα περασμένα, στην έποχή που ήταν έ καλλίτερος βοηθός του Γκράντ, τού διάσημου χειρουργού.

Όλοι τού λέγανε τότε τός είχε μπροστά του ένα λαμπρό μέλλον. Ο ίδιος ο καθνηγής Γκράντ τού είχε προφητέψει πως θα γινόταν ένας μεγάλος χειρουργός.

Μά, ένα βράδυ που γύρισε στο σπίτι του, έπειτα από μία έπικίνδυνη έγχείρησι που είχε κάνει μ' έπιτυχία, βρήκε ένα κώνυμο γράμμα:

«Συγχαρητήρια, διάσημε χειρουργέ! Κρίμα μόνο που ή άρραβωνιαστική σας ή Βιολέτα Βέρς, σάς άπατά με τόν καλλίτερο φίλο σας, τόν Τζών Άνταμς. Αν δεν τό πιστεύετε, ρίχτε μία ματιά άπόψε στο όμορφο σπιτάκι της, στην 42α Όδω».

Άναστατωμένος, τυφλωμένος απ' τη ζήλεια, έτρεξε άμέσως στο σπίτι της Βιολέτας.

Τη βρήκε στο σαλόνι, καθισμένη σε μία πολυθρόνα, αντίκρυ στον Άνταμς. Όστε ήταν αλήθεια λοιπόν!... Έβγαλε τότε τό πιστόλι του έξαλλος και τό τευξε δύο σφαίρες στην καρδιά τού Άνταμς. Ύστερα έφυγε σάν τρέλλος...

Ήταν μόνος στον κόσμο. Τώρα που είχε χάσει τόν έρωτα της Βιολέτας, δεν τόν ένοιωσε πιά για τίποτα. Η άπόγνωσι τόν έίχε μεταμορφώσει σε θηρίο άνιμερο.

Για να μη τόν πιάση ή άστυνομία, κατέφυγε στον ύπόκοσμο. Άλλάξε ζωή, για να ξεχάση. Έμεινε με τούς γκάνγκστερς. Κι' έμεινε με τούς γκάνγκστερς. Κι' έμεινε με τούς γκάνγκστερς. Κι' έμεινε με τούς γκάνγκστερς.

Αυτή ήταν ή δραματική ιστορία του...

Παρσον, τού έπτε τώρα ο Κάντλ, όταν μ' έπιασαν οι συμμορίτες σου, πήγαινα στο τηλεγραφείο. Η Βιολέτα κινδυνεύει. Έχει κάτι στα νεφρά. Άπόψε θα της κάνουν μία σοδαρή έγχείρησι στην κλινική Τσιλντάρ, στην 43η Όδω... Μά δεν έμπιστευομαι στην κλινική Τσιλντάρ, στην 43η Όδω... Μά δεν έμπιστευομαι στην κλινική Τσιλντάρ, στην 43η Όδω...

Όταν τή γνώρισα, ήταν άκόμη άπαρηγόρητη απ' τη συμφορά της. Μου έξομολογήθηκε πως δεν είχε ποτέ έρωτικές σχέσεις με τόν Άνταμς. Ήταν ένας καλός φίλος της, και τίποτ' άλλο... Άπρέπει να τη βοηθήσετε, Παρσον! Έσείς μόνο μπορείτε να κάνετε αυτή την έγχείρησι... Μπορείτε να παρουσιάσετε στην κλινική έξ βοηθός τού καθηγητού Γκράντ. Κανείς δε θα καταλάβη τίποτα... Προσέκειται για τη ζωή της Βιολέτας! Άκούτε; Για τη ζωή της Βιολέτας!

Κρύος ιδρώτας έτρεχε απ' τό μέτωπο τού Παρσον. Κατάλαβαινε

τώρα πως εξακολουθούσε να λατρεύη τη Βιολέτα, τρέλλα, παράφορα...

Τα μάτια του άστράψαν ξαφνικά. Πέρασε τού και ξεκίνησε για την κλινική Τσιλντάρ.

Έφτασε εκεί σε λίγα λεπτά.

Έρχομαι απ' τη Φιλαδέλφεια, έπτε στους γιατρούς. Είμαι βοηθός τού καθηγητού Γκράντ. Μ' έστειλε να κάνω εκείνη την έπικίνδυνη έγχείρησι στα νεφρά.

Τούσφιξαν τό χέρι και τόν άδήγησαν στο χειρουργείο. Πάνω σ' ένα φορείο βρισκόταν τό σώμα της Βιολέτας, σκετασμένο μ' ένα σεντόνι.

Ο Τζέι έπνιξε ένα λυγμό.

«Βιολέτα, άγάπη μου, μη φοβάσαι! έπτε μέσα του. Είμ' έδώ! Θα σε σώσω!»

Είχε ξαναγίνει άνθρωπος. Μέσα του είχε καθή για πάντα ο γκάνγκστερ. Ήταν τώρα, όπως άλλοτε, ένας έρωτευμένος με τού φερή καρδιά.

Φόρεσε την άσπρη μπλούζα και τα γάντια κι' άρχισε να έτοιμάζι τα έργαλεία.

Μά γιατί οι άλλοι γιατροί καμολούσαν αίνιγματικά;... Ο

Παρσον δεν πρόφτασε να κάνει καμιά σκέψη. Ξαφνικά άνοιξε ή πόρτα τού χειρουργείου κι' άρμυσαν μέσα πέντε άστυνομικοί.

— Ψηλά τα χέρια, Παρσον! τού φώναξαν.

Έμεινε σάν άπολιθωμένος, καταλαβαίνοντας πως είχε πέσει σε παγίδα. Ο Κάντλ ήταν άνθρωπος της άστυνομίας!...

Μά ή Βιολέτα; Αυτή ή κωμωδία παιζόταν δίπλα στη Βιολέτα που ύπνερσε;...

Με μία άπότομη κίνησι τράβηξε τό σεντόνι... κι' είδε μία κοίκα πάνω στο φορείο!

«Όχι, όχι! συλλογίστηκε μ' άπόγνωσι. Η Βιολέτα δεν πήρε μέρος σ' αυτή την τραγική φάρσα. Άσφαλώς, δε θα έξοη τίποτα!»

Μήπως όμως είχε ετοιμάσει εκείνη την παγίδα;... Ό, ήταν άπάνθρωπο! Δε μπορούσε να πεθάνει στην ηλεκτρική καρέκλα μ' αυτή την άμφιβολία. Έπρεπε να μάθι την αλήθεια, να βεβαιωθεί!

Μ' ένα βήμα γάτας, έπτασε στο μεγάλο παράθυρο τού χειρουργείου. Έσπασε με τόν ώμο του τα τζάμια και πήδησε στον κήπο.

Οι άστυνομικοί άοχισαν να τόν πυροβολούν. Ένοιωσε να χώνονται δύο σφαίρες στο στήθος του, αλλά βόλεκε τη δύναμη να συνεχίσι το δρόμο του, μέρ' στο σκοτάδι και την πυκνή άιχλη.

Έσφιγγε με τα χέρια του τό στήθος του, για να συσκοτήσει τό αίμα. Μπήκε στο πρώτο ταξί που βρήκε, και έπτε στο σωφείο.

— Στην 42α Όδω, άριθμός 118. Γρήγορα!

Έφτασε σε λίγο στο σπίτι της Βιολέτας και μπήκε ξαφνικά στο σαλόνι της, σάν άλλοτε, έδώ και πέντε χρόνια. Εκείνη, βλέποντας τόν έτσι, βουτηγμένο στο αίμα, με την άπόγνωσι στα μάτια του, πέρασε απ' τη φρίκη.

— Βιολέτα, της έπτε πέφτοντας σε μία πολυθρόνα. Ήξερες την παγίδα... που μου έπτε ο Κάντλ;

— Όχι, Τζέι... ψιθύρισε εκείνη. Ποιος είπ' αυτός ο Κάντλ;

Τό πρόσωπο τού Παρσον φωτίσθηκε από άνέμερη χαρά.

— Βιολέτα, άγάπη μου, έλα πιο κοντά... έπτε. Είμ' εύτυχισμένος! Παντρεύτηκες;

— Όχι, Τζέι... τού άπάντησε κλαίγοντας πς λυγμούς. Σε περιμένα, όλον αυτό τόν καιρό. Σ' άγαπούσα τόσο πολύ! Ο Άνταμς δεν ήταν παρά ένας καλός φίλος μου... Ό, Τζέι, γιατί άργησες ναρθής;

Εκείνος προσπάθησε να μιλήσι, μά δεν τό κατάφερε. Έσφιξε τα χέρια του στο στήθος κι' έγειρε πίσω τό κεφάλι του.

Τα χαρακτηριστικά του είχαν πάρει τώρα τη γαλήνη τού θανάτου. Ο Τζέι Παρσον είχε πεθάνει εύτυχισμένος.

M. MORTAR

ΜΙΚΡΑ ΜΥΣΤΙΚΑ

για τις γυναίκες

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΓΙΑ ΤΟ ΑΙΜΟ

Ο λαϊμός της γυναίκας παρουσιάζει τα σημάδια της ηλικίας της. Άλλοτε παχύνει ή περσθολικά, σχηματίζοντας το λεγόμενο «επιπλο-σαγόνα», κι' άλλοτε άδυνάτιζει τόσο που έχω-ρίζουν οι μύς του και φάνονται πιο έντονες οι πτυχές κι' οι ρυτίδες του.

Μπορείτε άστόσο να διατηρήσετε τό λαϊμό σας νέο κι' άνθηρό για πολλόν καιρό, με καθημερινές γυμναστικές άσκήσεις:

Τόν κουνάτε όσο μπορείτε περιστροφικά, χωρίς να σφίγγετε διόλου τούς μύς, 10 φορές δεξιά κι' άλλες τόσες άριστερά. Σκύβετε ύστερα τό κεφάλι σας έμπρός, έπειτα τό ρίχνετε προς τα πίσω και κατόπιν τό γέρνετε άριστερά και δεξιά, πάντα με χαλαρούς μύς.

Φέρνετε τό άριστερό χέρι σας στο δεξιό μέρος του λαϊμού σας και γυρίζετε τό κεφάλι σας όσο μπορείτε πιο δεξιά. Επαναλαμβάνετε την κίνησι τρεις φορές. Ύστερα κάνετε την ίδια κίνησι με τ' άλλο χέρι και με στροφή προς τ' άριστερά.

Εκτός απ' αυτή τη γυμναστική, που δυναμώνει τούς μύς και διατηρεί την ελαστικότητα τους, είναι άπαραίτητο ν' άλειψετε τό λαϊμό σας με την ίδια λιπαρή κρέμα που μεταχειρίζεστε για τό πρόσωπο. Αφού τόν άλειψετε, κάνετε ένα έλαφρό τοπικό μασάζ από πάνω προς τα κάτω. Προσέχετε όμως να μην άγγίζετε ποτέ δυνατά τό κέντρο τού λαϊμού, όπου βρίσκεται ο θυρεοειδής αδέν.

Τό ζεστό νερό άφείλει τό πρόσωπο, αλλά για τό λαϊμό είναι πολύ άνωτερο τό χλιαρό, ή μάλλον τό κρύο. Τό κρύο κατάσβεσμα ή οι κρύες συχνές κομπρέσες σφίγγουν τούς μύς και τό δέρμα τού λαϊμού.

Επίσης ή λουσιόν με ροδόσταμο είναι θαυμάσια για τό νερό. Μην πιέζετε ποτέ τό λαϊμό σας με γραβάτες και γιανέδες πολύ στενούς.

ΤΟ ΔΕΡΜΑ ΣΤΟΥΣ ΑΓΚΩΝΕΣ

Πολλές γυναίκες δεν τολμούν να βάλουν σορμπιμα κοντομάνικα, γιατί τό δέρμα στους άγκώνες τους είναι τραχύ και σκαμμένο. Δε μπορούν να τό διαβάσουν με κανένα τρόπο;

Πρώτα απ' όλα, οι άγκώνες τους χρειάζονται άνάπαυσι. Άς άκουμπάνε λοιπόν άπάνω τους λιγότερο συχνά κι' όχι τόσο βαριά — πράγμα που θα καλλιεργήσει άλλωστε τη γενική στάσι τού σώματος, θα τυνώσει τούς μύς τού στήθους και θα διορθώσει τό καμπυλωμένο των ώμων.

Άς τρίβουν έξ άλλου τούς άγκώνες τους μ' ένα μαλακό σφουγγάρι και με πολλή σαπουνάδα, την ώρα τού μπάνιου τους, για να φεύγη ή σκόνη και ή άκαθαρσία που μαζεύεται στις μικρές σιγνές τού δέρματος. Μετά τό σκούπισμα, θα κάνουν ένα καλό μασάζ με θρεπτική κρέμα. Θα έπουλωθή γρήγορα τό σκαμμένο δέρμα. Και, στο έξης, άς προσέχουν πιά να τό διατηρούν λείο και άσπρο.

ΟΙ ΚΑΛΟΙ ΤΡΟΠΟΙ

Κι' από ένα γράμμα μόνάχα, μπορείτε να καταλάβετε, αν αυτός που τόγραψε έξη τούς κανόνες της καλής συμπεριφοράς.

Σ' όποιον κι' αν άπευθύνεται, τό γράμμα πρέπει να είναι καθαρό και καλογραμμένο. Πρέπει επίσης ν' άφίνουμε πάντα λίγο περιθώριο, άπάνω, κάτω και στα πλάγια.

Τα ύστερόγραφα στα γράμματα δεν έπιτρέπονται, παρά μόνο όταν γράφουμε σε πολύ δικά μας πρόσονα.

Η θέση τού γραμματοσήμου στο φάκελλο είναι πάντα στο άπάνω μέρος δεξιά. Μόνο όσοι δεν έχουν καλή άνατροφή, τό κολλάνε όπου τούς άρέσει.

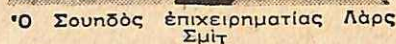
Ένα γράμμα έπίσημο δε διπλώνεται παρά μία φορά μόνάχα. Ο τόπος διαμονής τού άποστολέως κι' ή ημερομηνία σημειώνονται στο τέλος, μετά την ύπογραφή.

Επίσης, όταν γράφουμε σ' ένα έπίσημο πρόσον, πρέπει ν' άφίνουμε άγραφή τη μία πλευρά τού χαρτιού.

Τα διάφορα χρωματιστά ή άρωματισμένα χαρτιά δεν είναι καθόλου άπαραίτητα για ένα γράμμα. Μάλιστα, δε θεωρούνται πιά της μόδας.

Ένα χαρτί καθαρό κι' άστακόμωτο είναι ό,τι χρειάζεται, είτε σε πολύ δικά του πρόσον γράφει κανείς, είτε σε ξένου.

Ὁ πλουσιώτατος συμπατριώτης
της Λάρς Σμίτ ἀγόρασε γιὰ χά-
ρι της ἑνα ὁλόκληρο νησί!...

«Όπως ξέρεται, κι' οι δύο προηγούμενοι γάμοι της "Ινγκριντ Μπέργκμαν, είχαν ολέσθριον κ' αόδοο τέλος. Το διαζύγιο της με τόν Σουηδικόν γιατρό Πίτερ Λινστρομ προκάλεσεν ένα τέτοιον σάλο στis "Ηνωμένες Πολιτείες, ώστε, για αρκετά χρόνια, οί "Αμερικανοί μοιχοκτορίαν με φανατισμό τίς ταινίες της, και δέ θέλανε ούτε να τήν ενασώσουν, και δέ θέλανε γάμοις της, με τόν "Ιταλό κωμωδότη Ρομπέρτο Ροσσελίνι, στάθηκε άκομην πιά άτύχη. Η κινηματογραφική συνεργασία τους ήταν ελεύθερα και ή μία άποτυχία δέν έπαυε να διαδέχεται τήν άλλη. Οί άποτυχίες αυτές ανάγκασαν τούς δύο συζύγους να χωρίσουν προσωρινά, άλλα συντίθοντο να τρωσώρην προσωρινά, άλλα συντίθοντο να τρωσώρην έγινε οριστικό. Στis "Ινδίες, όπου πήγε να εργαστή, ό Ροσσελίνι βούισσε τήν "Ινγκριντ για τή διαφορά μάτιας, μιάς "ινδης χορευτήρας. Και τό διαζύγιο έπιδράσασεν τελευταία τή μεγαλόηλική Ιστορία αούτο τού γάμου. Γνωρίζοντας αούτα τά προηγούμενα, οί φιλοί της "Ινγκριντ κινήσαν γή και ούραν, όταν μάβανε τήν πρόταση τού Λάρς Σμιτ, για να τήν άποτρέψουν να έπαναλάθην ένα πείραμα, πού, άν άποτύγαναι, κώτερρες συνέπειες γιά τή σάρα τίς δραματικού άπόκρουσε έκείνη. Από τόν τρόπο, όμως, τές, φάνηκε καθαρά τίς συμβουλές αούταν πειραυτή με πός ή άποφασί της μερτα έπιδράσματο κ' τόν ρασιανταπεντήρ σή- Χολις, έλλα τήν άρτα άυτεακάλητη.

63

Ἡ Ἰνγκριντ, στὴν ἀρχή, δὲν ἀποκρίθηκε οὔτε μ' ἓνα καθαρό «ναί», οὔτε μ' ἓνα καθαρό «οὐκ». Τὸν ἀφῆσε νὰ ἐλπίζει. Ἀλλὰ οἱ δισταγμοὶ τῆς ἦταν εἰλικρινεῖς καὶ δὲν ἐμπνεόντουσαν ἀπὸ τὴ γυναικεῖα φιλαρέσκεια.

— Είναι πολύ άργά, γιά να ζαγαγα-
πίσω άλλον άνδρα, έξομολόγησε στούς
φίλους της. Αισθάνομαι, όμως, πώς έχω
απάντησι στα τρία παιδιά μου τό χρέος
να τους δώσω έναν πατέρα, ένα σπίτι καί
μία πατρίδα.

Ή σκέψι τών παιδιών της ήταν, κυ-
ρίως, έκείνο που έκανε την Ίγκυριν
Μπεργκμάν να καταναγκάσει τούς διαταγ-
μούς της καί να πή τελικά τό έναρ, σ
έναν άνδρα, που δεν είχε καταρρώσει τό
συγκρητισή τήν πικραμένη κι άπογοητευ-
μένη καρδιά της. Μία στάρ είναι όπο
χρεωμένη να μετακινήσει συνεχώς τό
τόπο τό τόπο, να διαδέχεται τήν περισσότερο
ρες όρες γιά τό σπουτίο καί έλχιόστε
γιά τό σπίτι. Μία τέτοια, όμως, ζωή
απαράτηρή γιά τήν ίδια, δάταν ολέβριο
— συλλογίζόταν ή Ίγκυριν — γιά τήν
άνανθρωπη τών παιδιών της.

«Έβω κι' ένα μήνα, φάνηκε πιά πως ο Λαός Σμίτ είχε κερδίσει όριστικά τ' παιχνίδι. Η "Ίνγκριντ Μπέρκμαν δέχτηκε την προσέκλησή του να πάν να μείνουν για μερικές μέρες, στο μεγάλο κτήμα που έχουν, λίγο έξω από το Γκότεμποργκ οι γονείς του. "Αν ή στάρ δεν είχε αποφασιστεί να γίνη γυναίκα του Σμίτ - έλεπαν στην Στοκχόλμη - πατέ δε θα δεχόταν αυτή την προσέκληση.

Πραγματικά, στην «πρές-κόνφερνς» που έδωσε έπειτα από λίγο για τους αντίτιμωστικούς του συνθηκούς Τύπου, η "Ίνγκριντ δε βέλησε να επιβεβαιώσει, άρνηθηκε, όμως, να διαμνησθή, ότι προκειται να παντρευτή με τον Λαός Σμίτ.

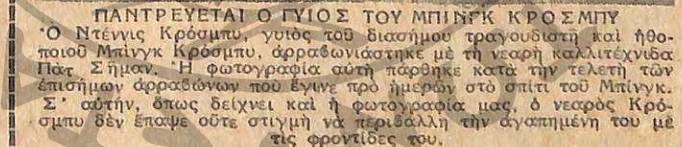
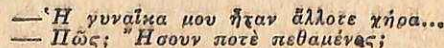
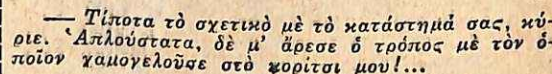
Ο θερμότητα φιλικός τόνος, που χρειαζόμολοι, μιλώντας για το θεατρικό επιχειρηματία, δεν άφισε στους δημοσιογράφους καμιά αμφιβολία για τις προθέσεις της. "Αλλά κι' η επίμονη άγνωση της να άσκηθήν λεπτομέρειες για την ιστορία της γνωριμίας τους, έκανε φανερό πως επιθυμώ να μη δώση τροφή παραθύβια για ένα φανταστικό ελπίδολλο.

Ε"Η "Ίνγκριντ - έγραφε πιά έφημερη άσ της Στοκχόλμης - έβρει πως δε θ

βρο στο πρόσωπο του Λαρς Σμιτ έναν τέ-
λειο εραστή, αλλά ένα ιδεώδη σινεμα-
γάτη. 'Ανήκουν και ο δού στο ίδιο κο-
σμο — πράγμα, που δε συνέβαινε με το
πρώτο της άντρα — και ανήκουν στο
διο έθνος — πράγμα που δε συνέβαινε
με το δεύτερο. 'Ετσι, έχει τώρα πολ-
υπερισσότερες ελπίδες να βρή μι αληθι-
νη συνεισφορά, που είναι το πολυτιμότε-
ρο στοιχείο για ένα γάμο.

Ή πεποίθησι πως ή "Ινγκριντ θά πα-
ρετρέψι με τον Λαρς οακλήρωθηκε, όταν
έγινε γνωστό πός ο πλουσιώτατος θεο-
κρίκος επιχειρηματίας αγόρασε ένα αλ-
κλαιο νησί, για να φιλοεξέση εκεί το
καλοκαίρι της στή με τα παιδιά της!

Ή στή, που άπουσίαζε τώρα από το
Σουηδικό, τηλεγράφησε πως δέχεται από
τη την πρόσκλησι και είναι βέβαιος πως
επιστρέφοντας μετά από λίγους μήνες
στη χώρα της, θά έγκαινα πάει στο ε-
υλογικό αυτό νησί με τον Σμιτ.

Ξω, θὰ σᾶς ἀφηγηθῶ ἀπὸ τὴν ἀρχὴν τὴν ἱστορίαν.
Πρὶν ἀπὸ πέντε χρόνια, κάποιος ἐρασιτέχνης προξενητὴς σκάρωσε ἕνα περίφημο — κατὰ τὴ γνώμη του — συνοικέσιο.

Ὁργανώθηκε, λοιπόν, μιὰ συνηθισμένη σὲ παρόμοιες περιπτώσεις «Τυχαία» συνάντησις Ἐκείνου καὶ Ἐκείνης. Καὶ τόσοι ὁ μὲν, ὅσον κι' ἡ δὲ μπορεῖ νὰ μὴν ἐνθουσιαστήκανε ἀπὸ τὸ θέαμα ποὺ ἀντικρύσανε, ἀλλὰ πάντως δὲν ἀηδιάσανε.

“Υστερ’ ἀπ’ αὐτό, καθὼς καταλαβαίνετε, δὲν ὑπῆρχε πιά κανένα ἐμπόδιο. Ἐσφίζαν ὅλοι τὰ χέρια, φιλήθηκαν σταυρωτὰ καὶ ὠρίσαν τὴν ἡμερομηνία τῶν νάυων.

Καί, πραγματικά, την πρόκα-
θωρισμένη ημέρα και ώρα, ἐστέ-
φη ὁ δούλος τοῦ Θεοῦ Χαράλαμ-
πος Στραθαρίδας τὴν δουλὴν τοῦ
Θεοῦ Ἰουλίαν Χλωμοχείλην.

Οι νεογυμφοί εισπράξαν λίγες
εσχές και λιγώτερα δώρα, ξεφυγα-
γιά το «μήνα του μέλιτος» — που
στην πραγματικότητα ήταν βδομά-
δα — έπανακάμψαν αίσια, έγ-
κατασταθήκαν στη «φωλίτσα»
τους και ξεχάστηκε από συγγε-
νείς και φίλους η θλίβερή αυτή
ιστορία.

Κι' ἂν ρωτᾷτε γιὰ τὴ ζωὴ τοῦ νεοσύστατου ζευγους, κυκλοθεῖτε μόνον, ἀλλὰ ὁμαλῇ. Ὁ Χαραλᾶμπος δούλευε στὴν Τράπεζα Γενικῆς Πίστεως, περιμένοντας γιὰ τεθῆναι καλεῖς ἀνωτέρως τοῦ γιὰ νὰ πάρῃ τὴ θέσι του, κι' ἡ 'Ιου-
λια ὑποπείθει καὶ τὸν πατέρα της.

μασια κι' εσώφρουχα και μαγει-
ρευε συνήθως λαδερά και σπανί-
ως έντράδες, περιμένοντας να γυ-
ρίση ο Χαράλαμπος για να περι-
δρομάση.

"Ωστοι κάποιος καλοθελητής,
ήρθε άπρόσκλητος, με αντίκειμε-
νικό σκοπό να διαταράξη αυτή τη
συνικινητική και σπασμωδική

οικογενειακή γαλήνη.
— Κυρία Τζούλια, σε συμβουλεύω να προσέξεις τον άντρα σου.
— Γιατί; Μήπως έχει καμιά φιλενάδα;
— Όχι, εύτυχως. Άλλα ο κύριος Χαράλαμπος έχει ένα άλλο έλάττωμα.
— Τι έλάττωμα;
— Παίζει στον ιππόδρομο.

Τότε φωτίστηκε το μυαλό της Τζούλιας και κατάλαβε ποιά ήταν η μυστηριώδης δουλειά που τον απασχολούσε κάθε Κυριακή απόγευμα. Και κατάλαβε επίσης ποιός ήταν ο έξ ίσου μυστηριώδης λόγος που τον ανάγκαζε κάθε Δευτέρα να της λέη — και μ' απότομο μάλιστά, τρόπο — να ψωνίσει βρώσες το φαγητό της ημέρας.
— Άι, έννοια σου και θα στο κόψω εγώ το έλάττωμα, κύριε Χαράλαμπε! μουρμούρισε αποφασιστικά.

Πού νάξερε η δυστυχής ότι ο άντρας της ήταν αδερφέπιτος «αλκοολικός». Κι' έτσι, οι συγκλονιστικές σκηνές που του δημιουργήσε δεν είχαν κανένα ουσιαστικό αποτέλεσμα. Ο Χαράλαμπος, έρμαιο του ηλίθιου πάθους του, δεν έννοσε ν' αφήσει... πεινασμένα τα άλογα.

— Τότε θα με παίρνεις και μένα μαζί σου! του είπε απελπισμένη η Τζούλια. Έτσι, τουλάχιστον, θα χάνης λιγώτερα, γιατί με κανένα τρόπο δε θα σου επιτρέπω να παίζεις περισσότερα από εκατό δραχμές κάθε φορά!

Πρακτικός άνθρωπος ο Χαράλαμπος και θέλοντας ν' αποφυγή τις γκρίνιες, δέχτηκε αυτή τη συμβιβαστική λύση. Γιατί ποτέ δε φαντάστηκε την εξέλιξη που θα είχε αυτή η ιστορία. Μ' άλλα λόγια, δεν πέρασε από το μυαλό του η ιδέα πως μπορούσε να «αφρωστήσει» και η Τζούλια και πως σε λίγο καιρό θα γινότανε ένα από τα πιο διαπονη «μυότρος» του Φαληρικού Δέλτα. Κι' αντί να τον συγκρατή έκείνη στο παιχνίδι του, κατάντησε να προσπαθή να τη συγκρατή αυτός. Άλλα που να συγκρατηθή η μαγιά της Τζούλια! Περιώρισε στο ελάχιστο τα έξοδα του φαγητού, νιά να της περισσεύουν να παίζει στις κοφούρες. Και στο αποκορύφωμα του «ψώνιου» της, προτίμησε να μην πληρώσει στο σπιτονοικοκυρή το νοίκι, αλλά να το ποντάρη γκανιάν σ' ένα «σίγουρο».

Την άλλη μέρα κι' όλος ο Χαράλαμπος έτρεξε στο δικηγόρο του κι' έβαλε μπροστά το διαζώγιο. Σε όκτω μήνες η Τζούλια ήταν ζωντανή κι' ο Χαράλαμπος... εύτυχης άνθρωπος.

Άλλο τόσο, όμως, εύτυχης ήμουν κι' εγώ. Είχα μια στρωτή δουλειά, αρκετά παραδάκι στη πάντα, ένα ιδιόκτητο διαμέρισμα κι' ένα «καταστροφιστικό» αυτοκινητάκι. Τι μου έλειπε, παρακαλώ; Μόνο ο έρωας. Και να που τον έβασκαλας κι' αυτόν εν τω προαίω της Τζούλιας, που την αγάπησα μ' όλη τη δύναμη της εμπορεύματάς μου, χωρίς να υποπτεύωμαι τα... ιπποδρομικά φρονήματά της. Κι' ένα γλυκό φεγγαρόλουστο βράδυ της έσκασα το παραμύθι.

— Θέλεις να γίνης γυναίκα μου, Τζούλια;
— Θέλω, με διαβεβαίωσε ξερά και χωρίς αισθηματικές τζιριτζάντζουλες.

Κι' άμεσα μετά την επιστροφή μας από το ταξίδι του γάμου, βρέθηκε ο καλοθελητής παύθωρως καθήκον του να μου άνοιξη τα μάτια:

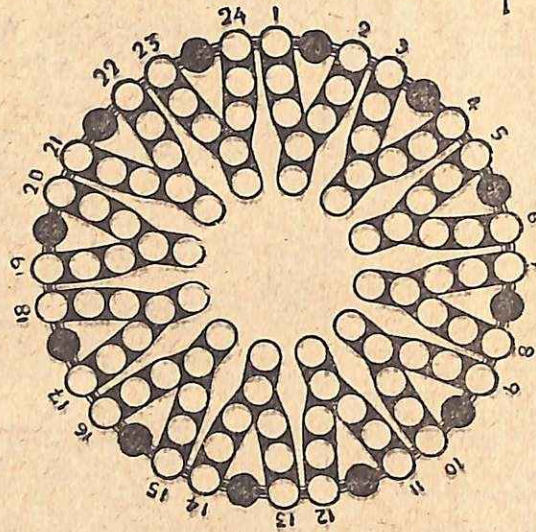
— Πρόσεχε τη Τζούλια. Παίζει στον ιππόδρομο.
Κι' αφού εξάντλησα όλα τα μέσα, σκέφτηκα πως ο καλύτερος τρόπος να την προσέχω ήταν να ή «αφρώσει» είναι κολλητική. Και σήμερα βρίσκομαι χωρίς δουλειά, χωρίς οικονομίες, χωρίς καταστάσεις, ενώ το διαμέρισμά μου πρόκειται αυτές τις μέρες να βγί στο σφυρί.

Γι' αυτό χτύπησα το Χαράλαμπο Στρατσάριδα με τόση μανία. Γιατί αυτός κόλλησε, στη Τζούλια το ανόητο, που το μετέδωσε, με τη σειρά της, και σε μένα. Κι' αν ο κύριος Χαράλαμπος θέλη ικανοποιηθεί άς πάλι να δει, ρη αυτόν που του το κόλλησε.

ΓΙΑ ΜΙΚΡΟΥΣ ΚΑΙ ΜΕΓΑΛΟΥΣ

Φυγόκεντρο και κεντρομχο

Θα συμπληρώσετε το σχέδιο αυτό με 24 λέξεις από τις οποίες οι μόνες θα πηγαίνουν προς το κέντρο οι δε ζυγές θα ξεκινούν από το κέντρο με κατεύθυνση προς τα έξω. Στην κάθε περίπτωση οι δυο λέξεις έχουν δυο γράμματα κοινά, τα δε

γράμματα, που βρίσκονται κοντά στο κέντρο θα σας επιτρέψουν διαδοχόμενα στη σειρά να σχηματίσετε μια χειρουργική επέμβαση.

- 1) Περιήγησης Γερμανός βιομήχανος.
- 2) Κουκούτσι.
- 3) Τρέλλα.
- 4) Μεγάλη όρση της Εύρωπης.
- 5) Έπωνυμία του Χριστού.
- 6) Μέγας ποταμός της Ευρώπης.
- 7) Θεά της μυθολογίας μας.
- 8) Στοιχείο της φύσεως.
- 9) Ο πατέρας του 'Ιακώβ.
- 10) Άκρωτήριο.
- 11) Λεω δάπεδο.
- 12) Ήρωας της Τροίας, γιός του Πριάμου.
- 13) Εμπρόσθετο από τον καθένα.
- 14) Στμασία, έννοια.
- 15) Συνένωση επιχειρήσεων.
- 16) Φτηνό ύφασμα.
- 17) Άλλαξη, μεταβολή.
- 18) Ήρεμος.
- 19) Διάσημος μουσουργός και πιανίστας.
- 20) Συνδυάζεται πάντοτε από μουσική.
- 21) Το πολύ χαλί.
- 22) Δυναμ.
- 23) Πολύ φτωχός.
- 24) Ζωντανό μελαινόδοχη.

Σωστό — Λάθος

Από τις δυο λέξεις ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ που συνοδεύουν καθένα από τις κατωτέρω φράσεις, διαγράψτε εκείνη που δεν ταιριάζει:

- 1) Η λέξη «πικ νικ» είναι γαλλικής προελεύσεως: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 2) Τίνα Λολιμπρίτζινα είναι το καλλιτεχνικό ψευδώνυμο της γνωστής στάρ: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 3) Το Βουκουρέστι έχει περισσότερα από ένα εκατομμύρια κατοίκους: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 4) Ο 'Ιησους έζησε στη Βηθλεέμ τα πρώτα χρόνια της ζωής του: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 5) Η Εύτέρπη ήταν μία από τις Νεραίδες: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 6) Η λέξη φίλμ είναι αγγλικής προελεύσεως: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 7) Το λέϊ είναι νομισματική μονάδα της Βουλγαρίας: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 8) Η όπερα «Ριγολέτος» έκανε την εμφάνισή της πριν από το «Τροβατόρε»: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 9) Ο βασιλιάς της παύλους ανέκαυθη μετά το 1900: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 10) Το δολάριο δεν κυκλοφορεί μονάχα στις 'Ηνωμ. Πολιτείες αλλά και στον Καναδό: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 11) Ο ρινόκερος της 'Ασίας έχει δυο κέρατα ενώ ο ρινόκερος της 'Αφρικής έχει ένα μονάχα κέρατο πάνω στη μύτη του: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.
- 12) Η μέθοδος ήταν μία από τις Γοργόνες και έφονεθε από τον Περσέα: ΣΩΣΤΟ — ΛΑΘΟΣ.

Λεξιόνιφος

Μέσ' τη βιβλιοθήκη σου τους έχεις στη γραμμή. Για βάλε και τη μύτη σου, βασιλίσσα θά βγί.

Φτερωτή συλλαβή

Παίρνοντας τρία συνεχόμενα γράμματα από καθεμιά των κατωθι λέξεων και βαζοντάς τα στη σειρά θα σχηματίσετε κάτι το απαραίτητο στη σκηνή ενός θεάτρου.

ΚΑΤΑΣΚΗΝΩΣΙΣ — ΞΕΝΟΓΛΩΣΣΟΣ — ΚΑΡΑΦΑ — ΠΙΕΣΙΣ.

Μεταγγραμμιτισμός

Άσμενιο, στρογγυλό, ω, τι εύκολα κυλάει.
Αν του άλλας το άρχικό και του σέυσης το διπλό, νά μια άκρη χαμογελάει.
Βίλλες, άμμουδιές, λιμάνια και καμπίνες για τα μπάνια.

Τενόγριφος — Μεταγγραμμιτισμός

Διπλή χάρη, λυτή μου, έχει το ποτάμι αυτό που τρέχει. Μ' άλλον τόνο: Από κανόνι βγαίνει και πολλούς σκοτώνει. Νά του άλλας το λαϊμό; Κακό γίνεται έρπετο.

Στοιχειόγριφος

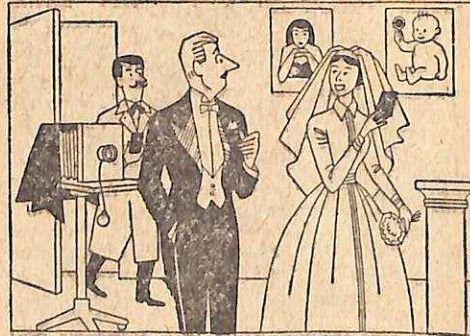
Όπου βασιλεύει, λένε, είναι και μισή άρχοντιά. Ένα σύμφωνο αν της λείψη γίνεται μια λιχουδιά. Κάτι δηλαδή να ποίμε που πολύ το αγαπούμε.

Γεωγραφικό παιχνίδι

Α — ΙΠ — ΚΑ — ΥΕ — ΤΡ
ΕΛ — ΑΥ — ΔΡ — ΙΡ — ΠΡ
ΜΑ — ΛΟ — ΒΡ — ΙΕ — Ι
ΛΑ — ΟΝ — ΙΝ — ΙΤ — ΝΔ
ΑΓ — ΩΝ — ΟΛ — ΟΝ — Η

Να συναρμολογηθούν τα γράμματα αυτά και οι ομάδες των δυο γραμμάτων εις τρόπον ώστε να σχηματιστούν τα όνοματα έπτά μεγαλοπόλεων: πέντε ευρωπαϊκών και δύο αφρικανικών.

7 μικροδιαφορές

Οι δυο αυτές εικόνες φαίνονται έκ πρώτης όψεως έντελώς όμοιες κι' όμως διαφέρουν μεταξύ τους σε 7 σημεία. Πρέπει να βρής και τις 7 διαφορές μέσα σε τρία λεπτά της ώρας αν θέλετε να σας συγχαρούμε για την παρατηρητικότητα σας. Το παιχνίδι γίνεται πιο ενδιαφέρον όταν πάρουν μέρος σ' αυτό δυο ή και τρεις παίκτες συγχρόνως. Κερδίζει εκείνος, που θα βρή πρώτος και τις 7 μικροδιαφορές σημειώνοντάς τις πάνω σ' ένα χαρτί, χωρίς να τις αποκαλύπτει στους άλλους.

Οι λύσεις στη σελ. 96

Οι όμοιοιες του ΔΕΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΦΟΡΙΑ

Τόκος 8%

Α-ΦΟ-ΡΟ-ΛΟ-ΓΗ-ΤΟΣ

73

ΟΙ ΛΟΛΛΑΔΕΣ ΤΗΣ ΕΦΤΑΛΙΑΣ

Κομπίνες

«Όταν απ' το ραδιό ο σπήκερ είπε στους ακροατές: «Είς την υπηρεσίαν της ανθρωπότητας», ο τίτλος τ' έκπομπης αυτής σαν προστάει ήπτεσε στην ψυχή τ' Εφτάλιας.

Το 'άρεσε, κι' εὐθύς σηκώθηκε, είδε το ραδιοπρόγραμμα πώς είναι αντατάτο μ' εκείνα πουχε άχτι να πη στην καρσινή τη, και βάρδα φουρνέλλο, ξεπτότισε στο ντουσεέκι. Κι' η γυναικογειτονιά εσφιασμένη τη ρώτησε:

— Τί έχεις πά-
λι, βρε Φτάλια;

Μά εκείνη, αντίς
ν' απαντήσει, ήγνε-
σε μάτους στο
φουρνάρι τη ν' ά-
νοιξη το ραδιό του,
γιατί ήξερε ή πα-
νούδα την συνέ-
γεια του προγράμ-
ματος.

Προγυατι, εκεί-
νη τη στιγμή, ο
σπήκερ ήλεγε: «Μιά
γυναίκα σας δι-
λεί».

— Τί να τὸ κά-
νω, χριστιανέ μου;

Ξεφώνισε ή Εφτάλια. Τους μιλῶ μὰ δὲ
μ' άκούνε. Λέω σ' εκείνη την κομπάρα
μου νύκτα-μέρα να προσέχη την κουν-
τουρτισμένη την κόρη τη, γιατί όπως
πάει κάθε βράδυ σ' ερωτικά καλέσμα-
τα, θά βγούνε σ' έννιά μήνες άσκημα
άποτελέσματα! Τους μιλῶ, γιά 'κείνο
τόν κακούργο τὸν μπακάλη σας, πὸν με
τόνα γέρι σας ζυγιάζει ένγκι τη ζάχαρι
και με τ' άλλο κάνει τὸ σταυρό του π'
άκούει να γτυπάνε οί καμπάνες Ι-
σπερνό!

— Ε' ακούτε και σημειώνετε...» είπε
ὁ σπήκερ τὴν ίδια στιγμή.

Και συνέχισε:
— Και τώρα ε'Ο τουρισμός μας και
σείς!...

— Καλέ, ποιός τουρισμός σας; Ξεφώ-
νισε πάλι ή Εφτάλια. Οί λάσπες τὸν
χειμῶνα γιά τὰ τασιούρια, τὰ γκιόλια
κι' οί ντουίπες λάκες; Γιά τὴ σκόνη
πὸν σὲ κυνηγᾷ τὸ καλοκαίρι; Η βρώ-
μα, ή μπενζίνη, ή γκερίζιλα, τὰ σκορ-
δογούδια και τὰ μεγάρωνα με τὸ ε'α-
ρούφαλλο σ' αὐτίς;

Ο σπήκερ ὡστόσο ἔακολούθησε:
— Ε' επισκεφθήτε τὴν Ἑλλάδα, τὸν
τόπο τὸν ἡλιού...»

—... πὸν ταϊσιόζει σαν ντονὲρ κευ-
πάτ και ῥίγνει προωμένα καρσιὰ στο
καφάσι τη καρσινής μου, κι' ἔτσι βγαί-
νει «σέντζα βέλ» τὸ τσαχπινολορίτσο
και τὸ σουραμαδόνε τὸ σουραμαδνένο
οί φαντάροι κι' οί μαυροσκοφδες.

Και τότε ή μάνα τὸν κοριτσιού, μιά
γοπὰ κακαβακάτη ἀπὸ ἔπασχια τῆς
φώναξε:

— Μουή, γ'ὼ 'μαι ἀπὸ οίκογυέ-
νεια! Πρόσπου σαν τὸ θκόμ' και τὸι
θυγατέρας μ'—τ' άκούε τί σ' λέω;—
πθενά ντίπ δὲν μεταγέννιτ!

Κι'ὁ σπήκερ, λὲς και τὸν εἶχαν άου-
νέψει, ἔσανφώνισε:

— Μετὰ τῆς «Χωριάτικες κουβέντες»,
άκούτε τὴν ἔκπομπή: «Η ζωή ξανα-
χίζει».

Πειράχτηκε, λοιπόν, τὸ κορίτσι και
γιά νὰ δώσει τόπο τ' ὁγής, πῆρε δυὸ
φαντάροι φίλοι τη, νὰ φύγῃ. Μὰ ή Ε-
φτάλια, πὸνχε καρσάσει, κι' ήξερε τὴν
συνέγεια τὸν προγράμματος, τὴν καθυ-
στέρησε λίγο, κι' ἔτσι ὁ σπήκερ φώ-
ναξε:

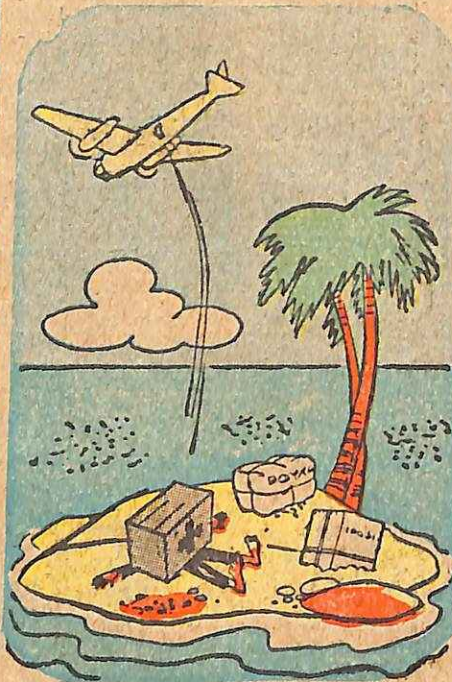
— Και τώρα ε'Η ὡρα ἑφοδιασμοῦ
τοῦ τακτικὸν στρατοῦ.

Κι' ή Εφτάλια εὐχαριστημένη πὸν
πέτυχαν οί κομπίνες τη, ήγνε μεγα-
λόπρεπῃ.

ΣΩΚΡ. ΡΩΝΑΣ

— Πῶς σοῦ φαίνεται τὸ νέο μου κα-
πελλάκι;
— Θα... θα... θαῦμα!...

Αποτελεσματική βοήθεια.

— Θεραπεία είναι αὐτή; Προτὺ ἔρ-
θω σὲ σένα, ἤμουν αὐτοκράτωρ τῆς Γα-
λίας και τώρα δὲν εἰμαι τίποτα!...

ΤΑ ΒΑΣΑΝΑ ΤΟΥ ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Τὸ δούλεμα

Βαί, βαί, τὸ φίλος μου τὸ Μανωλάκης
μεῖλο κασκαρίκα ἔπῃε να με φτιάξῃ. Ντὲν
σε λέω, κουζούμ, τὸ φίλος μου τὸ Μανω-
λάκης ἔξυπνος ἔνεται, ἄμμια και τὸ Κα-
ραμπέτ, χίτε κουτὸ ἀντρωπο τὸ ήξερεις,
γιαδρούμ; Αἴπ, μπέ! Ἐμένα κασκαρίκα
νὰ ἔσκασῃς, Μανωλάκη ἑφέντη; Ἐσὺ ὅπου
πήγαινες, ἐγὼ τὸ φύλλος μου ριγμένο ἔκα-
να, πρίν ἀπὸ σένα.

Γιαδρούμ, τί νὰ πῶ αὐτὰ σωστὰ εἶναι,
ἔμμια — ἰστὲ μεταῦ μας τὸ λέω —
τὸ πολιτικὴ μεῖλο ἔνεται, παρὰ
λίγο, κουζούμ, νὰ τὴν παθαίνω! Χίτε σὸ
μυαλό σας τέτοιο πι-
ράμμα ἔδῳ; ἰστὲ
βάλτε τὸ νὰ τὸ δι-
πτε!

Ερχεται, τὸ λοι-
πόν, τὸ φίλος μου τὸ
Ἀντωνάκης — βαλ-
τὸς ἀπὸ Μανωλάκη
ήτανε κιόπγλου κι-
πέκ! — και με λέει:
— Τί μαθαίνω, Κα-
ραμπέτ;

— Τί μαθαίνεις,
Ἀντωνάκη ἑφέντη;

— Πολιτεύεσαι;

— Αἰ σὸ διάβο-
λος! λέω. Χού, χού,
χού! Αὐτὸ με μένει
τώρα, νὰ πολιτεύομαι, ἐγὼ και ἔσεϊς ἔ-
λια νὰ ἔκάνετε! Χού, χού, χού, χού. Ὁ-
ρατὸ πῖράμα κεφάλι σου κατεβασμένο ἔ-
κανε. Οὐ, χού, χού, χού.

— Δὲν τὸ κατέβασε τὸ δικό μου τὸ
κεφάλι. Ἀκουσα νὰ τὸ λένε.
— Οὐ, χού, χού, χού! ἔκάνω πάλι. Βαί
κιόπγλου κιόπκλέο! Κῦτταζε, τὸ λοι-
πόν, τί ἰβρίσκουνε. Μπέ ἔμένα σὸ μεζὲ
θὰ παίρνετε; Μπέ, αἶντε κίτ! Ἀντε κίτ!
Ὅπου τὸ φίλος μου τὸ Ἀντωνάκης ἄ-
κόμα πὶδ σοβαρός εἶνε:

— Γιά στάσου, βρε Καραμπέτ! Τόσο
ἀστείο σοῦ φαίνεται ὀηλοδῇ;
— Κουζούμ, λέω, ἄμα αὐτὸ δὲν εἶναι ἄ-
στείο, τότε τί θὰ πῇ ἀστείο;
— Και γιάτὶ εἶναι ἀστείο, Καραμπέτ;
Δὲν εἶσαι τίμιος ἄνθρωπος;
— Τίμιος εἰμαι, ἰστὲ!

— Δὲ σ' αγαπάει ὁ κόσμος; Ὅλοι σὲ
ἔξουνε. Καραμπέτ ἔδῳ. Καραμπέτ ἔκεί, σ'
δὴ τὴ γειτονιά μας, δὲν εἶσαι μονάχα
πασίγκωστος, ἀλλὰ και αγαπημένος. Ὑ-
στερα εἶσαι και δημοσιογράφος, Γράφεις
σὸ «Θησαυρό» και έχεις χιλιάδες χιλιά-
δων ἀναγνώστες. Ἐταί δὲν εἶναι;

— Αὐτὸ ἔτσι εἶναι!

— Δὲ σ' αγαπάει ὁλος αὐτὸς ὁ κό-
σμος;

— ἰστὲ με αγαπάει.

— Δὲ σ' ἔκτιμάει;

— ἰστὲ ἔκτιμῶνός με κάνει! Και
γράμματα πολλὰ με γράφουνε και πολλὸ
εὐχαριστημένο εἶνεται.

— Ὅλοι αὐτοί, ἄμα τὸς ζητήσης μιά
ψήφο, δὲ θὰ σοῦ τὴ δώσουν;

— Ἰσκέφτηκα, λιγάκι, βαί κιόπγλου κι-
πέκ, ντὲν ήταν και τρελλὰ πῖράμματα
αὐτὰ πὸν με ἔλεε. Ἀμμια ὡστερα πάλι
ἔλια ἔκανα:

— Οὐ, χού, χού, χού, χού! Και θὰ πῇ-
αἶνω νὰ τοὺς λέω, κουζούμ, ὑποφίλιος ἔ-
νομαι, δῶστε μου τὴν ψήφο σας;

— Γιατὶ δχι; Ἐξέρεις τί εἶναι νὰ βγῇς
βουλευτής; Δέκα χιλιάδες τὸ μῆνα ντάγ-
κα-ντάγκα! Και ἀφορολόγητα. Ἐκτὸς ἀπὸ
τὰ δῶρα, τὰ Χριστούγεννα και τὸ Πάσχα!
Τὰ πέτσας, δηλαδῇ, ὅλα αὐτὰ, γιά νὰ μὴ
καταδεχτῇς νὰ ζητήσης τὴν ψήφο τῶν φί-
λων σου;

— Τότε πολὺ στενοχωρημένος ἔνομαι;

— Τέάνουμ, λέω, πῶς νὰ ἔζητήσω ἡψ-
φο; Πῶς νὰ ἔνωμαι βουλευτής;

— Γιατὶ; Οί ἄλλοι καλύτεροι εἶναι ἀπὸ
σένα;

— Γίόκ, κουζούμ, λέω, ντὲν εἶναι κα-
λύτεροι. Γιά κότε πῖράμα συζητημένο
νὰ ἔκάνωμ!

Αὐτὸ ήτανε, ἄμα ἔνα πούμ!... Ἀκουσμέ-
νο ἔκάνω, τὸ φίλος μου τὸ Μανωλάκης
μπιροστά μου ἰδναίνει κοιλιά του ἀπὸ
τὰ θλια κρατημένη ἔκάνει! Αὐτὸς ἔβα-
λε τὸ φίλος μου τὸ Ἀντωνάκης δούλεμα νὰ
με κάνει, βαί κιόπγλου κιόπέκ!

Ο ΚΑΡΑΜΠΕΤ

Ἡ μορφή τῆς Ἀνταρκτίδας
κάτω ἀπὸ τὸ στρώμα τῶν πά-
γων, ὅπως πρέπει νὰ εἶναι,
συμφωνῶν με τὴν θεωρία πῶς,
ἀντὶ γιά τὴν ὑποτιθέμενη ἡ-
πειρο, ὑπάρχει ἔνα ἀρχιπέλα-
γος σπαρμένο με νησιά.

Ἡ Ἀνταρκτίδα

Μ' ὅλα τὰ ἄφθονα νέα στοιχεῖα,
ποὺ συγκεντρώσανε οἱ ἐξερευ-
νητές, δὲν μπόρεσαν νὰ λύσουν
αὐτὸ τὸ αἶνιγμα

ΕΙΝΑΙ
ΗΠΕΙΡΟΣ
ἢ
ΑΡΧΙΠΕΛΑΓΟΣ;

ΜΕ ΤΗΝ ΕΥΚΑΙΡΙΑ τοῦ διεθνoῦς γεωφυσικοῦ
ἔτους, ἡ πὶδ ἀφιλόξενη περιοχή τῆς Γῆς, ὁ
Νότιος Πόλος, ἔχει μεταβληθῇ σ' ἔνα πολυ-
σύνχαστο σταυροδρόμι. Ἐξερευνητές και ἐ-
πιστήμονες ἀπ' ὅλο τὸν κόσμο — Ἀμερικανοί, Ρῶσοι,
Ἀγγλοί, Ἀυστραλοί, Νεοζηλανδοί, Γάλλοι — τὸν δια-
τρέχουν πρὸς ὅλες τῆς κατευθύνσεις, ἀγωνίζονται, με-
τῆς πὶδ ἀδυναμία ἔχθρικές συνθήκες νὰ συγκεντρώ-
σουν στοιχεῖα και παρατηρήσεις, προσπαθοῦν νὰ τοῦ
ἀποσπᾶσουν τὰ ὅστατα μυστικὰ του.

Ὅστόσο, πρὸς μεγάλη τους ἀπογοήτευσι, αὐτὰ τὰ
μυστικά, ἔσκαλοῦναι νὰ μὲν ἄλυτα. Κανείς δὲ μπορεῖ νὰ πῇ ἀκόμη με
βεβαιότητα, ἂν πρέπει νὰ μιλοῦμε γιά Ἀνταρκτικὴ Ἠπειρο ἢ γιά Ἀν-
ταρκτικὸ Ἀρχιπέλαγος. Καί, ἐνὼ ὡς πρίν ἀκόμη λίγα χρόνια, ἡ φράσις
«ἔκτη Ἠπειρος», γιά τὴ μυστηριώδη αὐτὴν περιοχή τοῦ πλανῆτῃ μας, βρισκό-
ταν στὰ χεῖλη ὄλων, σήμερα πολλοὶ ἰσχυρίζονται πῶς ἡ Ἠπειρος δὲν ὑπῆρξε
παρὰ μονάχα στὴ φαντασία ἐκείνων τῶν ἐξερευνητῶν, πὸν νόμισαν πῶς τὴν
ἀνακάλυψαν.

Ἀλλὰ και ἡ ἀντίθετη θεωρία, — πῶς ἡ ὑποτιθέμενη Ἠπειρος δὲν
εἶναι παρὰ ἔνα ἀρχιπέλαγος — δὲ μπορεῖ νὰ ἀποδειχτῇ με θετικά και ἀδιά-
σειστα στοιχεῖα ἀπὸ τοὺς ὑποστηρικτῆς τῆς. Ὁ Βίβιαν Φούξ, μάλιστα, ὁ
Ἀγγλος ἐξερευνητῆς τοῦ Νοτίου Πόλου, πὸν προκάλεσε τελευταῖα τὸν
παγκόσμιο θαυμασμό με τὴν περίφημη πορεία του σὲ μήκος 3.360 χιλο-
μέτρων, διαβεβαίωσε πῶς, σ' ὅλη αὐτὴν τὴν κολοσσιαία ἔκτασι, πὸν διέ-
σχιζε, διαπίστωσε παντοῦ τὴν ὑπαρξῆ στερεῆς γῆς κάτω ἀπὸ τὸ παχὺ στρώμα
τῶν πάγων. Πράγμα, πὸν ἐνισχύει σημαντικά τὴν ἀρχικὴ ὁποῖ πῶς ἡ
Ἀνταρκτίδα εἶναι μιά Ἠπειρος, θαμμένη κάτω ἀπὸ τοὺς ἀλυτους, αἰώνιους
πάγους.

Σὲ ἐντελῶς διαφορετικὰ συμπεράσματα, ὅμως, καταλήξανε τὰ μέλη τῆς
ἀμερικανικῆς ἀποστολῆς, πὸν ἀφιέρωσαν μῆνες ὀλόκληρους στὴν προσπά-
θεια γιά τὴ λύσι τοῦ μεγάλου αὐτοῦ προβλήματος. Κατὰ τοὺς Ἀμερικα-
νοὺς, πὸν εἶχαν στὴ διάθεσί τοὺς ἄφθονο ἐπιστημονικὸ ἐξοπλισμὸ γιά τὴν
ἐξευρητήρι τὸν σκοποῦ τους, ἡ δυτικὴ, τοῦλάχιστον, Ἀνταρκτίδα, πὸν τὴν
ἐξερευνησαν συστηματικά, δὲν εἶναι μιά συνεχῆς Ἠπειρος, μὰ μονοκόμ-
ματὴ γῆ, ἀλλὰ ἔνα ἀπέραντο πέλαγος, κατὰσπαρτο με ἀναρίθμητα νησιά
καὶ βράχους!

Ἰὸ πιθανώτερο εἶναι πῶς, γιά τὴν περιοχή, πὸν ἐξερεύνησαν, δὲν ἔπασαν
ἔδῳ. Ἀπομένει, ὅμως, πρὸς ἀπάντησι τὸ ἐρώτημα, ἂν τὸ ἴδιο ἰσχύει ἐπίσης
και γιά τὴν κεντρικὴ και τὴν ἀνατολικὴ Ἀνταρκτίδα. Ἀποτελοῦν μιά συμ-
παγῇ Ἠπειρο ἢ, ὅπως συμβαίνει με τὴ δυτικὴ Ἀνταρκτίδα, κάτω ἀπὸ τὸ
στρώμα τοῦ πάγου, πὸν φτάνει, κατὰ μέσον ὄρο, τὰ 2.500 μέτρα, δὲν
ὑπάρχει παρὰ ἔνα συγκρότημα ἀπὸ νησιά και βράχους;

Ἐρισμένα στοιχεῖα, ὅπως π. χ. τὸ ὅτι και στῆς περιοχῆς αὐτῆς ὑψώνον-
ται βράχοι, πὸν ξεπερνοῦν τὰ 400 μέτρα σὲ ὕψος πάνω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια

JAMES W
ELLSWORTH
LAND

τῶν πάγων, ὀδηγοῦν στὴν ἐκδοχή, πῶς, πραγματικά, ὁ Νότιος Πόλος πε-
ριβάλλεται ἀπὸ μιά τεράστια ἀλυσίδα νησιῶν. Ἀλλὰ κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ
πῇ με βεβαιότητα, ὅτι οἱ βράχοι αὐτοὶ δὲν εἶναι οἱ κορυφῆς τῶν βουνῶν
τῆς θαμμένης Ἠπείρου.

Ὅπως και νῶνῃ τὸ πράγμα, τὸ γεγονός εἶναι πῶς στὴν Ἀνταρκτίδα
ὑπάρχουν βουνὰ — ἀνεξάρτητα ἀν αὐτὰ τὰ βουνὰ ἀνήκουν σὲ ξεμοναχια-
σμένα νησιά ἢ σὲ Ἠπειρο — πὸν ξεπερνοῦν σὲ ὕψος τὸ λευκὸν Ὅρος, τὸ
ψηλότερο ἀπὸ τὰ βουνὰ τῆς Εὐρώπης. Βέβαια, στὸς ἐξερευνητῆς δὲν κά-
νουν καμμιὰ ξεχωριστὴ ἐντύπωσι με τὸν ὄγκο τους. Ἀλλὰ δὲν πρέπει νὰ
ἐξηγῶμ πῶς τὰ βουνὰ τῆς Ἀνταρκτίδας σκεπάζονται, κατὰ τὸ μεγαλύτερο
μέρος τους, ἀπὸ τὰ χιόνια και τοὺς πάγους, ἐνὼ ἀπὸ μερικὰ δὲν ξεπρο-
θάλλει ὅτε ἡ κορυφὴ τους πάνω ἀπὸ τὴ λευκὴ ἐπιφάνεια. Σ' ἔνα σημείο,
τὸ πάχος τῶν πάγων εἶναι 3.250 μέτρα. Δηλαδῇ, ἄρκετο γιά νὰ καλύψῃ
ὀλόκληρο τὸν Ὀλυμπο, πὸν μόλις φτάνει τὰ 2.918 μέτρα!

Ἡ κολοσσιαία, ὅμως, διαφορὰ ὕψομέτρου, πὸν ἔχει πιστοποιηθῇ στῆς
ἀνταρκτικῆς περιοχῆς — γιάτὶ ὁ Νότιος Πόλος κάθε ἄλλο εἶναι παρὰ μιά
λεῖα κι' ἐπίπεδη ἔκτασι, ὅπως τὸν φαντάζονται οἱ περισσότεροι — δὲν ἀφεί-
λεται μόνο στὴν παρουσία αὐτῶν τῶν βουνῶν, πὸν τὸ συνολικὸ ὕψος τους
— πάνω και κάτω ἀπὸ τὴν ἐπιφάνεια τῶν πάγων — ξεπερνάει συχνὰ τὰ
5.000 μέτρα.

Ὁφείλεται, κατὰ κύριο λόγο, σὸ ὅτι ἡ Ἀνταρκτίδα δέχτηκε, σὲ διά-
φορες ἐποχές, πρίν ἀπὸ ἀρκετῆς χιλιάδες χρόνια, ἄνισα μεταῦ τους φορ-
τία πάγου, πὸν προκαλέσανε πολλαπλῆς ἀνυψώσεις και καθιζήσεις.

Ἀκόμη μεγαλύτερη ἔκπληξι δοκίμασαν οἱ Ρῶσοι ὡκεανογράφοι, πρὸ
ἐξερευνησαν τῆς ἀνταρκτικῆς θαλάσσης με τὸ εἰδικὰ ναπηγημένο σκάφος
«Ὀμπ», ὅταν, μετὰ ἀπὸ ἀλλεπάλληλες μετρήσεις, διαπίστωσαν πῶς ἡ
θαλάσσα μπροστὰ στῆς ἄκτες τῆς ἀνατολικῆς Ἀνταρκτίδας, εἶναι τρεῖς φο-
ρὲς βαθύτερη ἀπὸ τὰ παράκτια νερά ὄλων τῶν ἄλλων Ἠπείρων. Τὸ βάθος
τῆς, στὴν ἀκρογιαλιά ἀκριβῶς, φτάνει τὰ 1.600 μέτρα!

Ἀλλὰ τὸ ἐρεκόρ αὐτὸ δὲν εἶναι τὸ μόνο, πὸν
κατέχει ἡ γῆ τοῦ μυστηρίου και τῶν ἐκπληξεων,
ὅπως ὠνόμασε κάποιος πολικός ἐξερευνητῆς τὴν
Ἀνταρκτίδα.

Οἱ τρομακτικῆς τῆς χιονοθύελλας, πὸν σαρώνουν,
πρὸ παντός τοὺς χειμερινοὺς μῆνες, τῆς κοιλάδας
ἀνάμεσα στῆς ἀλυσίδες τῶν βουνῶν, ξεπερνοῦν σὲ
ταχύτητα τῆς χιονοθύελλας, πὸν ἔξασπν σὲ ὅποιο-
δήποτε ἄλλο σημείο τῆς Γῆς. Ἡ ταχύτητά τους
φτάνει συχνὰ τὰ 200 χιλιόμετρα τὴν ὥρα!

Οἱ χιονοθύελλες αὐτῆς ἔχουν ἔναν ἐντελῶς ἰδιόρ-
ρυθμο κι' ἀσυνήθιστο χαρακτήρα. Πρίν ξεσπάσουν,
τὸ θερμόμετρο ἀνεβαίνει ταχύτατα πρὸς τὰ ὕψη.
Φαντάζεται κανεὶς, ὅτι ἔνα κύμα γλυκειᾶς καλο-
καιρίας πρόκειται ν' ἀπλωθῇ στὸ Νότιο Πόλο! Ἐ-
πειτα, ἀρχίζει νὰ φυσᾷ δαιμονισμένα. Μὰ δχι γιά
πολλὰ ὥρα, μιά νεκρικὴ σιγὴ — δεύτερο... κα-
μυφαρίαμα ἐκείνου, πὸν πρόκειται νὰ ἔπαυσε ὁ
θήσις — μεολαθεῖ γιά μερικὰ δευτερόλεπτα. Μοιά-
ζει σὰ νῶνῃ ὀλόκληρο τὸ Σύμπαν κρατήσι τὴν ἀ-
ναπνοή του. Καί τότε, ξαφνικά, χυμᾷ ἡ χιονο-
θύελλα και σαρώνει τὰ πάντα!

Μιά πιστὴ ἰδέα τί σημαίνει ἡ ἀνταρκτικὴ χιο-
νοθύελλα, μὰς δίνουν οἱ ἀριθμοί, πὸν συγκεντρώσαν
ἡ ἀμερικανικὴ ἐξερευνητικὴ ἀποστολή: Σὲ μιά και
μόνη μέρα, συσσωρεύτηκαν 250.000 τόννοι χιόνι
σὲ πλάτος ἑνὸς χιλιόμετρο!

Ὅστόσο, μ' ὅλο πὸν, καθὼς εἶδαμε παραπάνω,
πλήθος νέα στοιχεῖα συγκεντρώθηκαν ἀπὸ τοὺς σο-
φοὺς και τοὺς ἐξερευνητῆς κατὰ τὴ διάρκεια τοῦ
γεωφυσικοῦ ἔτους καὶ πλῆθος μυστικὰ τῆς Ἀνταρ-
κτίδας ἀποκαλύφθηκαν. Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν ἀποστολῶν
δὲν εἶναι ἱκανοποιημένοι ἀπὸ τὰ ἀποτελέσματα, πὸν
ἔχουν σημειωθῇ. Καί δὲν εἶναι ἱκανοποιημένοι, κυ-
ρίως, γιάτὶ, παρ' ὅλες τῆς ὑπεράνθρωπες προσπάθειες, πὸν καταβλήθηκαν,
ἔμεινε ἄλυτο τὸ μεγάλο αἶνιγμα, πὸν κρύβουν οἱ αἰώνιοι πάγοι: Ἀν,
ὅπως εἶπαμε στὴν ἀρχή, κάτω ἀπὸ τοὺς πάγους αὐτοὺς, ὑπάρχει μιά ἡ-
πειρος ἢ ἔνα ἀρχιπέλαγος με νησιά και με βράχους.

Ἀλλὰ τὸ γεωφυσικὸ ἔτος δὲν τέλειωσε ἀκόμη και οἱ ἔρευνες συνεχίζονται,
προσανατολισμένες ἀποκλειστικά πῶς τὸ κεφαλαῖῶδες αὐτὸ σημείο. Ἴσως,
σὲ λίγο καιρὸ, ἡ Ἀνταρκτίδα ὑποχρεωθῇ νὰ παραδῶσι στὸ φιλοπερίεργο
ἀνθρώπινο γένος και τὸ τελευταῖο ἀπὸ τὰ μυστικὰ τῆς!

Ὁ Φούξ, ἐνὼ δείχνει, στὸν Χίλλαρν τὴν
πορεία πὸν ἀκολούθησε.

Η ΕΞΙΣ ΤΗΣ ΓΥΝΑΙΚΕΙΑΣ

ΤΑ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΑ ΦΟΡΕΜΑΤΑΚΙΑ

ΜΙΑ πλούσια σειρά από κοκκίτικα, νεανικά φορεματάκια λανσάρει η νέα μόδα, για την άνοιξη και το καλοκαίρι.

Όλα γίνονται σε απλή γραμμή και ανάλαφρο στυλ, ώστε να ελευθερώνεται η σιλουέττα, από κάθε περιττό.

Φυσικά, τα κομψά αυτά ανοιξιάτικα φορεματάκια προορίζονται κυρίως για τις πολύ νέες κοπέλλες και για τις νεαρές κυρίες, με λεπτά κανονικά σώματα. Τα υπ' αρ. 1 και 2 μοντέλα του φιγουρίνου μας είναι σε κομψές παραλλαγές της γραμμής «σάκκος».

Στην πρώτη σειρά της ανοιξιάτικης μόδας έρχονται τα μπλέ φορεματάκια, τα οποία φοριούνται όλες τις ώρες και κάνουν «αμπιγιέ» το απόγευμα και το βράδυ. Σε ένα μπλέ-μαριν φόρεμα μπορούμε επίσης να κάνουμε τολμηρούς νεωτερικούς χωρίς να «χτυπούν» στο μάτι.

Κατ' αρχήν σε ένα σκούρο φόρεμα μετασπίζεται εύκολότερα η μέση. Η τάλια ανεβαίνει στο στήθος ή κατεβαίνει στους γοφούς, ανάλογα με τον τύπο της σιλουέττας, χωρίς να κάνει εντύπωση μεγάλη. Έτσι και οι γυναίκες, που θέλουν να φορέσουν κάτι τολμηρότερο από το κλασικό και δεν τολμούν, μπορούν άφοβα να το επιχειρήσουν απάνω σε ένα μαύρο ή ένα μπλέ-μαριν φορεματάκι. Επίσης η ωραιότερη γαρνιτούρα για το μπλέ-μαριν εξακολουθεί να παραμένει το άσπρο.

Ο Πατού, ο Ντεσέ, η Νίνα Ρίτσι, ο Λαρός και η Λανθέν παρουσίασαν ειδικές επιδείξεις μοντέλων, τις οποίες δώμασαν «Επιδείξεις, μπλέ και άσπρου».

Τα χαριτωμένα δε μοντέλα, που εμφανίστηκαν στον τύπο «μπλέ και άσπρου» είχαν ως συμπλήρωμα άσπρα άξεσουάρ και πολλά καπελλάκια από κάτασπρα λουλούδια. Λανσάρονται επίσης πολλά «μπλέ-μαριν» φορέματα με άσπρες γαρνιτούρες, που αλλάζουν, ανάλογα με την περίπτωση, που θα φορεθώ το μπλέ φόρεμα.

Το ντεκολτέ, σε όλα σχεδόν τα ανοιξιάτικα φορεματάκια, είναι στρογγυλό, ακριβώς γύρω από το λαιμό και λίγο χαμηλότερα. Άλλα και ό-ταν υπάρχει γιακάς, είναι πάντοτε ξεχειλωμένος αρκετά και αφήνει ελεύθερο το λαιμό να φαίνεται το κολλίε, που είναι σε πολλές σειρές χάνδρες, μεγάλες και μικρές σε πολλά χρώματα μαζί.

ΜΟΝΤΕΡΝΑ «ΠΟΥΑΝΤΙΓΙΕ»

Οι Παρισινοί ράφτες χαρακτηρίζουν τα μοντέρνα «πουαντιγιέ» ύφασματα ως το «χαρούμενο ανοιξιάτικο χαρτοπόλεμο της μόδας 1958». Αυτός δε ο... χαρτοπόλεμος της μόδας ρίχνεται άφθονα σε όλα τα καινούργια ανοιξιάτικα μοντέλα. Οι μεγάλοι ραπτικοί οίκοι του Πα-

ρισιού λανσάρουν καθημερινά νέα «πουαντιγιέ», κάθε μεγέθους, απάνω σε σκούρο ή ανοιχτό φόντο.

Τα «πουαντιγιέ» ύφασματά, που κυριαρχούν τη στιγμή αυτή, είναι σε μπλέ ή μαύρο φόντο, με μεγάλα άσπρα «πουά».

Το μοντέλο που σας δίνουμε είναι από τα χαρακτηριστικότερα «πουαντιγιέ» ανδράμπλ, της μόδας 1958, γίνεται, όπως βλέπετε, δίχρωμο και τα «πουά» του έχουν μέγεθος δραχμής περίπου.

Το χαριτωμένο αυτό ανδράμπλ, γίνεται σε ίσια γραμμή. Η μπλούζα του είναι σε στυλ καζάκας και φοριέται έξω από τη φούστα και η ζακέττα ακολουθεί το ίδιο στυλ και φοδράρεται με το άσπρο «πουαντιγιέ» της μπλούζας, για να είναι άσορτί, ή δε φοδράρεται διόλου.

Μιά έντελως καινούργια νότα, που μπαίνει εφέτος στο «πουαντιγιέ» ντύσιμο, είναι τα άξεσουάρ και το μισοφόρι.

Άριστερά: Κομψότατο «τρούα-πιέ» από δίχρωμο «πουαντιγιέ» ύφασμα. Δεξιά: Άσπρη μπλούζα, κεντημένη με ομοιόχρωμες τρύπες, η οποία φοριέται επάνω από μπλέ κορσά.

Η Λανθέν και ο Λαρός π.χ. λανσάρουν τελευταίως μονόχρωμα ανδράμπλ, από τα οποία διακρίνεται μέσα από τη φούστα, ένα στενό μισοφόρι από ύφασμα πουαντιγιέ. Το μισοφόρι δηλ. γίνεται λίγο πιο μακρύ από τη φούστα και ξεχωρίζει από κάτω σαν χονδρό ρέλι και εξαφανίζεται πάλι, το μισοφόρι, στο άνοιγμα του ντεκολτέ, που σχηματίζει πλαστρόν.

Επίσης τα «πουαντιγιέ» ανοιξιάτικα καπελλάκια, τα οποία γίνονται άσορτί με το ύφασμα του φορέματος, βρίσκονται στην ημερήσια διάταξη της νέας μόδας και φοριούνται ήδη πολύ από τις κομψές Παρισινές.

Ο μοντέρνος συνδυασμός του «πουαντιγιέ» είναι το φωτεινό μπλέ με το μαύρο και θεωρείται εξαιρετικά κοκκίτικος και ιδιότροπος συνδυασμός.

Εμφανίστηκαν επίσης και κεντητά «πουαντιγιέ», δηλ. φορέματα δλο τρυπίτσες κεντημένες, τα οποία φοριούνται με μισοφόρι διαφορετικού χρώματος.

Το καινούργιο αυτό στυλ του «πουαντιγιέ» γίνεται μόνο σε ίσια γραμμή και πρέπει οι ραφές από μέσα να κόβονται σύρριζα, ώστε να μη χάνει την ομοιομορφία του το μοντέρνο αυτό «πουαντιγιέ». Το κεντητό «πουαντιγιέ» εκτός της πρωτοτυπίας, που εμφανίζει, στο ανοιξιάτικο ντύσιμο, παρουσιάζει το πλεονέκτημα ότι μπορεί να φοριέται με διαφορετικού χρώματος μισοφόρι, πράγμα που το κάνει να φαίνεται κάθε φορά δλοιαίτικο.

Ο οίκος Ντιόρ π.χ. παρουσίασε ένα ίσιο μαύρο φόρεμα, δλο τρόπος κεντημένες, μέσα από το οποίο φορούσε το μανικέν ένα στενό λαμέ

Άριστερά: Μοντέλο της Λανθέν σε πολύ νεανική γραμμή με μπουστό-ώμιπν που κλείνει εμπρός με ένα κουμπί. Δεξιά: Μοντέρνο φόρεμα σε παραλλαγή «σάκκος», το οποίο έχει την τάλια ψηλά και ζώνη περαστή.

Άριστερά: Άνοιξιάτικο ταγεράκι, με κοντή ζακέττα «Σπένσερ» σε ίσια γραμμή. Δεξιά: Ένας εξαιρετικά μοντέρνος γιακάς ταγιέρ, από αυτούς που λανσάρονται στο Παρίσι, με μπιστονιέρα από το ίδιο ύφασμα και φύλλα άσπρα.

μισοφόρι την πρώτη φορά και ένα άσπρο σαστέν μισοφόρι τη δεύτερη. Έτσι με την αλλαγή του μισοφοριού, το ίδιο φόρεμα έγινε βραδυνή τουαλέττα την πρώτη φορά και απογευματινή τη δεύτερη.

Τα ταγεράκια σε «επι-πουά» δίνουν και παίρνουν και θα φορεθούν πολύ δλο το καλοκαίρι.

ΖΑΚΕΤΤΕΣ «ΣΠΕΝΣΕΡ»

Οι ζακέττες των μοντέρνων ανοιξιάτικων ταγιέρ, είναι κοντές σαν «σπένσερ» και ίσιες σε γραμμή σαλήνα. Έχουν όμως ένα κοινό γνώρισμα της τεχντροπίας 1958: το μεγάλο ξεχειλωτό γιακά, που κατεβαίνει ως χαμηλά στην πλάτη ή που σκεπάζει τους ώμους.

Πολλές ζακέττες, δεν έχουν καθόλου γιακά και αφήνουν ένα στρογγυλό άνοιγμα γύρω από το λαιμό, χωρίς κανένα τελεώμα ιδιαίτερο.

Η άσπρη γαρνιτούρα εφέτος, μπαίνει υπό τύπο φάσας, στην άκρη του ντεκολτέ. Στις περιπτώσεις αυτές το άνοιγμα του λαιμού γίνεται αρκετά μεγαλύτερο, ώστε, καθώς θα κλείσει με την άσπρη φάσα, να πλησιάζει, χωρίς όμως να αγγίζει, το λαιμό.

Στα νέα ανοιξιάτικα και καλοκαιρινά ταγιέρ, είτε οι ζακέττες της μόδας έχουν γιακά, είτε όχι, το άνοιγμα του ντεκολτέ σταματά μακρύτερα από τη βάση του λαιμού. Η λεπτομέρεια αυτή βάζει τη σφραγίδα της καινούργιας μόδας 1958 και κάνει να ξεχωρίζει ένα νέο από ένα παλιό ταγιέρ.

Το χαρακτηριστικό αυτό ξεχειλωμα του γιακά, που έχουν δλο τα παριζιάνικα μοντέλα, επιτυγχάνεται κατά τον εξής απλούστατο τρόπο:

Ο γιακάς κόβεται μεγαλύτερος απ' ό,τι χρειάζεται και με πολύ μεγαλύτερο άνοιγμα από το κανονικό. Για να δημιουργηθεί δε το ξεχειλωμα πιάνουμε πιεττάκια γύρω από το άνοιγμα του γιακά. Όσο βαθύτερα είναι τα πιεττάκια, τόσο πιο ξεχειλωμένος γίνεται ο γιακάς.

Τα πιεττάκια είναι εκείνα που δίνουν το ωραίο ξεχειλωμα του γιακά, γύρω από το λαιμό και τον κάνουν να στρογγυλεύει αρμονικά και να «αγκαλιάζει» κοκκίτικα τους ώμους.

Το μακρὸς της ζακέττας γίνεται ελάχιστο, για να προεκτείνεται η φούστα και να φαίνονται μακρύτερα τα πόδια, ώστε να γίνεται περισσότερο ανάλαφρη η γυναίκα σιλουέττα.

Όσο για τη λεπτομέρεια του κομψώματος, όλα τα μοντέρνα ανοιξιάτικα ταγιέρ κλείνουν στο κέντρο, χωρίς να σταυρώνουν, και έχουν συνή-

θος 3 κουμπιά, από τα οποία το πρώτο αρχίζει συνήθως πάνω από το στήθος. Έτσι τα ζακεττάκια της μόδας έχουν πάντοτε ντεκολτέ ανοιχτό, που συνδυάζεται με ένα ωραίο φαρδύ κολλίε ή κλείνει με ένα μικρό πλαστρόν, το «μοντεστί», όπως λέγεται, που γαρνίρει εφέτος κομψά φορέματα, «εντέ-πιέ» και ταγιέρ.

ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΝΟ ΝΤΥΣΙΜΟ

Τα πρώτα καλοκαιρινά φορεματάκια, καθώς και οι μπλούζες, που θα φορεθούν το καλοκαίρι, χωρίς ζακέττα και με στενές ή φαρδείς φούστες, έκαναν κιόλας την εμφάνισή τους στις μεγάλες παρισινές «μπουτίκ».

Η μόδα της απλής ίσιας γραμμής κυριαρχεί παντού και προβλέπεται πως οι φαρδείς καλοκαιρινές φούστες θα κάνουν λίγο άργότερα την εμφάνισή τους.

Τα πρώτα καλοκαιρινά φορέματα για πρωί και απόγευμα, είναι εκτάκτως χαριτωμένα και κοκκίτικα.

Οι δε απογευματινές μπλούζες έχουν μία ξεχωριστή κομψότητα και γίνονται από μεταξωτό ή βαμβακερό ύφασμα, εμπριμέ ή σκέτο.

Οι κεντητές μπλούζες είναι πολύ της μόδας εφέτος; καθώς και οι μπλούζες από ύφασματα κεντητά του πήχεως.

Γενικά, τα κεντημένα ύφασματα συνήθιζονται εφέτος πολύ, τόσο για μπλούζες αμπιγιέ, όσο και για φορέματα και εντέ-πιέ» απογευματινά και βραδυνά.

Πολλά πρώτα λινά φορεματάκια, κεντιούνται με «αζούρ» πλατειά, σε μοντέρνα σχέδια ή με κεντητούς «άντρ-ντέ» του πήχεως, που ράβονται απάνω στα λινά φορέματα και τα γαρνίρουν μοντέρνα και κομψά. Τα εφετεινά λινά φορέματα γίνονται σε χρώματα ζωηρά, όπως κοκκίνο, μπλε-ρουά, κίτρινο, γαλάζιο και μπλέ-μαριν.

Το μπλέ-μαριν φοριέται εφέτος πολύ και θεωρείται ως το βασικό χρώμα, για τη γκαρνταρόμπα κάθε γυναίκας.

Εκτός αυτού, όμως, τα λινά φορέματα γίνονται κατά κανόνα σε απλή κλασική γραμμή και διατηρούν πάντα ένα δικό τους ιδιαίτερο τύπο, στην τεχντροπία της «κούπ».

Τα περισσότερα λινά φορέματα γίνονται συνήθως, στον τύπο του μοντέλου, που βλέπετε στο φιγουρίνι μας.

Το κομψότατο αυτό φορεματάκι, είναι σε ίσια κλασική γραμμή και η ζώνη σφίγγει λίγο χαμηλότερα από τη φυσική θέση της μέσης. Έτσι δίνει αέρα στο μπουστό και αξιοποιεί τα ωραιότερα φαρδύ αζούρ, με τα οποία είναι γαρνιρισμένο από πάνω ως κάτω. Τα αζούρ των ώμων κατεβαίνουν και σταματούν στη μέση, μέσα στη ζώνη. Έχει διπλά πέττα, αλλά μόνο το πίσω γαρνίρεται με αζούρ. Τα έμπρός είναι σκέτα και ανοίγουν λίγο ψηλότερα από το στήθος.

Τα περισσότερα άλλα λινά φορέματα, γίνονται δίχως κεντήματα και αζούρ, αλλά ρελαξάται συνήθως με τρέσσα διαφορετικού χρώματος ή με φραντζάκι από το ίδιο το ύφασμα, πράγμα που ομορφαίνει το φόρεμα.

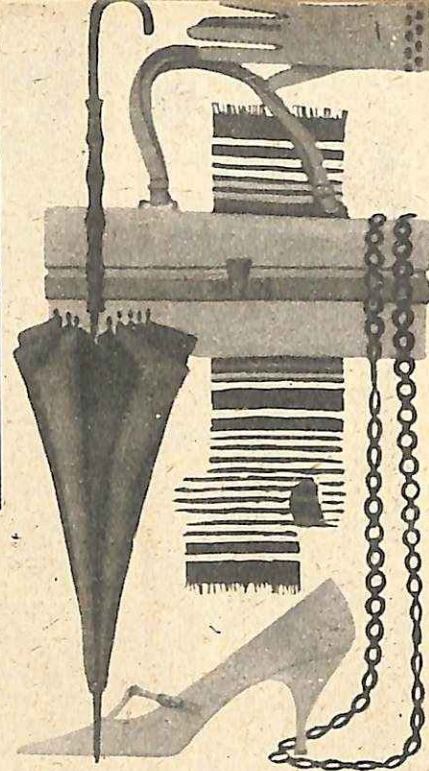
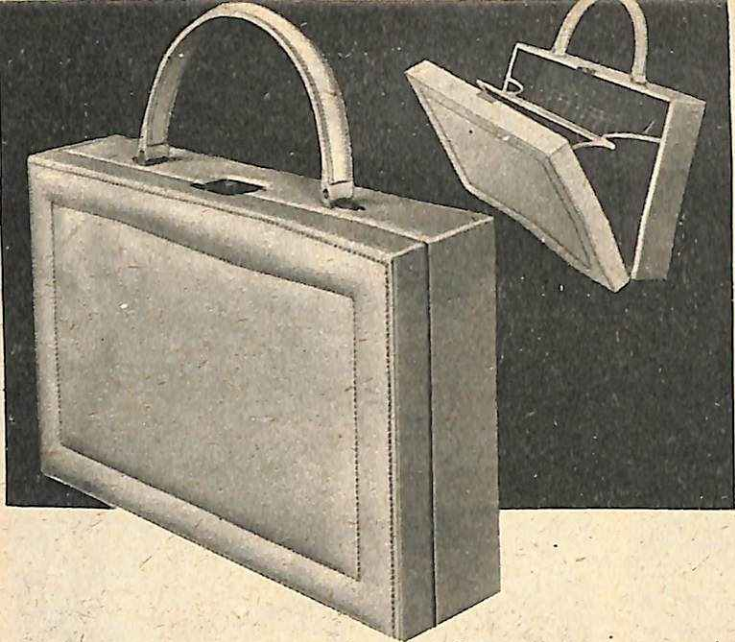
ΤΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ

Την εποχή αυτή αρχίζει σιγά-σιγά η ζωή του υπαίθρου με τις εκδρομές....

Μαζί με το ανάλογο ντύσιμο είναι και τα άξεσουάρ, που συμπληρώνουν την δλη εμφάνιση, σύμφωνα με ό,τι απαιτεί η περίπτωση.

Το πρώτο απαραίτητο εξάρτημα είναι μία μεγάλη τσάντα, που να έχει μεγάλη χωρητικότητα. Η τσάντα αυτή θα έχει σχήμα ορθογώνιο και θα είναι καμωμένη από δέρμα σούπλ στο φυσικό του χρώμα. Η φαρδιά φάσα που θα την περιβάλλει, σχηματίζοντας το επάνω μέρος, το κάτω και τα πλάγια θα συντελή στην άνετη χωρητικότητά της. Το κλείσιμό της γίνεται με έκλαιρ, που κατεβαίνει ως τα μέσα από κάθε πλάι, έτσι που

Άριστερά: Κομψότατο βαμβακερό μοντέλο ρελαξάμενο ιδιότροπα, με φαρδιά τρέσα, το οποίο κουμπώνει εμπρός. Δεξιά: Μοντέρνο λινό φόρεμα κεντημένο με φαρδιά αζούρ από πάνω ως κάτω.

ΑΡΙΣΤΕΡΑ: Η τσάντα-βαλίτσα για το ταξίδι ή μια έκδρομη. ΔΕΞΙΑ: Ένας ωραίος συνδυασμός μπότες και πορτοκαλιού. Η τσάντα προσαρμόζεται με τα παπούτσια. Η όμπρελλα με το κασκόλ.

το ντύσιμό σας, που θα είναι κι' αυτό άσπρο ή άσπρο και μπλέ. Το καραβόπανο γι' αυτά τα παπούτσια είναι το καταλληλότερο.

Μπορείτε ν' αγοράσετε ένα κομμάτι και να το δώσετε στον παπουτσή σας να σας φτιάξει ένα ζευγάρι αναπαιστικά και μαλακά σανδάλια στον τύπο των «εσπαντρίγ». Πριν δώσετε όμως το καραβόπανο, καλό είναι να το μουσκέψετε και να τ' άψοξετε αρκετές ώρες στο νερό. Έτσι δε θα έχετε τον κίνδυνο να στενέψουν τα παπούτσια σας με το πρώτο καθάρισμα.

Οι «εσπαντρίγ», δεν έχουν διόλου τακούνι και γίνονται με σχοινιένες σόλες.

ΑΠΟΓΕΥΜΑΤΙΝΑ ΑΞΕΣΟΥΑΡ

Αν για τη ζωή στο υπαίθρο και τα πρωινά μέσα στην πόλη είναι απαραίτητα τα παπούτσια με χαμηλά τακούνια, αντιθέτως τις απογευματινές ώρες τα ψηλά τακούνια επιβάλλονται, γιατί αυτά δίνουν στη γυναίκα αίσθηση μια άλλη κομψότητα κατάλληλη για την περίστασι.

Είτε πρόκειται για γοβάκια, είτε για ξέχωστα σκαρπίνια ή για γόδες με μπαρέτα, τα απογευματινά παπούτσια έχουν πάντοτε μια ιδιαίτερη κομψότητα και λεπτότητα.

Τα ανοιχτά χρώματα με επί κεφαλής το γκρι πέρλ και το μπλέ είναι πολύ της μόδας. Φυσικά, οι συνδυασμοί παίζουν κι' εδώ το ρόλο τους. Και τα παπούτσια συνδυάζονται με κάποιο άλλο εξάρτημα: με την τσάντα, τα γάντια, το καπέλλο.

Συγχρόνως άλλα εξαρτήματα του συνόλου συνδυάζονται πάλι μεταξύ τους. Έτσι, ενώ βλέπουμε τσάντα, γάντια και παπούτσια σε χρώμα, ως ποίμε μπλέ, ή όμπρελλα και ή εσάρπα ή το κασκόλ είναι πράσινα ή πορτοκαλλία. Είναι όλοι συνδυασμοί αρμονικοί.

ΚΟΣΜΗΜΑΤΑ

Ανάμεσα στα διάφορα κοσμήματα, που βλέπουμε σήμερα, αυτά που είναι πιο πολύ της μόδας, είναι οι άλυσίδες. Σχηματίζουν κολλιέ, που φτάνουν ως το στήθος κάποτε και ως τη μέση, βραχιόλια σε μια ή περισσότερες σειρές ακόμη και δαχτυλίδια.

Οι άλυσίδες είναι επάργυρες, επίχρυσες ή μιμούνται το παλιό ασημί.

Ο συνδυασμός από κρίκους και πετράδια είναι επίσης πολύ της μόδας. Οι κρίκοι έχουν διάφορα σχήματα, αλλά το πιο μωδατό είναι η «γκουρ-μέτ», δηλαδή οι καθαρώς στρογγυλοί κρίκοι.

Συνήθίζονται πολύ σκέτοι ή ανάμικτοι με πετράδια χρωματιστά. Δεν αποκλείεται δε να έχουμε μοιόμορφα βραχιόλια, κολλιέ και καρφίτσα ή κλιπ. Δηλαδή η καρφίτσα ή το κλιπ μπορούν να παριστάνουν ένα φιάγκο, μια πεταλούδα ή ένα λουλούδι, αλλά θα έχουν κάτι που να θυμίζουν το βραχιόλι ή το κολλιέ.

Μη ξεχνούμε και άλλο ένα εξάρτημα, δηλαδή τα σκουλαρίκια, που κι' αυτά μπορεί να μοιάζουν.

Έτσι οι συνδυασμοί συνεχίζονται.

ΠΑΙΔΙΚΕΣ ΑΝΟΙΞΙΑΤΙΚΕΣ ΕΜΦΑΝΙΣΕΙΣ

Τα πρώτα ανοιξιάτικα ύφασμάκια, που θα δούμε να εμφανίζονται για τα παιδικά φουστανάκια, θα είναι οι δημοφείς ποπλίνες και τα τουάλ-ντε-κοτόν.

Οι ποπλίνες παρουσιάζονται άλλοτε μονόχρωμες, άλλοτε σταμπάτες με μορφα μικροσκοπικά μοτίβα: ποικιλόχρωμα άνθια, ζωάρια ή άλλα σχέδια. Την ίδια εμφάνιση κάνουν και τα τουάλ-ντε-κοτόν, σταμπάτα δηλαδή

νά μπορεί ή τσάντα ν' ανοίγει έντελως ελεύθερα. Στο επάνω μέρος υπάρχει μία δερμάτινη λαβή, αλλά αυτή είναι σκληρή κι' έχει σχήμα στρογγυλό.

Είναι επίσης πολύ πρακτικές οι τσάντες, που δίνουν την εντύπωση μιας μικρής βαλίτσας. Έχουν όμως και το σχετικό σουφλέ, όπως οι κανονικές τσάντες.

Οι τσάντες αυτού του τύπου είναι σκληρές σχηματίζοντας ολόγυρα στο ορθογώνιο σχήμα τους ευθείες γραμμές και όρθες γωνίες. Το δε άνοιγμά τους δεν είναι ακριβώς στη μέση, αλλά σε τρόπο που η μία πλευρά να είναι στενότερη από την άλλη, για να μοιάζει πιο πολύ με βαλίτσα. Το κλείσιμο άλλωστε της τσάντας μοιάζει έντελως με το κλείσιμο, που έχουν οι βαλίτσες. Η λαβή είναι κι' εδώ σκληρή όχι όμως στρογγυλή. Είναι πλατεία και ποικίλλεται με φαρδιά γαζιά. Έτσι γαρνίρεται άλλωστε και η στενότερη πλευρά της τσάντας. Έσωτερικώς υπάρχουν σουφλέ κι' ένα χώρισμα. Επίσης τσεπούλες στο κάθε πλάι, που χρησιμεύουν για διάφορα μικροπράγματα.

ΕΣΑΡΠΕΣ ΚΑΙ ΜΑΝΤΗΛΙΑ

Άλλο εξάρτημα απαραίτητο για τη ζωή στο υπαίθρο, είναι η εσάρπα, που τότε ρίχνεται στο λαιμό και στην πλάτη, πότε τυλίγει το κεφάλι, για να το προστατεύει από τον αέρα. Για το κεφάλι έχουμε επίσης μαντήλια τετράγωνα ή τριγωνικά.

Οι εσάρπες της μόδας θα είναι φέτος σταμπάτες με ζωηρά χρώματα σταμπαρισμένα πάνω σε ανοιχτόχρωμα φόντα. Τα σχέδια θα είναι πολύ πρωτότυπα, σκόρπια, σε μεγάλα μοτίβα. Φυσικά, όπως το απαιτεί η μόδα των συνδυασμών, θα διαλέγετε πάντα την εσάρπα σας σε τέτοιους χρωματισμούς, που να προσαρμόζονται αρμονικά με την απόχρωση της τουαλέτας σας ή του φορέματός σας. Μπορούν επίσης να συνδυάζονται με κάποιο άλλο εξάρτημα.

ΠΑΛΙ ΓΙΑ ΤΟ ΥΠΑΙΘΡΟ

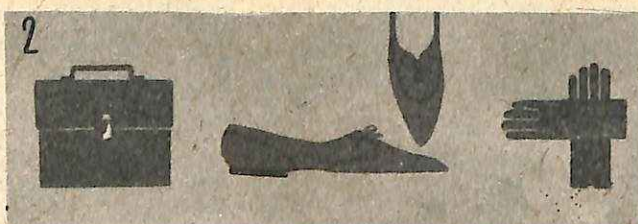
Θ' αρχίσουν εντός λίγου και οι θαλασσινές έκδρομες. Αύτες, λοιπόν, θέλουν έντελως αναπαιστικά παπούτσια, που να είναι συγχρόνως κομψά. Το πρώτο που θα επιδιώξουμε είναι το χαμηλό φαρδύ τακούνι και οι φαρδιές σόλες.

Το φυσικό χρώμα του δέρματος, είναι το πιο κατάλληλο για τ' αναπαιστικά αυτά παπούτσια, που μπορεί να είναι σανδάλια ή ξέχωστα σκαρπίνια.

Φυσικά, δε θα παραλείψετε να τα συνδυάσετε με κάτι άλλο: με την τσάντα σας, με κάποια ζώνη ή με τη θήκη της όμπρελλας σας.

Αν όμως πρόκειται για μικρό ταξιδάκι με κότερο ή καϊκι, τότε θα προτιμήσετε τα άσπρα λινά παπούτσια, που συνδυάζονται καλύτερα με

1) Πολύ πρακτική τσάντα για έκδρομη, από δέρμα στο φυσικό του χρώμα. 2) Συνδυασμός τσάντας, γαντιών και παπουτσιών σε χρώμα μουσταρδί. 3) Όμορφο πανταντίφ από στράς. 4) Η θήκη της όμπρελλας προσαρμόζεται στα άλλα εξαρτήματα, που έχουν το ίδιο χρώμα. 5) Άνοιξιότικο σκαρπίνι «περφορέ» κομψό και αναπαιστικό.

1) Φορεματάκι από χρωματιστή ποπλίνα για κοριτσάκι 4 χρόνων. 2) Σύνολον γι' αγοράκι: Παντελονάκι από τουάλ-ντε-κοτόν και μπλουζόν φασόνε. 3) Φορεματάκι για κοριτσάκι 3 χρόνων με κεντητό νωμίτη που σχηματίζει και μανικάκι. 4) Φορεματάκι από άσπρη ποπλίνα γαρνιρισμένο με φιογκάκια. 5) Φορεματάκι από τουάλ-ντε-κοτόν νταμιέ. Η φούστα είναι γαρνιρισμένη με ένα φαρδύ βολάν. 6) Σαλοπέτ από τουάλ-ντε-κοτόν, που φοριέται με άσπρο μπλουζάκι.

ή μονόχρωμα. Ένας ιδιότροπος συνδυασμός θα είναι ή λευκή ποπλίνα με την χρωματιστή.

Σ' ένα φορεματάκι π.χ. το μπουσταάκι, που σχηματίζει μπροστά ένα πλαστρόν ήλο από κάθετες λεπτές πιετίτσες, είναι καμωμένο από λευκή ποπλίνα, ενώ ή φουστίτσα κομμένη σε σχήμα κλός είναι καμωμένη από χρωματιστή ποπλίνα, ως ποίμε μπλέ παστέλ. Το ίδιο αυτό χρώμα το βλέπομε να επαναλαμβάνεται ως γαρνίρισμα στο μπουσταάκι. Δηλαδή, ένα μπλέ φιογκάκι δένεται σαν τελείωμα στο γιακαδάκι κι' άλλο ένα δένεται στη μέση του πλαστρόν.

Το ίδιο γαρνίρισμα στολίζει τα μανικάκια-φουστίτσες, αλλά τα φιογκάκια είναι μικρότερα. Έξ' άλλου, είναι πολύ της μόδας να γαρνίρωμε ένα φουστανάκι από σταμπάτη ποπλίνα ή κοτόν-τουάλ με ρελάκια μονόχρωμα.

Σ' ένα φουστανάκι από σταμπάτο τουάλ ντε κοτόν, που σχηματίζει μικροσκοπικά νταμιέ σε συνδυασμό άσπρου και μπλέ ή άσπρου και κόκκινου, θα δούμε με το μπουσταάκι να γαρνίρεται με ρελάκια κόκκινα ή μπλέ, ανάλογα με το χρώμα του νταμιέ.

Τα ρελάκια μπαίνουν γύρω στο γιακαδάκι και τα μανίκια. Η φουστίτσα γίνεται σουρωτή δόλγυρα και στα μισά του μακρούς της έχει ένα σουρωτό βολάν.

Η ένωση φούστας και βολάν γαρνίρεται επίσης με ρέλι.

ΑΛΛΑ ΓΑΡΝΙΡΙΣΜΑΤΑ

Ένα άλλο φορεματάκι από σταμπάτη ποπλίνα έχει μόνο τη φουστίτσα γαρνιρισμένη με ρέλι. Το μπουσταάκι του σχηματίζει ελαφρό μπουφάν στη μέση και τα μανικάκια είναι φουσκίτσες. Η φουστίτσα είναι σουρωτή και γαρνίρεται με μονόχρωμα ρελάκια τοποθετημένα σε όριζόντια γραμμή και άραιες αποστάσεις.

Για ένα μικρό κοριτσάκι είναι πολύ δημοφές το έντελως ριχτό φορεματάκι. Μπορείτε να το κάμετε από μονόχρωμο τουάλ ντε κοτόν στον ένα ή τον άλλο χρωματισμό.

Το φορεματάκι έχει ένα μεγάλο νωμίτη τετράγωνο, που ξεπερνάει τους ώμους κι' έτσι σχηματίζει μανικάκια. Ο νωμίτης γαρνίρεται δόλγυρα με μια λευκή φάσα, όπως λευκό είναι και το γιακαδάκι.

Έξ' άλλου, μπορείτε, αν θέλετε, να γαρνίρετε το νωμίτη με μερικά κεντητά μοτίβα. Από το νωμίτη και κάτω το φουστανάκι συνεχίζεται ριχτό

με μια κουφωτή πιέτα μπροστά και σουρίτσες δόλγυρα στην ένωση του με το νωμίτη.

Τα τουάλ-ντε-κοτόν χρησιμοποιούνται και γι' αγορίστικα κοστούμια: σαλοπέτες με μακρύ παντελονάκι, που συγκρατούνται από τους ώμους με μπρετέλλες και είναι τόσο πρακτικές γι' αυτή την ηλικία.

Η σαλοπέτ φοριέται πάνω από μια μπλουζίτσα λευκή ή σταμπάτη ή πάνω από ένα πουλοβεράκι βαμπακερό.

Τα τουάλ-ντε-κοτόν χρησιμοποιούνται ακόμη και για τα παντελονάκια, που φορούν και μεγαλύτερα αγόρια. Ένας πολύ ωραίος συνδυασμός είναι μονόχρωμο κοντό παντελονάκι και σταμπάτο μπλουζόν βαμπακερό.

ΠΑΙΔΙΚΑ ΚΑΠΕΛΛΑΚΙΑ

Για τα παιδικά καπελλάκια θα χρησιμοποιηθούν πολύ εφέτος διάφορες κοτονάντες.

Μπερεδάκια, γαζωτά κλοσάκια, μπρετόν και λου-ντε-μέρ, είναι τα σχήματα της μόδας.

Από σκωτσέζικο κοτονάντ μπορούμε να κάμουμε ένα μπερέ, που είναι πολύ πρακτικό καπελλάκι για μια μικρούλα. Φοριέται ριχτό προς το μέτωπο και στην κορυφή έχει ένα πομπόν καμωμένο από μεταξωτές κλωστές στα χρώματα του σκωτσέζικου. Συνήθίζεται όμως και το μονόχρωμο πομπόν στο πιο έντονο χρώμα του σκωτσέζικου.

Όσο για τα κλοσάκια από κοτονάντ, αυτά έχουν τα μπόρ γαζωτά με πολλές σειρές γαζιά και ο τεπές τους σχηματίζεται με τέσσερα ή έξι τρίγωνα ενωμένα. Κι' εδώ μπορούμε να χρησιμοποιήσωμε δύο ειδών κοτονάντ, μονόχρωμο και σταμπάτη. Δηλαδή τα γαζωτά μπόρ γίνονται από μονόχρωμο κοτονάντ σε ζωηρό χρώμα και ο τεπές γίνεται από σταμπάτη κοτονάντ.

Ένα άλλο επίσης μωδατό παιδικό καπελλάκι είναι αυτό που άπομι μένεται τα κινέζικα κωνικά σχήματα καπέλλων.

Αυτά τα κωνικά καπελλάκια γίνονται, όπως θα είδατε στα φιογουρίνια μας, από σταμπάτες κοτονάντ, φοριούνται στραβά και στηρίζονται στο κεφάλι με μια μπρίντα καμωμένη από την ίδια κοτονάντ, που δένει φιάγκο κάτω από το σαγόνι.

1) Μπερέ από σκωτσέζικο κοτονάντ με μονόχρωμο πομπόν. 2) Χτένισμα α-λά-πάζ με βελουδάκι πάνω από το μέτωπο. 3) Κωνικό καπελλάκι από σταμπάτη κοτονάντ.

Το Άνθος της ροδιάς

ΤΗΝ εποχή εκείνη, έκανα το δεύτερο ταξίδι μου στην αφρικανική περιοχή του Μπινό. Είχα ξεκινήσει από το Κάιρο μ' ένα μικρό πλοιάριο, με σκοπό ν' ανέβω το ρεύμα του Νείλου πέρα από το Χαοτούμ. Έπειτα όμως από μία βδομάδα ταξιδιού, ο άνεμος έπεσε. Όπως τότε έφτασα στον προορισμό μου. Από κει τραβήξα προς τα νοτιοανατολικά. Κατά τα μέσα Σεπτεμβρίου, έφτασα στην περιοχή Έννερέα. Πριν ν' αρχίσω, έστειλα μερικούς ανθρώπους στο βασίλειό του τόπου, παρακαλώντας να μου παραχωρήσουν την προστασία του και να μου επιτρέψουν να του προσφέρω λίγα δώρα.

Το ίδιο εκείνο βράδυ, ο βασιλιάς Άμπά Κελά, μου έστειλε ένα άσπρο μουλάρι, σ' αντίδωλο για το όρατο κυνηγετικό τουφέκι που του είχα στείλει εγώ. Τον άσπρη που του δώσα, μου τον ξεχρέωσε με δυο θαυμαστά δερμάτια λεοπαρδαλέως και για πέντε υποτίλιες κονιάκ μου πρόσφερε ένα πολύτιμο φυλαχτό, που αποτελούσε από ένα σκαλισμένο δοντι ρινόκερω. Το φυλαχτό αυτό θα μου έλεσσε την ευνοία των αγαθών πνευμάτων.

Ο Ιθαγενής που μου έφερε δλ' αυτά τα πράγματα, μου έδειξε μ' ένα πονηρό βλέμμα τη σκηνή μου. Στην αρχή δεν κατάλαβα. Όταν όμως τον είδα να εξακολουθώ να με κυττάζει πονηρά, μπήκα μέσα για ν' αγγίξω το συμβαίνει. Τότε κατάλαβα. Άνάμεσα στα δώρα του, ο Άμπά Κελά είχε και μία μικρή άσπρη, που με σαγηνεύει από την πρώτη στιγμή. Το κορίτσι ήταν υπέροχο και τα μάτια της στραφοκοπούσαν παράξενα.

— Πώς σε λένε; τη ρώτησα στη γλώσσα της, που τη μιλούσα με δυσκολία. Από πού ήρθες;

Μου έδειξε πέρα με το δάχτυλό της και μου είπε πως τ' όνομά της ήταν Ζεοντιτού, που σημαίνει «Άνθος ροδιάς».

— Και τί ήρθες να κάνεις εδώ;

— Μ' έστειλε ο βασιλιάς για ν' αγγίξω, κύριε...

Είχε γλυκερά φωνή. Κι' από την πρώτη μέρα, η Ζεοντιτού μου έδειξε πως είχε προσόντα χειρουργού. Χτυπώντας ρυθμικά τις παλάμες της, κουνούσε το κορίτσι της δεξιά κι' αριστερά, όπως τα κύματα της θάλασσας που πάνε πότε μπρος και πότε πίσω. Έστερα με πλησίασε, κάθισε κοντά μου και με φίλησε στο στήμα χωρίς προσποίηση, σαν να έκτελλε κάποιο ύμνο καθήκον. Κατάλαβα σε λίγο πως άρχισα να την έρωτεύωμαι. Τό χαριτωμένο αυτό πλάσμα, που έμοιαζε σαν γαζέλα, άρχισε να γίνεται επικίνδυνη για τη σταδιοδρομία μου. Είχα πάει εκεί ως μηχανικός μιας αγγλικής εταιρίας, που με πλήρωνε καλά. Άλλα με την παρουσία του εξωτικού εκείνου λουλουδιού, άρχισα να γάνω τα νερά μου.

— Προέπει να ξαναγορίσεις σπίτι σου, της είπα ένα βράδυ. Δεν κάνει να μένεις εδώ. Όταν θα τελειώσω τη δουλειά μου, θαρθω να σε δω και θα σε πάρω μαζί μου στην πατρίδα μου. Θέλεις;

Μ' αγκάλιασε, με φίλησε κι' ύστερα άρχισε πάλι ν' αγγίζει τον παράξενό εκείνο χορό της που με τρέλαινε. Έστερα, χωρίς να πη λεί, έτοιμάστηκε να φύγει. Δεν κρατήθηκα. Μ' ένα πηδη-

ΕΞΩΤΙΚΕΣ ΙΣΤΟΡΙΕΣ

μα, την άρπαξα από τη μέση και την ανάγκασα να ξανακαθήσει κοντά μου. Ήμουν έρωτευμένος μαζί της και δεν είχα τη δύναμη να την αφήσω να φύγει. Η Ζεοντιτού έβαλε τα δάχτυλά της μέσα στα μαλλιά μου και με χάρωσε τρυφερά.

— Αφού το θέλεις, θα μείνω, μου είπε. Όταν θα με διώξεις, θα φύγω χωρίς να παραπονέθω...

— Κι' όταν θα φύγεις, πού θα πάς; τη ρώτησα από περιέργεια.

Δε θέλεις νάρθεις στην πατρίδα μου;

— Θέλω. Έσύ όμως δε θέλεις. Μονάχα τα χείλη σου το λένε αυτό, η καρδιά σου όχι.

Κι' όμως την αγαπούσα... Αύριο κίολας θαγραφά στην άρρα-δωνιαστική μου, την Πόλλυ και θα της έλεγα την αλήθεια. Ήμουν βέβαιος πως θα με συγχωρούσε για την τρέλλα μου και δε θα μου κρατούσε κακία, που θα της ζητούσα να χωρίσουμε...

Φαίνεται πως η Πόλλυ ένεργησε κεραυνόβολα, ύστερα από το γράμμα μου. Σε μία βδομάδα μου ήρθε τηλεγράφημα να τα παρατήσω, όλα και να ξαναγορίσω στην Αγγλία. Δε μ' ένοιωσε. Γιατί ήμουν άποφασισμένος να γυρίσω, να δώσω ένα τέλος σ' όλα αυτά και νάρθω να ζήσω κοντά στο αγαπημένο μου λουλούδι. Εξήγησα την απόφασή μου στη Ζεοντιτού και την ημέρα που θα-φύνα, αφού μου χόρεψε και μου τραγουδούσε με τη γλυκερά φωνή της, με φίλησε με δακρυσιμένα μάτια κι' έτοιμάστηκε να φύγει.

Δεν είχα τίποτα να της χαρίσω για ένθιμο. Έπειδή όμως της άρεσε πάντα το φυλαχτό του βασιλιά, της τ' έδωσα με την ευχή να μ' αξιάσουν τ' αγαθά πνεύματα να ξανασημώσουμε γρήγορα. Έστερα χωρίσαμε. Είχα κάνει δυο ημερών δρόμο, όταν οι άνθρωποι μου με είδοποίησαν ότι δυο καβαλλάρηδες έρχόντουσαν ολο-ταχώς προς το μέρος μας. Ήταν δυο άπεσταλμένοι του βασιλιά Άμπά Κελά. Κρατούσαν ένα δέμα τυλιγμένο μ' ένα φύλλο παπύ-ρου και δεμένο μ' ένα τρυφερό κλωνάρι φυτού.

— Ο βασιλιάς μας σε χαιρετά, κύριε, μου είπαν και σου στέλ-νει αυτό το δέμα. Σ' έλεψαν, κύριε! Ο βασιλιάς μας σου ξανα-στέλνει τα πράγματά σου και μαζί μ' αυτά, την απόδειξη ότι ο κλέφτης τιμωρήθηκε όπως του αξίζει...

Έλυσα το κλωνάρι και ξεδίπλωσα το δέμα από περιέργεια. Γιατί όσο ήξερα τουλάχιστον, κανείς δε μου είχε κλέψει τίποτα ως τότε. Μέσα στο φύλλο του παπύρου βόηκα το σκαλιστό δοντι του ρινόκερω, μαζί μ' ένα χέρι κοριτσιού κομμένο από τον καρπό!

Ήταν αναντοχαστικό το χέρι εκείνο με τα συνσπασμένα δά-χτυλα!...

— Τί είναι αυτό; ρώτησα με φρίκη. Ποιανού είναι το χέρι;

— Της Ζεοντιτού, κύριε! Της μικρής σκλάβας που σου είχε στείλει ο βασιλιάς μας. Σ' έλεψε και σου πήρε το πολύτιμο δώρο που σου χάρισε εκείνος. Και τιμωρήθηκε με τον τρόπο που βλέπεις...

— Μά δε μ' έλεψε! Φώναζε άχρως. Της το είχα χαρίσει εγώ ο ίδιος, γιατί θα την έκανα γυ-ναίκα μου. Πού είναι τώρα το «Άνθος της ρο-διάς»;

Οι Ιθαγενείς χαμήλωσαν το κεφάλι τους.

— Έχασε, κύριε, όλο της το αίμα και πέθανε. Άλλα μη λυπάσαι. Ο βασιλιάς μας θα σου στεί-λη μία καλύτερη σκλάβη...

Ξαναπήρα το δρόμο με βουρκωμένα μάτια. Ήμουν θαρρείς κι' εγώ ένας νεκρός, σαν το αγαπη-μένο μου, το εξωτικό λουλούδι...

Φ. ΠΕΡΡΙ

ΟΟ

Γάλα... σε πακέτα

Ένα καινούργιο και πρωτότυπο σύστημα δια-νομής του γάλατος έχει εφαρμοσθεί στις βόρειες επαρχίες του Καναδά: Το γάλα ψύχεται ισχυρά, παγώνει και στερεοποιείται, σε κύβους βάρους ενός κιλού.

Οι κύβοι αυτοί διπλώνονται ύστερα με κηροκα-το και αποστέλλονται στον προορισμό τους, με ειδικά βαγόνια - ψυγεία. Οι αγοραστές δεν έχουν παρά να τους λυώσουν, αφιόνοντας τους λίγη ώρα σε συνηθισμένη θερμοκρα-σία δωματίου.

Τελευταίως, έγινε μ' αυτό τον τρόπο μια αποστολή 10 τόννων γάλατος σ' α-πόσταση 1600 χιλιομέτρων, απ' το Γουί-νιπεγκ στο Φορτ Τσάρτσιλ.

Οι γιατροί βεβαιώνουν ότι, με το σύ-στημα αυτό, το γάλα δε χάνει καμιά θρεπτική του ιδιότητα, μπορεί δε να δια-τηρηθεί αναλλοίωτο επί επτά ως δέκα μέ-ρες.

Άνάμεσα στα δώρα του, ο Άμπά Κελά είχε και μία μικρή άσπρη...

Συναρπαστικό αστυνομικό μυθιστόρημα υπό ΤΖΕ'ΙΜΣ ΤΣΕ'ΙΖ

Ο ΠΡΟΔΟΤΗΣ με το δημαρμένο πρόσωπο

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗΣ ΣΥΝΕΧΕΙΑΣ

Ο Ρότζερς βλέπει απ' το παράθυρο τον Έλλης και τον άναγνωρίζει. Άλλ' ο Κρέιν, που τον έχει αντιληφθεί, τον σκοτώνει με μία μαχαίρα. Ο αστυνομός Τζέιμς έχει μαντέψει πως αντικαταστάθη-καν τα δακτυλικά αποτυπώματα πάνω στο ρολόι του. Βεβαιώνεται αλλωστε γι' αυτό, όταν εξακρι-βώνει ότι τα αποτυπώματα στο ρο-λόι ήταν της κόρης του. Έστερα πηγαίνει στο σπίτι της Τζούλι Μπριουέρ κι' ανακαλύπτει ότι πρό-κειται για μία γυναίκα έλαφράν ήδυν, που είχε σχέση με τον Κρέιν και που έχει εξαφανισθεί μω-στηριώδως εδώ κι' ένα μήνα. Τέ-λος, πηγαίνει στο Ληϊσρχείο, ο-που εξακρίβώνει ότι ο Κρέιν δεν έ-χει άδελφή. Ποροσάγεται έπειτα στο διευθυντή της αστυνομίας της επαρχίας, το στρατηγό Χιού Στι-ούαρτ, του αναφέρει όλες τις ε-ξουρή, του αναφέρει πως η κόρη του Κρέιν και τα στοιχεία που νεργιέται του και τα στοιχεία που συγκέντρωσε και του ανακοινώνει τις υποψίες του: ότι ο Κρέιν κρύ-βει στο σπίτι του τον πρόδοτη Κου-σμαν και τη Γκρέϊς Κλάρκ. Έ-κείνος θυμάται στην αρχή και δε θέλει να τον ακούσει, γιατί συμ-παθεί πολύ τον Κρέιν και τον έχει αρραβωνιάσει με την κόρη του. Άλλ' ο Τζέιμς έπιμενη, προσέ-τει δε ότι ο Ρότζερς εξαφανίστηκε κι' ότι μπορεί να δολοφονήθηκε απ' τον Κουσμαν. Ο στρατηγός α-ναγκάζεται τότε ν' αναλάβει ο ίδιος την υπόθεση. Ο Έλλης προ-σπαθεί και πάλι να πείσει τη Γκρέ-ϊς να εγκαταλείψει τον Κρέιν.

6ον

Τί έσημαιον δλ' α-τά;... Ο Έλλης ήταν βέβαιος πως ο Κρέιν δεν είχε σκοπό να παντρευτεί μια κοπέλλα σαν τη Γκρέϊς. Προσπαθούσε μονάχα να την ξε-γελάσει. Της υποσχότανε γάμο, για ν' αποκοιμίσει τις υποψίες της. Κι' εκείνη έπαιρνε τα λόγια του τούς μετρούσε, γιατί ήταν μία άνοητη ρωμαντίκη.

Μά πως να την προφυλάξει ο Έλλης; Πως να της δώσει να κα-ταλάβει την πραγματικότητα;... Τώρα τον είχε πάρει πια με κα-κό μάτι και δεν του είχε εμπιστο-σύνη. Σίγουρα, την είχε προδί-ασει έναντιον του ο Κρέιν.

Δε θάδινε πίστι στα λόγια του... Όστόσο, έπρεπε να δοκι-μάσει!

«Την έρωτεύτηκες! είπε στον έ-αυτό του, γεμάτος μανία. Είν' η πρώτη φορά που άνακαλύπτεις τον έρωτα... Δε θέλεις να της κάνουμε κακό. Τί άστέιο! Έσύ που την κοκομεταχειρίστηκες τό-σο!... Την έρωτεύτηκες, όταν κα-τάλαβες πως την έχανες! Είσαι τρελλός μαζί της. Θάκανες το καθε τι για να την κρατήσης... Και το χειρότερο είναι πως α-τή άδιαφορία για σένα, η μάλλον σε συγκαίναται! Αγαπάει τον Κρέιν. Ποτέ δε θα πιστέψης πως είσαι ειλκρινής, αν έπιχειρήσης να τη σώσης. Ποτέ δε θα πιστέ-ψης πως ο Κρέιν θέλει το κακο της!»

— Ισχυρίζεται πως θα σ' έ-παντρευτεί... είπε άργά, χωρίς να την άφισε απ' τα μάτια του.

Εκείνη κύτταξε αλλού, κοκκι-νίζοντας.

— Προτιμώ να μη μιλάμε γι' αυτό, απάντησε παίζοντας με τα δάχτυλά της. Είναι κάτι που α-

φορά μονάχα το Ρίτσαρντ και μένα...

Ο Έλλης έσφιξε τις γροθίες του κάτω απ' το σεντόνι. Θάθελε πολύ να της φωνάξει: «Ηλίδια!», αλλά συγκρατήθηκε κι' είπε με ή-ρημη φωνή:

— Δεν καταλαβαίνω. Τώρα μό-λις γνωριστήκατε... Σίγουρα, θ' άστειεύεται... Θέλετε αλληθινα να τον παντρευτήτε;

Η Γκρέϊς χαμογέλασε, μ' ένα τρόπο που τον τρέμασε, γιατί κα-τάλαβε άμέσως πως ήταν άνωφέ-λο να έπιμεινη και να προσπαθή-ση να της αποδείξει ότι της στη-νανε παγίδα...

— Ω, ναί! Μ' αγάπησε μόλις με είδε... απάντησε εκείνη. Μου το είπα... Μά κι' εγώ τον αγάπη-σα άμέσως.

Ο Έλλης προσπάθησε να κρα-τήση τη ψυχραιμία του μπροστά στην άνοητη αυτή αισθηματικό-τητα.

— Δε μπορεί όμως ποτέ να

σας παντρευτεί, έπιμενη. Δεν ά-νήκετε στον κόσμο του. Πρέπει να το καταλάβετε... Αυτός είναι πλούσιος, άριστοκράτης, ζέν-τλεμαν. Ένα έσείς, τί είσαστε, Ένα τίποτα!

Η κοπέλλα ξαναχαμογέλασε.

— Λέει πως αυτό δεν έχει καμ-μία σημασία... Μετά το φαγητό, μίλησαμε πολύ για μ'ας τούς δυο... Καταλαβαίνετε, νοιώθει τον έαυτό του πολύ μόνο. Έχει άνά-γκη από κάποιον που να τον φρον-τίζη... και λέει πως είμαι ο τυ-πος του.

Κύτταξε συλλογισμένα τον Έλλης και συνέχισε:

— Στην αρχή, δε μπορούσα να πιστέψω στ' αυτιά μου. Κα-νείς δε με είχε θελήσει ποτέ... Μά τώρα τον πιστεύω. Χρειάζε-ται κάποιον για να του κρατή-σει το σπίτι του, και δε θέλει καμ-μία κοπέλλα του κόσμου... Μπο-ρώ να προσαρμοτώ μαζί του.

Μικρές Ιστορίες

Δανεικά κι' αγύριστα

Έξω φρενών είναι ο κ. Φεσίδης με τον άδελφό της γυναί-κας του και κάθε τόσο της κάνει τρυφερά σκηνές:

— Να πής στον άδελφό σου να μου επιτρέψη να δανει-κά που τούδωσα, γιατί αλλιώς θα τον στείλω φυλακή!...

— Έλα, καυμένε... Μην κόψεις έτσι, θα στο δώσω... προσπαθεί να τον καθησυχάση εκείνη.

— Μά πότε, επί τέλους θα τα δώση, το παληόπαδο;... Πάνε τρία χρόνια!... ξεφωνίζει ο κ. Φεσίδης.

Κι' αυτό γίνεται πολύ συχνά, προς μεγάλη στεναχώρια της συζύγου, που άκουει τον άντρα της να τα βάζει με τον αγαπημένο της άδελφούλη.

Μιά μέρα όμως είχε μια φαινή ιδέα:

— Να του γράψω ένα γράμμα και να τον φέρω στο φι-λότιμο... λέει στον άντρα της.

— Και πως θα φέρω στο φιλότιμο αυτόν τον άναίσθητο; ρωτάει ο κ. Φεσίδης.

— Να του γράψω, πως αν σου δώση τώρα άμέσως τα μισά απ' όσα σου χρωστάει, θα του χάρισης τα υπόλοιπα...

Κι' ο κ. Φεσίδης — τι να κάνει; — καθεται και χάρσκει την έξης έπιστολή: «Αγαπητέ μου άδελφέ, έπειδή πέρασαν τρία χρόνια από τότε που σου δώσαμε εκείνες τις πέντε χιλιάδες κι' έγω έπειγούσα ανάγκη από λεπτά, σου κάνω την έξης πρόσση: Δώσε μου τα μισά άμέσως και σου να-ρίζω τα υπόλοιπα...»

Και να ή απάντησι που πήρε:

«Αγαπητέ μου άδελφέ, υπολόγησι η προσφορά σου είναι πολύ καλή, θα σου κάνω έγω μια άλλη, η όποια, όυλογώ, με βολεύει καλλίτερα: Περιμένε άλλα τρία χρόνια και θα είμαστε πάτσι...»

Γι' αυτόν, θα κάνω οτιδήποτε... αφού μ' αγαπάει!

— Μά δε θάσαστε εύτυχισμε-νη! είπε ο Έλλης, που ψηλαφού-σε προσπαθώντας ν' άνακαλύψη το εύαισθητο σημείο της. Θα περ-νούσατε έτσι ένα-δύο χρόνια, κι' ύστερα θα χωρίζατε. Το ξέρετε καλά... Σκεφτήτε τη μητέρα σας! Σε μερικά χρόνια θα είσαστε σαν κι' αυτήν, μία χοντρογυναικα. Πι-στεύετε πως θα σας αγαπάη τό-τε ακόμα;

Είχε χτυπήσει στα τυφλά, άλλ' είχε πετύχει το σκοπό του, γιατί τη Γκρέϊς κατακόκκινε ξαφνι-κά κι' απάντησε, πειραγμένη:

— Δεν πρόκειται να μοιάσω στη μητέρα μου. Δεν ξέρετε τί λέτε... Εκείνη ήταν κακή, παρά-τηρη τον πατέρα μου. Εγώ θα κάνω οτιδήποτε γι' αυτόν, για το Ρίτσαρντ!

— Θα ντρέπεται για σας. Εί-σαστε μία κλέφτρα! έπιμενη ο Έλλης, ζητώντας να έπωφεληθώ όσο μπορούσε απ' την έπιτυχία που είχε σημειώσει. Οι φίλοι του δε θα θέλουν να σας ξέρουνε. Δεν έχετε να τούς προσφέρετε τίπο-τα, ούτε καλούς τρόπους, ούτε πείρα της κοσμικής ζωής. Δεν ξέρετε καν να μιλήσετε σωστά τα αγγλικά.

Η Γκρέϊς απομακρύνθηκε λίγο και δήλωσε:

— Αν εξακολουθήσετε έτσι, θα φύγω.

— Όχι, μη φεύγετε! της είπε άνησχυα.

— Αν τον άφινε, θαχανε κάθε δυ-νατότητα να τη σώση...

— Σας είπα πως δεν έχω έμ-πιστοσύνη σ' αυτόν, συνέχισε. Είναι σωστό... Έχει τους λό-γους του που σας πρότεινε γα-μο, είμαι βέβαιος. Σας ποθεί α-πλάς. Δεν καταλαβαίνετε λοι-πόν;

Δίστασε μία στιγμή, φάχνον-τας να βρη τις κατάλληλες λέ-ξεις.

— Θέλει να σας πλανέψη, πρόσθεσε, κι' ύστερα να σας πα-ρατήσει. Είμαι βέβαιος πως αυτό ζητάει!

— Δεν έννοώ να σας άκουσω περισσότερο! φώναξε η Γκρέϊς. Είσαστε κακός... Μου άσπησε κι' αυτός να φυλαγώμαι από σας. Αγαπιόμαστε, και δε με νοιάζει τί μου λέτε... Το καλύτερο που έχετε να κάνετε, είναι να γι-α-τρευτήτε το γρηγορότερο και να φύγετε από δω. Δε βλέπετε πως μ'ας ένοχλείτε; Σας αντίπαθουμε!

Κι' έφυγε, χτυπώντας πίσω της την πόρτα.

Ο Έλλης ξανάπεσε στο μαζι-λάρι του, με μανία κι' άπελπισία. Ήθελε να την πείση να εγκα-ταλείψη τον Κρέιν και να φύγη μα-ζί του. Θα την εγκαθιστούσε σ' ένα σπίτι, θα φρόντιζε γι' αυτήν, θα τη βοηθούσε... Μά αυτή δεν έννοούσε να τον άκούση!

Εκλεισε τα μάτια του και συλλογίστηκε τί μπορούσε να κα-νέ ακόμα. Να μιλήση στον Κρέ-ιν; Θα γελοώσε μαζί του, αν τον άπειλούσε, αν του άπαγό-ρευε να κάνει κακό στη Γκρέϊς.

— Αν μπορούσε να βρη το Σκράγκερ! Αυτός θαξέρε πως να ροδίση τον Κρέιν... Η Γκρέϊς

θα λογιζόταν, και θα μπορούσαν να την απομακρύνουν από τον κίνδυνο...

Μα πώς να τον ξαναβρή, το Σκράγκερ; Είχε αρά γε τηλεφώνη; Ήταν άπθιανο, άλλ' όχι και αδύνατο...

Ενώ συλλογιόταν με ποιόν τρόπο θα βρούσε ένα τηλεφωνικό κατάλογο, δοκίμασε το συνοίσθημα πώς κάποιος τον κρυφοκτύπησε!

Κύτταξε προς το παράθυρο, με την άκρη του ματιού, κι είδε μονάχα την αντανάκλαση του τζαμιού και το γύρω σκοτάδι. Ήσ- τόσο ήταν βέβαιος πώς κάποιος κατασκόπευε από έξω το δωμάτιο!

Ένοιωσε ν' ανασηκώνονται οι τρίχες της κεφαλής του. Δεν τολμούσε να γυρίσει κατ' ευθείαν προς το παράθυρο...

Ήταν αρά γε η αστυνομία; Ποιος μπορεί να ταν; Ούτε η Γκερς ούτε ο Κρέιν, βέβαια. Αυτούς, τους άκουγε να φλυαρούσε στη διπλανή κάμαρα.

Ο τρόμος τον πάγωσε. Όλες οι αισθήσεις του είχαν παραλύσει, εκτός από την όραση. Κάπου, μέσα στα ψηλά δέντρα, έσκουζε μια κουκουβάγια. Ύστερα άπλώθηκε πάλι σιωπή. Μα από' έξω υπήρχε ακόμα ο άορατος άνω-στος, που κύτταξε μέσα στο δωμάτιο...

Ο Έλλης θέλησε μια στιγμή να φωνάξει τον Κρέιν, αλλά μετάνιωσε. Έσβυσε το φως, με χερι που έτρεμε. Όταν βρέθηκε στο σκοτάδι, διέκρινε τη σιλουέτα των δέντρων, στο αδύνατο φως του φεγγαριού. Μα είδε και κάτι άλλο — κάτι που τον πάγωσε, του έκοψε τη μιλιά κι έκανε να σταματήσει η καρδιά του...

Κάτω από το παράθυρο, είχε ζωώσει ένας άνθρωπος! Το κεφάλι και οι ώμοι του ξεχώριζαν καθαρά στο σκοτάδι!

Ο Έλλης έπνιξε μια φωνή κι ανασηκώθηκε. Είδε δυο μάτια καρφωμένα πάνω του, μια μύτη κολημένη στο τζάκι. Το πρόσωπο δε φαινόταν. Ήταν σαν μια φριχτή όπτασία...

Ύστερα άκούστηκε, μέσα στη σιωπή του δωματίου, ένας αδύνατος θόρυβος, σαν ζύσιμο ποντικού, και το παράθυρο άνοιξε σιγά-σιγά.

Ο Έλλης ένοιωσε στο πρόσωπό του το χλιαρό αέρα της νύχτας. Είδε να πλησιάζει το κεφάλι, οι ώμοι... Είδε δυο χέρια άκουμπησμένα στο πρεβάκι του παραθύρου.

Μην κάνετε θόρυβο! του φιδύρισε ο δόκτωρ Σάφκι. Έγώ είμαι... Δεν ήθελα να σας τρομάξω...

Παρ' όλο τον τρόμο του, ο Έλλης κατάρθωσε ν' ανάψει το φως. Δεν είχε συνέλθει ακόμα από τον κλονισμό που του προκάλεσε η τρομαχτική εκείνη όπτασία. Έμμενε ακίνητος, με τα μάτια καρφωμένα στον Ίνδο γιατρό.

Εκείνος ανασηκώθηκε κι έσκυψε μέσα, αλλά δεν επιχείρησε να δρασκέλιση το παράθυρο.

Πού είναι, ρώτησε σιγά. Να πάρη ο διάβολος! μουρμούρισε ο Έλλης με μανία. Με φοβίσσατε!... Τι θέλετε; Τι ιδέα σας κατέβηκε να βρήτε μ' αυτό τον τρόπο...

Σουτ! Θα σας άκούση! του σύστησε ο Ίνδος. Μιλάτε σιγά... Είδα την κοπέλλα. Άκουσα τι είπα εκείνος... κι ήρθα να σας προειδοποιήσω!

Ξεχνώντας το φόβο του, ο Έλλης τέντωσε τ' αυτί του.

Τι θέλετε να πείτε; ρώτησε, σκύβοντας προς το γιατρό. Γιατί να με προειδοποιήσετε;

Να φυλαχτήτε από' α β. τ ο ν! πρόφερε ο δόκτωρ Σάφκι,

κυττάζοντας προς την πόρτα. Όταν μου είπε πώς η κοπέλλα ήταν η Τζούλι Μπριουέρ, κατάλαβα τους σκοπούς του... Πρέπει να την απομακρύνετε από δω! Με καταλαβαίνετε; Πρέπει να φύγει άπωσδήποτε!

Μα γιατί, ρώτησε ο Έλλης, επηρεασμένος από το φόβο που έδωλε, ζωγραφισμένο στο πρόσωπό του. Έξηγησε μου γιατί... Τι θα της κάνει;

Δε μπορώ να σας το πω, μουρμούρισε ο δόκτωρ Σάφκι. Δε μπορώ... Μα σας εξορκίζω να την απομακρύνετε... Κάνετε όπως νομίζετε... πρέπει όμως, δίχως άλλο, να φύγει!

Έκανε μια ικετευτική χειρονομία και πρόσθεσε:

Μη τους αφήσετε μονάχους απόψε! Το σκοτάδι, η σιωπή, ο ύπνος... όλ' αυτά είναι επικίνδυνα!

Ο Έλλης έπνιξε μια βλαστήμια.

Μα μιλήστε λοιπόν! είπε. Τι σκοπεύει να κάνει; Άκούστηκαν ελαφρά βήματα έξω από την πόρτα της κάμαρας.

Μη τον αφήσετε μονάχο μαζί της! πρόσθεσε ικετευτικά ο γιατρός.

Και χάθηκε, μια στιγμή πριν άνοιξη η πόρτα.

Είσαατε μόνος; είπε ο Κρέιν, μπαίνοντας στο δωμάτιο. Περίεργο! Μου φάνηκε πώς σας άκουσα να μιλάτε...

Μόνος είμαι, όπως βλέπετε, απάντησε ο Έλλης ανάμεσα στα δόντια του.

Ο Κρέιν έρριξε μια ματιά γύρω. Ύστερα τον κύτταξε και του είπε:

Σας παραμελήσαμε σήμερα. Θέλετε να σας κρατήσω λίγο συντροφιά;

Διευδύνθηκε προς τ' ανοικτό παράθυρο, δίχως να βιάζεται, με τα χέρια πίσω από την πλάτη

του, και κύτταξε έξω.

Ο Έλλης είχε τα μάτια του καρφωμένα στο άσπρο κολλαρσμένο πουκάμισό του. Ένας κόκκινος λεκές ξεχώριζε στο στήθος!...

Ο Έλλης ένοιωσε ναυτία...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΤ'

Ύποθέτω πώς τ'ό κάνατε μόνος σας, αυτό, είπε ο Κρέιν δείχνοντας το σημάδι του προσώπου του Έλλης. Θαυμάζω το θάρρος σας! Έγώ δε δίνω τόση σημασία στη ζωή μου, ώστε να κάνω ένα τέτοιο πράγμα για να μη τη χάσω...

Δεν καταλαβαίνω τί λέτε, απάντησε ξερά ο Έλλης. Δεν έχετε σκοπό να μ' αφήσετε ήσυχο; Είμαι άρρωστος... Δεν το βλέπετε;

Ο Κρέιν απομακρύνθηκε από το παράθυρο. Πήρε μια καρέκλα και κάθισε κοντά στο κρεβάτι του.

Όταν ύπηρετούσα στη ΡΑΦ, είπε, άκουγα τη φωνή σας στο ραδιόφωνο της καντίνας. Σας άκούγαμε όλοι... και περνούσαμε την ώρα μας με τις βλακείες που άσπαζάτε. Ύποθέτω πώς θα σας έτοιμάζανε τα κείμενα και σεις τα διαβάατε απλώς, μπροστά στο μικρόφωνο. Πόσο σας πληρώνανε γι' αυτό, Κούσμαν; Πόσο μου... μ' ενδιαφέρει!

Δεν είμαι ο Κούσμαν! δήλωσε ο Έλλης, που ένοιωσε κρύους ιδρώτες. Πώς σας κατέβηκε αυτή η ιδέα;

Ο Κρέιν χαμογέλασε.

Αναγνώρισα τη φωνή σας. Είναι τόσο χαρακτηριστική!... Μα γιατί φοβάσαστε; Δεν έχω σκοπό να σας καταγγείλω. Δεν πιστεύω στη δικαιοσύνη. Τη θεωρώ σαν μια μορφή εκδίκησης.

Άλλωστε, δεν είσαατε πια επικίνδυνος. Είσαατε αναγκασμένος να κρύβεστε διαρκώς, σαν κυνηγημένο αγρίμι... Αν σας παρτίδα στην αστυνομία, θα σας κρεμούσανε. Μα γιατί να τ'ό κάνω, αυτό, αφού τιμωρηθήκατε όπως σας άξιζε, μ' αυτή την αθλια ζωή που περνάτε;

Κατά τη γνώμη μου, δεν έχετε συνείδηση του τ'ό κάνατε. Ύστερα σέ νοημοσύνη... Ύποθέτω πώς είχατε βαρεθεί πια το στρατό, κι' οι Γερμανοί σας προσέφεραν μια καλή δουλειά. Πιστεύατε πώς θα νικούσανε και πήγατε με τ'ό μέρος τους, για να βρεθήτε κερδισμένος. Το ίδιο θακανε στη θέση σας κάθε ήλιθιος, δίχως πατριωτισμό.

Έγειρε προς τα πίσω το κεφάλι του κι' έσκασε στα γέλια.

Δεν είμαι ο κατάλληλος για να σας κάνω μάθημα περί καθήκοντος, πρόσθεσε. Στο βάθος του καθενός μας κρύβεται ένας προδότης... Θυμάστε τι είπα ο Σάφκι;

Δεν πιστεύω στην ήθικη, ούτε στην κοινωνική τάξη. Νομίζω πώς έχωμε όλοι τη δυνατότητα να δημιουργήσουμε το μέλλον μας... Βρίσκω πώς είναι επικίνδυνο να καταπνίγουμε τις συγκινήσεις μας, αυτά που λέγονται εγγκληματικές παρορμήσεις. Δεν πιστεύω στο Θεό, ούτε στο κακό. Είναι άνθρωποις επινοήσεις προωρισμένες για τη διατήρησι μιας κάποιας τάξεως στην κοινωνία. Στην πραγματικότητα, είμαστε ελεύθεροι να κανονίσουμε τη ζωή μας... Αν κάποιος δολοφονήσει τον αδελφό μου, θα κάνω κι' εγώ τ'ό ίδιο για την αδελφή του. Είσαατε σύμφωνος μαζί μου;

Πού θέλετε να καταλήξετε; άόρησε ο Έλλης. Σας τ'ό ξαναλέω, δεν είμαι ο Κούσμαν. Είμαι ο Κτεβιντ Έλλης. Σταματήστε

τη φλυαρία σας κι' άφίστε με ήσυχο.

Μ' απογοητεύετε, πρόφερε ο Κρέιν κουνώντας το κεφάλι του. Πίστεια πώς θα σας ενδιαφέρανε οι θεωρίες μου... Οι περισσότεροι άνθρωποι νομίζουν πώς αστεύομαι, όταν τους μιλάω έτσι. Μα κάνουν λάθος...

Τ'ό δυσάρεστο με σας είναι πώς φοβάσαστε. Δίνετε μεγάλη σημασία στη ζωούλα σας. Δε σκέπτεστε παρά πώς να σώσετε το τομάρι σας... Μα έννοια σας, δε θα σας καταγγείλω! Είσαατε ο Κούσμαν, δεν είν' έτσι;

Όχι! φώναξε με μανία ο Έλλης. Πόσες φορές θα σας τ'ό πω; Όχι!

Ήταν εδ'ό Σάφκι; ρώτησε απότομα ο Κρέιν; Τον είδα που διέσχιζε τον κήπο, φεύγοντας.

Ο Έλλης ανατρίχιασε.

Πετάγεστε από' τ'ό ένα στ' άλλο θέμα... και φλυαρείτε συνεχώς! είπε. Δεν πρόκειται να σας άκούσω περισσότερο.

Σας είπα να την απομακρύνετε από δω... δεν είν' έτσι; έπαινε ο Κρέιν, με μια ειρωνική έκφρασι στα μάτια. Μα πώς να τ'ό καταφέρετε; Έσεις δε μπορείτε να κουνηθήτε...

Ο Έλλης έσφιξε τις γροθίες του. Πώς θαβλε να τ'ό ακίσχ με τα νύχια του!...

Άφίστε την ήσυχη, είπε προσπαθώντας να διατηρήση την ήρεμία του. Αν την άγγιξετε, θα σας σκοτώσω!

Μην κάνετε φασαρίες, πρόφερε ο Κρέιν βάζοντας την ταμπάκαρα του. Δε μπορείτε να μου κάνετε τίποτε άπολύτως. Ακόμα κι' αν ήσαατε γερός, δε θα μπορούσατε να τ'ό βγάλετε πέρα μαζί μου. Θα σας τσάκιζα στ'ό στιγμή!

Πήρε ένα τσιγάρο και πρόσφερε και στ'όν Έλλης. Εκείνος χτύπησε με τ'ό χέρι του την ταμπάκαρα και την πέταξε στην άλλη άκρη της κάμαρας. Τ'ό τσιγάρο σκορπίστηκαν στο χαλί.

Τι τρόπος είν' αυτός; τον μάλωσε ο Κρέιν.

Άναψε τ'ό τσιγάρο του και πέταξε τ'ό σπύρτο από' το παράθυρο.

Δε μπορείτε να κουδεντιάσετε ήσυχα και πολιτισμένα, πρόσθεσε. Όλη την ήμερα σκεπτόμουν μ' εύχαριστησι αυτή τη συζητήσι που θα είχα μαζί σας... Για τ'ό Θεό, ήρεμήστε και λογι-κευτήτε!

Ο Έλλης συγκρατήθηκε.

Κάτι άσχημο μαγερεύετε, είπε. Μα σας προειδοποιώ, αν της κάνετε κακό, θα μου τ'ό πληρώσετε!

Δε μπορείτε να μου κάνετε τίποτα... ούτε σεις, ούτε κι' ο Σάφκι. Ξέρω πολλά πράγματα εις βάρος και των δυο σας... Αν με προδώση ο Σάφκι, θα τ'ό άκρι-δοπλήρωση. Ξέρει τι μπορεί να γίνη τότε!

Άλλωστε, δε με πολυνοιάζει για τ'ό τί θα μου συμβή. Ξέρω καλά πώς μια μέρα θ' ανακαλύψω κάποιος τί γίνεται εδ'ό, και τότε θανατι τ'ό τέλος μου. Μα, στο μεταξύ, έννοω να χαρώ τη ζωή, με τ'ό λεφτά μου, όπως την καταλαβαίνω εγώ!

Έστειλε ένα συννεφάκι καπνού προς τ'ό ταβάνι, χαμογέλασε στ'όν Έλλης και πρόσθεσε:

Εγώ δεν είμαι σαν εσάς και τ'ό Σάφκι. Αν μου λέγατε πώς θα πεθάνω αύριο, δε θα μου καιγότανε καρφι. Με νοιάζει μόνο τ'ό παρόν. Τ'ό μέλλον είναι τόσο άβέβαιο! Έτσι έζησα πάντα... κι' όσο περνάτε τα χρόνια, τόσο πιο πολύ αδιαφορώ για τ'ό μέλλον μου.

Ο Έλλης ήταν τρομαγμένος με τ'όν παρξένο αυτό άνθρωπο.

Δυναμς.

Τ'ό παιδί σας μεγαλώνει...

...θέλει δυναμωτική τροφή!...

Για να γίνηγεροδεμένο και δυνατό.

Τ'ό πρωτ'ό στο ρόφημά του.

Τ'ό άδογεσμα άξιζιμένο στο γλαί του.

Δώστε του ζαχαρούχο ΝΟΥΝΟΥ. Είναι τ'ό πιο άγνό Όλλανδικό γάλα. Περιέχει 9% Κρέμα και όλα τ'ά απαραίτητα συστατικά (Βιταμίνες Β2, C, D, άσβεστιον, μεταλλικά άλατα) που χρειάζεται ο παιδικός οργανισμός.

Για όλη την οίκογένεια.

τ'ό ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ ΝΟΥΝΟΥ είναι τ'ό γάλα που χαρίζει δύναμη.

ΖΑΧΑΡΟΥΧΟ

ΝΟΥΝΟΥ

ΒΑΖΕΙ ΤΙΣ ΒΑΣΕΙΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

ΑΛΕΚΤΩΡ.

Οσο πορυάχορη κι' αν είθε.

μήν παραλείπετε ποτέ τον καθημερινό καθαρισμό της επιδερμίδος σας.

• Τά Καλλυντικά, οι έκκρίσεις του δέρματος, οι σκόνες από τις δουλειές του σπιτιού ή από την κίνηση του δρόμου, σχηματίζουν ένα μίγμα, που φράζει τους πόρους, έμποδίζει την «διανοή» της επιδερμίδος και συντελεί στ'όν γρήγορο μαρασμό της.

• Γι' αυτό, ιδίως τ'ό θράδυ πρό του ύπνου, έπιβάλλεται ο καθαρισμός του προσώπου σας με τ'ό άγνό ΓΑΛΑΚΤΟΜΑ ΝΤΕΜΑΚΙΓΙΑΝ "ΜΕΛΠΑΝ".

Έτσι άποφεύγετε τ'ό σαπούνισμα, που άργά ή γρήγορα θα βλάψη άνεπανόρθωτα την επιδερμίδα σας. Μετά τ'όν καθαρισμό χρησιμοποιήτε κρέμα Λανολίνη Μελπάν ως τροφή του δέρματος.

ΜΕΛΠΑΝ

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟΝ ΙΝΣΤΙΤΟΥΤΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ
ΕΛΟΥΙΞΙΔΟΥ Αμπαζώ ΕΡΜΟΥ 51.
ΤΗΛ. 25576

—Μα δεν καταλαβαίνω... εἴ-
πε. Τί κάνατε; Τί θα κάνατε;
—Ο Κρέιν γέλασε.
—Τί περιέργεια πού δείχνε-
τε!... Μά, αφού ἐγώ ξέρω τόσα
πράγματα γιά σᾶς, δίκιο εἶναι
νά μάθετε καί σῆς μερικά γιά
μένα... Σᾶς τὸ ξαναλέω ὁμῶς
πῶς ἐγώ δὲ σᾶς μοιάζω; Δὲ δι-
νω πεντάρα, ἂν μὲ καταγγείλετε,
Κούσμαν.
—Δὲν εἶμαι ὁ Κούσμαν! Πό-
σες φορές θὰ σᾶς τὸ πῶ;
—Τρέμετε γιά τὸ τομάρι σας,
ἔ; —Ὅπως κι' ὁ Σάφκι... Δὲν ἀ-
ξίζετε κι' οἱ δύο σας πολλὰ πράγ-
ματα. Ἐσεῖς εἴσατε ἕνας προ-
δότης κι' ὁ Σάφκι ἕνας ἀδέξιος
γιατρός, πού ἀναλαβαίνει ἐκτρώ-
σεις κι' ἔχει στή συνείδησή του
τέσσερις θανάτους.
—Ὁ Ἑλλῆς κατάλαβε τότε γιὰ-
τί ὁ Σάφκι φοβόταν τὸ Κρέιν.
«Μὰς κρατάει καὶ τοὺς δύο, τὸ
κάθαρισμα!» σκέφτηκε.
—Γιατί φλυαρεῖτε ἄδικα; εἴ-
πε. Ἄν ἦμουν ὁ Κούσμαν, δὲ θὰ
σᾶς τόλγα, βέβαια. Γιά τρελλό
μὲ περνάτε;
—Ἐχουν τὰ δακτυλικά σας ἀ-
ποτυπώματα, ἀπάντησε ὁ Κρέιν
ἀνασηκώνοντας τοὺς ὤμους του.
Δὲν ἔχω παρὰ νὰ εἰδοποιήσω τὴν
ἀστυνομία καὶ νὰ τοὺς πῶ πῶς
ὑποπτεύομαι ὅτι εἴσατε ὁ Κού-
σμαν. Ἀλλωστε, σᾶς προδίνει ἡ
φωνή σας... Θέλετε νὰ τὸ κάμω;
—Δὲ μπορεῖτε λοιπὸν νὰ μὲ
ἀφίσετε ἥσυχο; γκρινιάσε ὁ Ἑλ-
λῆς. Τί σᾶς ἐνδιαφέρει ἂν εἶμαι
ἢ ὄχι ὁ Κούσμαν;
—Ἀπὸ ἡθικῆς πλευρᾶς, δὲ
μοὺ κάνει οὔτε κρῦο οὔτε ζέστη.
Μ' ἐνδιαφέρει ὁμῶς ἀπὸ ἄλλῃ ἁ-
ποψι. Θέλω νάμαι βέβαιος πῶς
δὲν πρόκειται νὰ μοὺ χαλάσετε
τὰ σχέδια. Ἄν πειστῶ πῶς εἴ-
σατε ὁ Κούσμαν, θὰ εἶμαι ἥσυ-
χος πιά.
—Ξέρετε τί θὰ κάνω; Θὰ τηλε-
φωνήσω στὸ στρατηγὸ Φράνκλιν
Στιούαρτ. Εἶναι ὁ ἀρχηγὸς τῆς
Ἀσφαλείας. Τὸν γνωρίζω καλά...
Θὰ τοῦ ζητήσω μὴ περιγραφῇ
τοῦ Κούσμαν. Ἰσως τοῦ πῶ μάλι-
στα ὅτι ὑποπτεύομαι ὁρίστηκα
πού κρύβεται... Ξέρω πῶς γίνε-
ται θηρίο, ὅταν πρόκειται γιά
προδότες. Δὲ μπορεῖ νὰ τοὺς χα-
νέψῃ... Πῶς σᾶς φαίνεται ἡ ἰδέα
μου;
—Κάνετε ὅ,τι θέλετε... εἶπε
ὁ Ἑλλῆς, γυρίζοντας ἀλλοῦ τὸ
κεφάλι του.
Δὲν εἰσθανότανε πιά τὴ δύνα-
μι νὰ προσποιηθῇ. Ἀλλωστε ὁ
Κρέιν κρατοῦσε στὰ χέρια του ὅ-
λα τὰ ἀτούς...
—Ναί, εἶμαι ὁ Κούσμαν, δη-
λωσε, σχεδὸν ἀνακουφισμένος ἀπ'
αὐτὴ τὴν ἐξομολόγησι. Καὶ τώρα
τί θὰ γίνῃ;
—Ἀργήσατε νὰ τ' ἀποφασί-
σετε, εἶπε ὁ Κρέιν κυττάζοντάς
τον μὲ πονηρὴ ἔκφρασι, σὰν νὰ
ἔκανε κάποιο ὑπολογισμὸ μὲ τὸ
μυαλό του. Σᾶς εἶπα ὅτι δὲν ἔ-
χω τὴν πρόθεσι νὰ σᾶς παραδώ-
σω στὴν ἀστυνομία. Λίγο μὲ νοιά-
ζει τί μπορεῖ νὰ σᾶς συμβῇ! Ἄν
καθῆστε φρόνιμο, δὲ θὰ μάθῃ
κανεὶς πῶς βρῖσκεστε ἐδῶ.
—Ὁ Ἑλλῆς μελέτησε τὴ φυσιο-
γνωμία του κι' ἔκρινε πῶς ἦταν
εἰλικρινής. Δὲν κατάρθωνε νὰ κα-
ταλάβῃ αὐτὸ τὸν τύπο...
—Τώρα πού παραδεχτήκατε
πῶς εἴσατε ὁ Κούσμαν, μπορῶ
νὰ σᾶς μιλήσω καὶ γιά μένα, συνέ-
χισε ὁ Κρέιν σταυρώνοντας
τὰ πόδια του. Εἶμαι περίεργος
νά μάθω τίς ἀντιδράσεις σας.
Δὲ μοὺ δίνεται συχνά ἡ εὐκαιρία
νὰ μιλήσω σ' ἄνοιχτα... Εἴσα-
στε ὁ πρῶτος στὸν ὅποιο ἐμπι-
στεύομαι τὰ μυστικά μου... ὁ
πρῶτος ἔπειτα ἀπ' τὸ Σάφκι.
Αὐτὸς μ' ἐνδιέφερε πολύ. Μοὺ
ἔδωκε ὅλες τίς ἐπιστημονικὲς ἐ-
ξηγήσεις γιά τὴν περίπτωσή μου.

Τὸ Νέο Χρωμο-Σαμπουὰν Palette

«Παλέτ»

Χαρίζει σὲ ὅλες τίς
γυναῖκες μαλλιά ὠραῖα,
νεανικά, χωρίς ἄσπρες
ἢ γκριζές τρίχες.

Εἶναι ἀπίστευτὴ ἡ ἐπιτυ-
χία τοῦ σαμπουαργοῦ
αὐτοῦ σωληναρίου.

Χρησὶς ἀπλουστάτη
Ζητήσατε ἐντυπες ὁδηγίες δωρεάν

Μακιγιάρει καὶ λούζει
ταυτόχρονα τὰ μαλλιά.

ΠΡΟΪΟΝ ΤΟΥ ΟΙΚΟΥ
CHEMISCHE FABRIK
HANS SCHWARZKOPF
HAMBURG

Ἐπὶ πλέον...

Ὁ Οἶκος SCHWARZKOPF δά
σας προσφέρει δωρεάν μέχρι
τέλους Μαΐου, μέσα σὲ κάθε
κουτί σωληναρίου PALETTE,
δειγμὰ κρέμας κτενίσματος
VLOT (Φλότ) πού δά σας
ἐνδουσιάζει.

ΑΠΟΚΛ. ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ: ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑΓΚΡΙΩΤΗ
ΝΙΚΗΣ 9 ΑΘΗΝΑΙ • ΤΗΛ. 25739

ΡΕΑΦΦ
ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ

Ἡ ἀξία τῆς ραπτομηχανῆς
ΦΑΦΦ ὀφείλεται εἰς
τὴν ἐξαιρετικὴν τῆς ποιό-
τητα, τὴν εὐκόλον χρῆ-
σιν τῆς, τὴν ἀπαλλαγὴν
ἀπὸ οἰανδήποτε ἐπισκευ-
ῆν καὶ τὴν ἀπαράμιλλον
ἐξυπηρέτησιν τῆς πελα-
τείας τῆς.

Ἡ μηχανὴ ΦΑΦΦ διευ-
κολύνει τὸ ράψιμο καὶ
φέρει παντοῦ χαρὰ.

ΦΑΦΦ-γνωστὰ ἀπὸ τὸ 1862

ΡΑΠΤΟΜΗΧΑΝΑΙ ΦΑΦΦ (ΕΛΛΑΣ) Α.Ε.

ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 12 - ΑΘΗΝΑΙ

• Ἀντιπροσωπεύει εἰς ὅλας τὰς πόλεις τῆς Ἑλλάδος

»Βέβαια, μὲ σᾶς δὲν εἶναι τὸ
ἴδιο. Ἐσεῖς δὲν ἔχετε ἐγκυκλο-
παιδικὴ μορφωσι... Μὰ ὑποθέτω
πάντως ὅτι εἴσατε ἀρκετὰ ἐ-
ξυπνος γιά νὰ μὲ διαφωτίσετε
πάνω σ' αὐτὸ τὸ ζήτημα.
—Ὁ Ἑλλῆς ἔκαμε μὴ κίνησι ἀ-
νυπομονησίας.

—Ἐμπρὸς λοιπὸν, ἐξηγηθῆτε,
εἶπε. Τί μαγερεύετε;
—Μ' ἐνδιαφέρει ζωηρὰ ὁ θά-
νατος, ἀπάντησε ὁ Κρέιν χαμογε-
λώντας.

Εἶχε σκυθρωπάσει καί, παρ' ὅ-
λες τίς προσπάθειές του νὰ μει-
νῇ φλεγματώδεις, φάνηκε ξαφνικά
πῶς εἶχε χάσει κάπως τὴν αὐτο-
πεποίθησή του.

—Σᾶς φαίνεται παράξενο,
αὐτό; πρόσθεσε.

—Ποῖος θάνατος; Ὁ δικός
σας; ρώτησε ὁ Ἑλλῆς.

—Ὁ Κρέιν κούνησε τὸ κεφάλι
του.

—Ἦ, ὄχι, εἶπε. Ὁ δικός μου
θάνατος δὲν ἔχει σημασία. Ἀ-
διαφορῶ γιά τὸ πότε καὶ πῶς
θα πεθάνω... Μ' ἐνδιαφέρει ὁ θά-
νατος τῶν γυναικῶν.

Ἀπλώθηκε σιωπὴ γιά λίγο. Ὁ
Ἑλλῆς ἀνατίχλιασε.

—Τί ἐννοεῖτε; ρώτησε ἐπιτέ-
λους.

Ὁ Κρέιν χαμογέλασε, μ' ἕνα
χαμόγελο πού ἔδινε παράξενη ἔκ-
φρασι στὸ πρόσωπό του.

—Εἶναι περίεργο, ἔ; εἶπε. Ἐ-
κείνο πού μ' ἐνδιαφέρει περισσό-
τερο ἀπὸ κάθε τί στὸν κόσμο,
εἶναι ν' ἀφαιρῶ μὴ γυναικεῖα
ζωή. Εἶμαι αὐτὸ πού ὀνομάζουν
οἱ ἐφημερίδες «τέρας»... Ἐνδια-
φέρουσα ἡ περίπτωσή μου, ἔ;
—Θέλετε νὰ πῆτε πῶς σκο-
τώνετε τίς γυναῖκες; τραύλισε ὁ
Ἑλλῆς, ξετρελαμένος ἀπ' τὴν
ἐκφρασι κι' ἀπ' τὰ λόγια τοῦ
Κρέιν.

Ἐκείνος ἄναψε ἕνα τσιγάρο
κι' ἀπάντησε:
—Δὲν καταλάβετε καλὰ...
Δὲν τὸ κάνω συνεχῶς, αὐτό. Δὲν
ἔχω, δυστυχῶς, τὴν εὐκαιρία. Δὲ
φαντάζεστε πόσο δύσκολο εἶναι
νὰ ξετριπώσω μὴ γυναικεῖα δίχως
δεσμούς, χωρίς οἰκογένεια πού νὰ
κάνῃ ἐνοχλητικὲς ἐρωτήσεις γιά
τὴν τύχη τῆς!... Κι' ὕστερα, ὑπάρ-
χει κι' ἡ ἀστυνομία... Ὅταν ὁ-
μως παρουσιαστῇ εὐκαιρία, δὲν
τὴν ἀφήνω νὰ χαθῇ!

Ἐστειλε τὸν καπνὸ τοῦ τσι-
γάρου του πρὸς τὴ διεύθυνσι τοῦ
Ἑλλῆς καὶ πρόσθεσε:
—Ἦς τώρα, δὲν ἔχω σκοτώ-
σει παρὰ μὴ γυναικα. Εἶναι λί-
γο, τὸ ξέρω. Μὰ σὲ μὴ-δὺο μέ-
ρες ἐλπίζω νὰ σκοτώσω ἄλλῃ
μιά.

—Τὴ Γκρέϊς ἐννοεῖτε; ρώτησε
ὁ Ἑλλῆς μὲ καρδιοχτύπι.
Ὁ Κρέιν τὸν κυττάζε πολλή
ᾠρα, πρὶν ἀπαντήσῃ. Τὸ πρόσω-
πό του ἦταν τώρα χλωμό κι' ἀκι-
νητο, σὰν μάσκα. Τὰ μάτια του
φαίνονταν χωμένα βαθειὰ στὶς
κόγχες τους...

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΔ'

—Ὅσο μακριὰ φάνουν οἱ ἀ-
νιχνεύσεις μου, θυμάμαι πῶς ὁ
θάνατος μὲ γοήτευε... εἶπε ὁ
Κρέιν, γεμίζοντας ἕνα σκαλιστο
κρυστάλλινο ποτήρι μὲ οὔσκυ.

Πῆρε ὕστερα τὴ μοτιλία καὶ
κυττάζε ἐρωτηματικά τὸν Ἑλλῆς.

—Θέλετε καὶ σῆς μὴ γου-
λιά; πρόσθεσε. Δὲ θὰ σᾶς κἀν
κακό...

—Ὅχι, ἀπάντησε ξερὰ ὁ Ἑλ-
λῆς.

Τὸ κεφάλι του ἔκαιγε καὶ τὸ
πόδι του πονούσε. Ἐνοιωθε ἕνα
σφίξιμο στὸ στομάχι κι' ἀναρω-
τιόταν ὁλοένα:

«Μὲ κοιροῦνε ἢ μιλάει σοβα-
ρά; Πιστεύω μάλλον τὸ δευτε-
ρο... κι' αὐτὸ σημαίνει πῶς εἶναι
τρελλός! Ἐχει πραγματικὰ τὴν
πρόθεσι νὰ σκοτώσῃ τὴ Γκρέϊς.

ἢ εἶναι ἕνας τρόπος γιά νὰ μὲ
βασανίσῃ;»

Ὁ Κρέιν μιλοῦσε τόσο ἥρεμα
καὶ φυσικά, ὥστε ἦταν δύσκολο
νὰ σηματοποιῇ κανεὶς μὴ ἰδέα...

Τὴν ᾠρα πού εἶχε πᾶει ὁ Κρέιν
νὰ φέρῃ τὸ οὔσκυ ἀπ' τὸ διπλά-
νὸ δωμάτιο, ὁ Ἑλλῆς εἶχε κατα-
βάλει μὴ ἀπελπισμένη προσπά-
θεια γιά νὰ σηκωθῇ ἀπ' τὸ κρε-
βάτι. Ἦθελε νὰ πᾶ ὡς τὸ πα-
ράθυρο, γιά νὰ δῇ ἂν ὁ Σάφκι
βρισκόταν ἀκόμα ἐκεῖ γύρω, καὶ
νὰ τὸν ἐκτενέει νὰ μὴ ἀπομακρυν-
θῇ πολύ. Μὰ παρατήρησε πῶς
δὲν ἦταν ἱκανὸς οὔτε νὰ κουνήσῃ
τὸ πόδι του.

Στὸ γυρισμό του, ὁ Κρέιν πρό-
σεξε τὸ ἀλλοιωμένον ἀπ' τὸν πό-
νο πρόσωπό του καὶ τὰ ἀκατά-
στατα σκεπασμάτα τοῦ κρεβα-
τιοῦ. Καὶ χαμογέλασε πονηρὰ,
χωρὶς νὰ πῇ τίποτα.

Κάθησε ὕστερα στὸ πρεβάζι
τοῦ παραθύρου, μὲ τὸ ποτήρι στὸ
χέρι κι' ἕνα τσιγάρο στὸ στόμα.
Μιλοῦσε ἥσυχα, χωρίς νὰ ψάχνῃ
γιά νὰ βρῇ τίς λέξεις του, σὰν
νὰχε ἐπαναλάβῃ ἐκατὸ φορές αὐ-
τὴ τὴν ἱστορία, ὅπως ἕνας ἥθο-
ποιὸς πού ἀποστηθίζει τὸ ρόλο
του.

Δὲ φαντάζεστε πόσα ζῶα
εἶχα σκοτώσει, πρὶν νὰ βγάλω
τὸ κολλέγιο! Περνοῦσα τίς μέ-
ρες μου παραμονεύοντας καὶ μα-
θαίνοντας τὴν τέχνη τῆς ὑπομο-
νῆς. Κατάφερα νὰ σκοτώσω τὰ
πουλιά μὲ μαχαίρι, ἐνῶ ψάχνανε
γιά σκουλήκια. Εἶχα τὴν ἐντύπω-
σι πῶς τὸ μαχαίρι μου συμβόλι-
ζε τὴ δύναμι. Δὲν τὸ ἀποχωρίζο-
μουν ποτέ. Τὸ εἶχα πάρει μαζί
μου καὶ στὸ κολλέγιο.

Ἦπτε μὴ γουλιὰ οὔσκυ, ἐφι-
σε τὸ ποτήρι του καὶ συνέχισε:

—Μία-δὺο φορές, λίγο ἔλει-
ψε νὰ μὲ πιάσουν, στὸ κολλέγιο.
Εἶχα ἀνακαλύψει πῶς τὸ μαχαίρι
μου δὲν ἦταν ἀποτελεσματικὸ μό-
νο γιά τὰ ζῶα, ἀλλὰ καὶ γιά νὰ
μ' ἀπαλλάσῃ ἀπ' τοὺς ἐνοχλη-
τικούς. Κάποιο ἄλλο παιδί δὲ μὲ
χώνευε καὶ μοὺ φαρμάκωνε τὴ
ζωή. Ἐχασα γρήγορα τὴν ὑπομο-
νή μου. Τὸ φοβέριό μου, βλε-
πόντας πῶς ἐπέμενε, παραμόνε-
ψε ἕνα βράδυ, στὰ σκοτεινά, καὶ
τὸ τραυμάτισα!

Χαμογελοῦσε θριαμβευτικά, κα-
θὼς ἐξακολούθησε:

—Ποτέ δὲν εἶχα διασκεδάσει
τόσο ᾠραῖα! Ἄν βλέπατε τὰ
μούτρα του, ἐνῶ ἔτρεχε κλαίγον-
τὸς τὸ νοσοκομεῖο! Δὲν ἤξερε,
φυσικά, ποῖος τὸν εἶχε χτυπήσει.
Ἐχανε τὸ αἷμα του, σὰν σφαγ-
μένο γουρουνί...

Μὰ δὲν εἶχα ἀκόμα πείρα, ἐ-
κείνη τὴν ἐποχὴ, καὶ δὲν τὰ κα-
τάφερα καλὰ. Ἡ μύτη τοῦ μαχαί-
ριου γλύστρησε, κι' ἔτσι τὸ τραύ-
μα δὲν ἦταν σοβαρό...

Ἐκανε ἕνα μορφασμὸ καὶ
πρόσθεσε μὲ κακία:

—Θάθελα ὥστόσο νὰ τὸν εἶχα
σκοτώσει!

Δὲν ἐννοῶ νὰ σᾶς ἀκούσω
περισσότερο, εἶπε ὁ Ἑλλῆς.

Αἰσθανόταν ἕνα σουβλερὸ πόνο
στὸ πόδι, κι' ἡ φωνὴ τοῦ Κρέιν
τὸν νευρίαζε, σὰν νὰ τοῦ στάζα-
νε κρῖο νερὸ στὸ κεφάλι.

Μὰ πρέπει νὰ σᾶς ἐνδιαφέ-
ρῃ αὐτό, εἶπε ἀκόμα ὁ Κρέιν,
ξαναγεμίζοντας τὸ ποτήρι του.
Εἶναι σπουδαῖο, γιὰτὶ ἐξηγεῖ τὴν
ταρινὴ μου κατὰστάσι... Ἄς εἴ-
ναι! Ἀφίνω κατὰ μέρος τὰ νεῖα-
τά μου, ἀφοῦ βλέπω πῶς βαρεῖ-
σαστε νὰ μ' ἀκούτε. Ἀλλωστε
πιστεύω πῶς σᾶς ἐξήγησα πιά
ἀρκετὰ τὸ ρόλο τοῦ μαχαίρι-
μου. Καταλάβετε πῶς ἄρχισαν
ὅλ' αὐτὰ... δὲν εἶν' ἐτοί;

»Ἀργότερα, στράφηκα στὶς
γυναῖκες. Θὰ παραξενευτήτε ἴ-
σως, ἂν σᾶς πῶ ὅτι στὴν ἀρχὴ
μὲ φοβίζανε. Δὲν ἤξερα πῶς νὰ
φερῶ μαζί τους. Ἐνοιωθα ἕνα

Χρησιμοποιοῦτε τὸ Νέον AJAX...

Μὲ τὸν ἄφρο του
καθαρίζει καὶ γυαλίζει

Δυὸ φορές πιο εὐκόλα
Δυὸ φορές πιο γρήγορα
ΜΠΑΝΙΑ, ΚΟΥΖΙΝΕΣ, ΜΑΡΜΑΡΑ,
ΟΙΚΙΑΚΑ ΣΚΕΥΗ Κ.Λ.Π.
μὲ "Εἰτλαξ"

δὲν χρειάζεται πιά βούρτσισμα ἢ τρι-
ψιμο. Ἡ ἀφρίζουσα ἀκὸνὴ AJAX
διαλύει ἀστραπιαῶς τὰ λίπη καὶ ὡς
διὰ μαγείας ἀφαιρεῖ κάθε ἴχνος
ἀκαθαρσίας.

AJAX

ΚΑΘΑΡΙΖΕΙ ΓΥΑΛΙΖΕΙ ΚΙ' ΟΛΑ Τ' ΑΡΩΜΑΤΙΖΕΙ

AJAX "Ο ΚΑΘΑΡΙΣΤΗΣ ΤΟΥ ΣΠΙΤΙΟΥ."

AJAX PRO-ION COLGATE PALMOLIVE

ΓΕΝ. ΑΝΤΙΠΕΙΛΑ "ΟΛΥΜΠΙΑ", ΕΤΑΙΡΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟΥ ΚΑΙ ΔΙΑΝΟΜΩΝ ΚΟΡΑΝ 1 ΤΗΛΕΦ 34 720 25.708

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ: ΚΕΡΑΜΕΩΝ 23, (ὁπισθεν Θ. Περικέ).
Τηλ. 58-774, ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ: ΣΟΦΟΚΛΕΟΥΣ 32, Τηλ. 57-896.

σύμπλεγμα κατωτέρωτης... Κα-
ταλαβαίνετε τώρα πού μ' ὀδηγε-
σε, αὐτό; Ἀρχισα ν' ἀναρωτιέ-
μαι μήπως θὰ μὲ φοβίζανε λιγώ-
τερο, ὅταν δάταν πεθαμένον.

Σταμάτησε. ἔσκυψε λίγο μπρο-
στὰ καὶ κυττάζε στὰ μάτια τὸν
Ἑλλῆς. Ἀφοῦ σάπασε λίγο, ἐ-
ξακολούθησε ὕστερα:

—Μία ψυχὰ, μοὺ συνέδεε κά-
τι ἀποφασιστικόν... τοῦλάχιστον
ὅπως βεβαιώνει ὁ δόκτωρ Σάφκι.
Πῆρε κι' ἄλλο τσιγάρο, τ' ἄ-
ναψε καὶ πέταξε τὸ σπῆρτο ἀπ'
τὸ παράθυρο. Ὁ Ἑλλῆς παρατή-
ρησε ὅτι τὸ χέρι του ἔτρεψε.

—Ἦμουν τότε 16 χρόνων. Ὁ
πατέρας μου κι' ἐγώ γυρίζαμε
ἀπὸ κάποιο φιλικὸ σπῆρι. Ἦταν
νυχτα κι' εἶχαμε ἀργήσει. Ὁ
πατέρας μου σφάριζε γρήγορα,
πολύ γρήγορα... Σὲ μὴ στροφή
τοῦ δρόμου, συγκρουστήκαμε μ'
ἕνα ἄλλο αὐτοκίνητο. Ἦταν τρο-
μερό! Ὁ πατέρας μου ἔμεινε
στὸν τόπο. Ὅσο γιά μένα, τι-
νάχτηκα ἔξω ἀπ' τὸ αὐτοκίνητο
καὶ γλύτωσα δίχως γρατζουνιά.

Ἡ γυναικα πού ὀδηγοῦσε τ'
ἄλλο αὐτοκίνητο, τινάχτηκε κι'
αὐτὴ ἔξω, ἀλλὰ ἔσπασε τὴ ραχο-
κοκκαλιά της.

Τὰ μάτια του σκοτεινιάσανε
πάλι...

—Πῆγα κοντὰ της, γιά νὰ
βεβαιωθῶ πῶς εἶχε πεθάνει. Αὐτὴ
μονάχα μ' ἐνδιέφερε! Ὁ θάνατος
τοῦ πατέρα μου μ' ἄφινε τελείως
ἀδιάφορο. Τὴν ἀγγίξα... καὶ κα-
τάλαβα πῶς οἱ γυναῖκες, πεθαμέ-
νες, δὲ μὲ φοβίζανε πιά!

Προσπαθοῦσε τοῦ κάκου νὰ χα-
μογελάσῃ. Ὁ Ἑλλῆς τὸν εὗρισκε
φριχτό.

Ἐκανε γκριμάτσες καὶ προσ-
παθοῦσε νὰ φανῇ ἥρεμος, μ' ὅλο
πού τρέμανε τὰ χέρια του κι' εἴ-
χε μὴ ἔκφρασι κυνηγημένου ἀ-
γριμοῦ.

—Ἦταν χαριτωμένη, ὡς 20
χρόνων, ξανθὴ, κομψή, ραφινάρι-
σμένη... συνέχισε. Δὲν εἶχε καθό-
λου αἵματα πάνω της. Φαινόταν
σὰν κοιμισμένη.

—Καλὰ, ἀφίστε τίς λεπτομέ-
ρειες, τὸν διέκοψε ξερὰ ὁ Ἑλ-
λῆς. Δὲ μ' ἐνδιαφέρουν.

—Ὅπως θέλετε, εἶπε ὁ Ἑλ-
λῆς. Τὸ πείραμα λοιπὸν αὐτὸ
μούφερε διάφορες ιδέες... Τὶς
στριφογύριζα μέσα στὸ μυαλό
μου, χρόνια ὁλόκληρα, χωρίς νὰ
μπορῶ νὰ πάρω μὴ ἀπόφασι.

»Στὴν ἀρχὴ φοβόμουναι τὴν ἀ-
στυνομία. Ὑστερα δὲν εὗρισκα
εὐκαιρία, συναντοῦσα διαρκῶς
ἐμπόδια. Ἡ κοπέλα πού μοὺ τυ-
χαινε, εἶχε συγγενεὶς... ἢ οἱ φι-
λοι τῆς ξέρανε πῶς ἐδῶναί με μαζί
της, ἢ δὲ δεχότανε νὰ μ' ἀκολου-
θῇ στὴν ἐρημία. Δὲν ἦταν εὐ-
κολο, Κούσμαν... Μὰ, στὸ τέλος,
πέτυχα αὐτὸ πού ἤθελα: Ἡ Τζούλι
Μπριούερ, συγκέντρωνε ὅλες
τίς ἀπαιτούμενες ἐγγυήσεις. Καὶ
τὴ σκότωσα!

—Λέτε ψέματα, εἶπε ὁ Ἑλ-
λῆς. Δὲν πιστεύω οὔτε λέξι ἀπ'
ὅλ' αὐτά. Τὰ λέτε ἐπιτήδες, γιά
νὰ μὲ βασανίσετε.

—Ἀγαπήτῃ μου φίλε, μὴν εἴ-
σατε τόσο ἐγωιστὴς, ἀπάντησε
ὁ Κρέιν ξαράννοντας τὰ φρύδια
του. Δὲν προσπαθῶ καθόλου νὰ
σᾶς βασανίσω. Τώρα πού τὰ ξέ-
ρετε ὅλα, οἱ ἀντιδράσεις σας μ'
ἐνδιαφέρουν. Σκότωσα τὴ Τζούλι
Μπριούερ, καὶ τὸ ξέρετε μόνο ἐ-
σεῖς κι' ὁ Σάφκι.

—Ὁ Σάφκι...

—Ναί, Ἦταν ἄτυχος, αὐτός.
Τὸ πρόσωπό του Κρέιν εἶχε
κοκκινίσει ἑλαφρὰ καὶ τὰ μάτια
του εἶσαν ξαναβρῇ τὴ λάμψι
τους, ἀπ' τὴν ἐπίδρασι τοῦ οὔ-
σκυ.

—Παίξαμε μαζί γκόλφ, πρόσ-
θεσε. Μὲ διασκέδαζε ἡ συντροφιά
του. Ζήτησα πληροφορίες γ' αὐ-

τόν... κι' ανακάμψα άρκετά πράγ-
ματα ώστε νάμαι σε θέσι να τον
εκδίδω. Ήρθε και μ' επισκέφτηκε
ξαφνικά, την ώρα που ή Τζούλι
ξεβυχούσε, πλέοντας μέσα στο
αίμα της... Δε φαντάζεστε πόσο
αίμα έχυσε! Τη νόμιζα ως τότε
άναιμική, άλλ' απ' την ώρα εκεί-
νη άλλαξα ιδέα. "Αν βλέπατε τί
χάλια έγινε το χαλί μου!...
»Λοιπόν πού λέτε, ο Σάφκι θέ-
λησε στην αρχή να με καταγγεί-
λη κι' άρνησε πρὸς τὸ τηλέφω-
νο γιά να είδοποίηση την αστυ-
νομία. Κατάρθωσα όμως να τον
πεισω να καθήσεται φρόνιμα! Μόλις
έμθε πὸς ήξερα τὴ δράσι του,
ήρμησε αμέσως, και μάλιστα με
βοήθησε ν' απαλλαγῶ απ' το
πτῶμα.

— Κι' ή Γκρέϊς... ρώτησε ο
"Ελλης, τρελλὸς από ανησυχία.
"Ο άλλος έσκασε στα γέλια.
— Ω, άγαπήτη μου Κούσμαν,
ποτέ δε μου ξανάτρεχε τέτοια κο-
πέλλα... Είναι καταπληκτικά άφε-
λης και ρωμαντική. Τρέφεται,
φαίνεται, με φίλμ και με μυθιστο-
ρήματα σ' επιφυλλίδες. Το μυαλό
της — αν μπορεί αυτό να ονομα-
στή μυαλό! — λειτουργεί μ' έ-
να τρόπο τελείως παράλογο. Εί-
ναι βέβαιη πὸς την έρωτεύτηκα
κεραυνόβολα! "Ακούσατε ποτέ άλ-
ποτε τέτοιο άστέιο πράμα;

Γελούσε τόσο δυνατά, πού λί-
γο έλειψε ν' αναποδογυρίση το
ποτήρι του.

Ο "Ελλης ανακάθισε με κόπο
στο κρεβάτι του. Τα μάτια του
πετούσαν σπιδες μανίας.
— Κάθαμα! μούγκρισε. "Εσὺ
της έβαλες αυτές τις ιδέες στο
μυαλό! Θάβλα...

— Φτάνει! τὸν διέκοψε ο Κρέ-
ιν, ένκειρισμένος. Σας άπαγο-
ρεύω να με φοβερίζετε και να μου
μιλάτε με τέτοιο τόνο... Αυτή ή
κοπέλλα είναι τρελή. Παραδεχο-
μαι πὸς της άράδιασα ένα σωρό
ψευτιές, μα δεν πιστευα ποτε
πὸς θα τις έχαφτε...

— "Οστε δε σκοπεύετε να την
παντρευτήτε; είπε ο "Ελλης, μ'
ένα μίγμα θυμού και άνακουφι-
σεως.

— Να την παντρευτώ; Αυτό
τό κουρέλι; "Οχι δά!... Πὸς τὸ
φαντάστηκε; Θα σας φανερῶσω
κάτι...

"Εσκυψε πρὸς τὸν "Ελλης και
πρόσθεσε:

— Πρόκειται να παντρευτώ την
κόρη του στρατηγού Χιού Φράν-
κλιν-Στιούαρτ!

Χαμογέλασε ειρωνικά.

— Είναι μια κοπέλλα τὸ κα-
λού κόσμου, κρύα σαν πάγος και
άνιαρη σαν τὴ βροχή. Θα με δια-
σκέδαζε πολύ, αν της έωνα το
μαχαίρι μου στο στήθος. "Αλλ'
αὐτό θα άποτελούσε τὸ τέρμα
της καριέρας μου. "Ο πατέρας
της άγριεύει και γίνεται άμειλι-
κτος, όταν θυμῶση...

Κούνησε τὸ κεφάλι του, έκαμε
μια γκριμάτσα και συνέχισε:

— Βρίσκω άστόσο πολύ έλκυ-
στική αὐτή την ιδέα. Θα προτι-
μούσα να τη σκοτώσω, παρά να
την παντρευτώ... Σας είπα πὸς
δε με νοιάζει γιά τὸ τί θα μου
συμβή στο μέλλον, ως τότε όμως
έννοῶ να διασκεδάσω!

— Κι' ή Γκρέϊς... είπε ο "Ελ-
λης, πού δε μπορούσε άκόμα να
πιστέψη πὸς μιλούσε σοβαρά ο
Κρέιν.

— "Ας μιλήσουμε γι' αὐτήν, ά-
φοῦ τὸ θέλετε... Πιστέψτε όλα τα
παραμύθια πὸς της σερβίρισα.
Και τὸ κορύφωμα ήταν όταν γο-
νάτισα μπροστά της και της ζη-
τησα τὸ χέρι της!

Γέλασε πάλι και πρόσθεσε:

— Κάθε άλλη στή θεσι της θα
καταλάβαινε πὸς την κορόιδευα.
Αὐτή όμως δεν πήρε εἰδησι... "Αν
μάς βλέπατε! Δεν ξέρω πὸς κα-

τάφερα να κρατήσω τὸ σοβαρό
μου... Κι' εκείνη δέχτηκε την προ-
τασί μου!...

Γελούσε τόσο, ὡστε τα μάτια
του είχαν δακρύσει. "Ο "Ελλης
τὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

Ο Κρέιν άφισε τὸ ποτήρι του
και κάθισε σε μια καρέκλα.

— Ποτέ μου δεν είχα διασκε-
δάσει τόσο! δήλωσε. Είναι κάτι
πὸν κύτταξε, άκίνητος, και συλ-
λογιζόταν με ψυχρή μανία:

«Θα τὸν σκοτώσω!... Δε με
νοιάζει τί θα γίνη ύστερα... μα
θα τὸν κάνω να πληρώση τα έγ-
κληματά του!...»

ἐπαναλαμβάνετε ὅσα σας είπα, δε
θα σας πιστευε. Με περνάει γιά
άγιο. Θ' άρνιόταν άκόμα και να
σας άκούση...

»Δοκιμάστε, αν θέλετε. Θα
διασκεδάσω πολύ, άκούγοντας τί
θα σας πη!

Ο "Ελλης έμεινε βουδός. Εί-
χε δικιο ο Κρέιν: "Η Γκρέϊς δε
θα τὸν πίστευε.

— Θα διασκεδάσω μιὰ-δυὸ μέ-
ρες άκόμα μαζί της κι' ύστερα
θα την ξεκάνω! πρόσθεσε ο Κρέ-
ιν. Πιστεύω πὸς θαμαι άναγκα-
σμένος ν' απαλλαγῶ κι' από
σας... όχι όμως με τὸν ίδιο τρό-
πο. Θα σας στείλω στο Σάφκι.

Θα φροντίση αὐτὸς γιά σας. Θα
μπορήτε να μιλάτε οἱ δυὸ σας
γιά μένα. Θα σας διηγηθῇ την
ιστορία της Τζούλι και σεις θα

του διηγηθῇτε την ιστορία της
Γκρέϊς.

»Αν τυχὸν με καταγγείλετε
στην αστυνομία, θάσαστε χαμέ-
νος και σεις. Δεν πιστεύω δε να
χετε τὸ θάρρος να κάνετε ένα τέ-
τοιο πράγμα!

Σηκώθηκε, τεντώθηκε κι' έκαμε
ένα μορφασμό στὸν "Ελλης.

— Πρέπει να ὁμολογήσετε ὅτι
τα κατάφερα καλά, είπε. Μόλις
έμαθα πὸς ή Γκρέϊς είχε μπλεά-
δες, άποφάσισα να τη μεταχειρι-
στῶ γιά τὸ προσεχές πείραμά
μου... Μα δε φανταζόμουν ποτε
πὸς την άναζητούσε ή αστυνο-
μία γιά άλλες προηγουμένους κλο-
πές. Αυτό πῆγε να μου τὰ χα-
λάσει όλα!

»Βέβαια, θα μπορούσα να σας
παραδώσω και τὸς δυὸ στο
Τζέιμς. Μα τί θα κέρδιζα τότε;
Θάβανα τὸ γλέντι μου... Εὐτυ-
χῶς, κατάρθωσα να μπλέξω τὸ
γερο-Τζέιμς. "Η κόρη του, ή
Δάφνη, είχε βρεθῇ κάποτε στην
ανάγκη να καταγγύη στην «ὕπη-
ρεσιές» τὸ Σάφκι, γιά ν' απαλ-
λαγῇ απ' τὸν καρπὸ ἐνὸς παρά-
νομου έρωτα! Ξέρει λοιπὸν ὅτι
τὸ έγω μάθει, και γι' αὐτὸ
με ὑπακούει.

»Τὰ κανόνισα όλα περίφημα!
"Ο δούτοχος ο Τζέιμς δε θα μαν-
τέψη ποτέ τὸ κόλπο μου... "Ο-
πως βλέπετε, με λίγη έξυπνάδα
και ψυχραιμία, καταφέρνει κανείς
να ξεγελάση και την αστυνομία!

Κύτταξε έξω απ' τὸ παράθυ-
ρο. "Εμεινε γιά λίγο με τὰ μά-
τια καρφωμένα στο σκοτάδι τὸ
κήπου. "Υστερα, στράφηκε και
συνέχισε:

— Απόψε, ήρθε να μάς κατα-
σκοπεύη ένας αστυνομικός... κα-
ποῖος Ρότζερς, πού έπαιζα μαζί
του κριкет. Σας είχε δῆ. Τὸν έ-
πιασα να κρυφοκυττάξῃ μέσ' στην
κάμαρά σας.

"Ερριξε μια ματιά στὸν κόκκι-
νο λεκέ τὸυ ποικαίσιού του.

— Δεν ὑπῆρχε παρά μια λύ-
σι... "Επρεπε να τὸν βγάλω απ'
τὴ μέση! Κι' αὐτὸ έκανα... Θά-
πρεπε να μ' ευγνωμονήτε, Κου-
σμαν, γιὰτί σας γλύτωσα τὸ α-
θλιο τομάρι σας.

Ο "Ελλης έμεινε άμίλητος και
κατάχλωμος, ἐνῶ ο Κρέιν προ-
χωρούσε πρὸς την πόρτα, λέγον-
τας άκόμη:

— Δε μπορῶ να την άφίσω να
περιμένῃ πὸ πολλὸ. "Αλλάζει ρού-
χα τώρα. Στοιχηματίζω πὸς θα
φορέση μια ὑποδλητική ρόμπα.

Τῆς έχω δώσει ὅλη τὴ γκαρντα-
ρόμπα της Τζούλι... "Ετοιμάζε-
ται, ή καυμένη, γιά τὴ μεγάλη έ-
ρωτική σκηνή. Στοιχηματίζω πὸς
ή καρδιά της κοιτεύει να σπάση
απ' τὰ δυνατὰ χτυπήματα και
πὸς όνειρεύεται να προσφέρῃ στα
πόδια μου τὸν έρωτά της!

"Ανοιξε την πόρτα και χαμο-
γέλασε φιλοφρονητικὰ στὸν "Ελ-
λης.

— Τώρα άρχισατε να με γνω-
ρίζετε, τὸυ είπε. Σκεφτήτε ὅσα
σας είπα, κι' αὐριο θα ξαναμι-
λήσουμε.

Κοντοστάθηκε στο κατώφλι,
γιά να προσθέση:

— Καλὸν ὕπνο, Κούσμαν. Μη
μάς ένοχλήσετε καθόλου, μιὰ-δυὸ
ῶρες... Φεύγω τώρα! Δε θέλω να
την άφίσω να περιμένῃ. Δε θάταν
εὐγενικό ἐκ μέρους μου... Αὐριο
θα σας διηγηθῶ όλα τὰ κοθέκα-
στα.

Μά, πρὶν φύγῃ, συμπλήρωσε:

— Όταν δε θα βλέπῃ τὸ πρό-
σωπό μου, θα μπορῶ να τὴ βρί-
ζω με τὰ χειρότερα λόγια, χωρίς
να παίρῃ εἰδησι καθόλου! Τὸ
βρίσκω διασκεδαστικώτατο! Τῆς
άρεσει ν' άκουμπάῃ τὸ κεφάλι
της στὸν ὦμο μου, και τότε της
λέω ὅ,τι θέλω... "Αν μ' άκούγα-
τε, εκείνη την ῶρα!...

του διηγηθῇτε την ιστορία της
Γκρέϊς.

»Αν τυχὸν με καταγγείλετε
στην αστυνομία, θάσαστε χαμέ-
νος και σεις. Δεν πιστεύω δε να
χετε τὸ θάρρος να κάνετε ένα τέ-
τοιο πράγμα!

Σηκώθηκε, τεντώθηκε κι' έκαμε
ένα μορφασμό στὸν "Ελλης.

— Πρέπει να ὁμολογήσετε ὅτι
τα κατάφερα καλά, είπε. Μόλις
έμαθα πὸς ή Γκρέϊς είχε μπλεά-
δες, άποφάσισα να τη μεταχειρι-
στῶ γιά τὸ προσεχές πείραμά
μου... Μα δε φανταζόμουν ποτε
πὸς την άναζητούσε ή αστυνο-
μία γιά άλλες προηγουμένους κλο-
πές. Αυτό πῆγε να μου τὰ χα-
λάσει όλα!

»Βέβαια, θα μπορούσα να σας
παραδώσω και τὸς δυὸ στο
Τζέιμς. Μα τί θα κέρδιζα τότε;
Θάβανα τὸ γλέντι μου... Εὐτυ-
χῶς, κατάρθωσα να μπλέξω τὸ
γερο-Τζέιμς. "Η κόρη του, ή
Δάφνη, είχε βρεθῇ κάποτε στην
ανάγκη να καταγγύη στην «ὕπη-
ρεσιές» τὸ Σάφκι, γιά ν' απαλ-
λαγῇ απ' τὸν καρπὸ ἐνὸς παρά-
νομου έρωτα! Ξέρει λοιπὸν ὅτι
τὸ έγω μάθει, και γι' αὐτὸ
με ὑπακούει.

»Τὰ κανόνισα όλα περίφημα!
"Ο δούτοχος ο Τζέιμς δε θα μαν-
τέψη ποτέ τὸ κόλπο μου... "Ο-
πως βλέπετε, με λίγη έξυπνάδα
και ψυχραιμία, καταφέρνει κανείς
να ξεγελάση και την αστυνομία!

Κύτταξε έξω απ' τὸ παράθυ-
ρο. "Εμεινε γιά λίγο με τὰ μά-
τια καρφωμένα στο σκοτάδι τὸ
κήπου. "Υστερα, στράφηκε και
συνέχισε:

— Απόψε, ήρθε να μάς κατα-
σκοπεύη ένας αστυνομικός... κα-
ποῖος Ρότζερς, πού έπαιζα μαζί
του κριкет. Σας είχε δῆ. Τὸν έ-
πιασα να κρυφοκυττάξῃ μέσ' στην
κάμαρά σας.

"Ερριξε μια ματιά στὸν κόκκι-
νο λεκέ τὸυ ποικαίσιού του.

— Δεν ὑπῆρχε παρά μια λύ-
σι... "Επρεπε να τὸν βγάλω απ'
τὴ μέση! Κι' αὐτὸ έκανα... Θά-
πρεπε να μ' ευγνωμονήτε, Κου-
σμαν, γιὰτί σας γλύτωσα τὸ α-
θλιο τομάρι σας.

Ο "Ελλης έμεινε άμίλητος και
κατάχλωμος, ἐνῶ ο Κρέιν προ-
χωρούσε πρὸς την πόρτα, λέγον-
τας άκόμη:

— Δε μπορῶ να την άφίσω να
περιμένῃ πὸ πολλὸ. "Αλλάζει ρού-
χα τώρα. Στοιχηματίζω πὸς θα
φορέση μια ὑποδλητική ρόμπα.

Τῆς έχω δώσει ὅλη τὴ γκαρντα-
ρόμπα της Τζούλι... "Ετοιμάζε-
ται, ή καυμένη, γιά τὴ μεγάλη έ-
ρωτική σκηνή. Στοιχηματίζω πὸς
ή καρδιά της κοιτεύει να σπάση
απ' τὰ δυνατὰ χτυπήματα και
πὸς όνειρεύεται να προσφέρῃ στα
πόδια μου τὸν έρωτά της!

"Ανοιξε την πόρτα και χαμο-
γέλασε φιλοφρονητικὰ στὸν "Ελ-
λης.

— Τώρα άρχισατε να με γνω-
ρίζετε, τὸυ είπε. Σκεφτήτε ὅσα
σας είπα, κι' αὐριο θα ξαναμι-
λήσουμε.

Κοντοστάθηκε στο κατώφλι,
γιά να προσθέση:

— Καλὸν ὕπνο, Κούσμαν. Μη
μάς ένοχλήσετε καθόλου, μιὰ-δυὸ
ῶρες... Φεύγω τώρα! Δε θέλω να
την άφίσω να περιμένῃ. Δε θάταν
εὐγενικό ἐκ μέρους μου... Αὐριο
θα σας διηγηθῶ όλα τὰ κοθέκα-
στα.

Μά, πρὶν φύγῃ, συμπλήρωσε:

— Όταν δε θα βλέπῃ τὸ πρό-
σωπό μου, θα μπορῶ να τὴ βρί-
ζω με τὰ χειρότερα λόγια, χωρίς
να παίρῃ εἰδησι καθόλου! Τὸ
βρίσκω διασκεδαστικώτατο! Τῆς
άρεσει ν' άκουμπάῃ τὸ κεφάλι
της στὸν ὦμο μου, και τότε της
λέω ὅ,τι θέλω... "Αν μ' άκούγα-
τε, εκείνη την ῶρα!...

Οι άπαισιες τρόποι

Σε ποιές περιπτώσεις ένδεικνύται καθένας

ΣΤΗΝ εποχή μας, όλοι οι άνθρωποι έχουν κυριευθή από τη μα-
νία ν' αδυνατίσουν. "Άλλοι το επιθυμούν μόνο για λόγους αίσ-
θητικούς (οι γυναίκες κυρίως). "Άλλοι για λόγους υγείας. "Άλ-
λοι και για τα δύο.

Το γεγονός είναι, ότι κάθε τόσο, εμφανίζεται κάποια καινούργια μέθοδος, που υπόσχεται, ότι μπορεί να σας κάμει να χάσετε ώριμα κί-
λα μέσα σε ελάχιστες εβδομάδες. "Άλλα το πιθανώτερο είναι να χά-
σετε κίλας, μαζί με τα κίλα, και την υγεία του και κάποτε και τη ζώ-
η του, όπως συνέβη σε μερικές περιπτώσεις, κατά τον τελευταίο καιρό.

Δεν άρκει, λοιπόν, να θέλετε ν' αδυνατίσετε. Πρέπει ακόμη να ξέ-
ρετε με ποιά τρόπο θα το κατορθώσετε και ποιά από τις έν χρήσει με-
θόδους είναι εκείνη που ταιριάζει στην περίπτωση σας, ή, αντίθετα, ποιά ένδεικνύται να σας βλάψει.

Διαφορετικά, διαλογώντας μια άπ' αυτές στα τυφλά, εκτός από τους κινδύνους που διατρέχετε, είναι πολύ πιθανόν να μην επιτύχετε τα αποτελέσματα που επιδιώκετε και να χάσετε έτσι πολύτιμο χρόνο, χωρίς να λογαριάσωμε τους κόπους και τις δαπάνες, στις οποίες έχετε υποβληθή.

Κατά το δόκτορα Ντεφουά, τρεις είναι οι κίνδυνοι, που απειλούν έκείνους που υποβάλλονται σε κόυρες άπισχνάσεως:

1ον. Η άγνοια. Πολλοί άνθρωποι καταφεύγουν σε μέσα, που άντεν-
δείκνυνται άπόλυτα στην περίπτωση τους.

2ον. Η βία, που συνίσταται στο να θέλωμε να επιτύχουμε ένα ώριμένο απο-
τέλεσμα σε ελάχιστο χρόνο.

3ον. Η έλλειψη σταθερού προγράμμα-
τος. Δεν είναι λίγοι οι άνθρωποι, που καταφεύγουν πότε στο ένα μέσο και πότε στο άλλο, ώσπου, στο τέλος, κατα-
στρέφουν την υγεία τους.

Όταν μιλούμε για παχυσαρκία, έν-
νοούμε πώς υπάρχει κάτι το περιττό στο σώμα μας, κάτι που, θεωρητικά τουλάχιστον, μπορεί να λείπει χωρίς κίν-
δυνο για την υγεία μας. "Όλη η δυσκο-
λία έγκειται όμως, στο πώς θα το βγά-
λωμε από πάνω μας.

Αυτό το περιττό ή το πλεονάζον, εί-
ναι το λίπος. Η συγκέντρωσή του μέ-
σα στο σώμα μας, δε γίνεται σ' όλα τα άτομα με τον ίδιο τρόπο. Μπορούμε να πούμε, μάλιστα, ότι κάθε άτομο έχει την ιδιαίτερη παχυσαρκία του. Οι για-
τροί διακρίνουν, ώστόσο, τρεις μορφές παχυσαρκίας, στις οποίες αντιστοιχούν τρεις κατηγορίες παχυσάρκων. Οι κατη-
γορίες αυτές είναι οι ακόλουθες:

A) Οι πλθωρικοί, στους οποίους το πάχος έντοπίζεται στο άνωτερο μέρος του σώματος (πάνω μέρος της κοιλιάς, ώμοι, τράχηλος, στήθος στις γυναίκες). Οι άνθρωποι αυτής της κατηγορίας εί-
ναι φαγάδες και χωνευμένοι εύκολα. "Ο μεγαλύτερος κίνδυνος, που διατρέχουν, είναι η αρτηριακή υπέρταση.

B) Οι γυναικείες, στους οποίους το πάχος εμφανίζεται στο άνωτερο μέρος του σώματος (κοιλιά, γλουτούς, μη-
ρούς).

Γ) Οι σπογγώδεις, στους οποίους το πάχος έντοπίζεται μόνο στον κορμό, ενώ τα χέρια παραμένουν ισχνά. Το βάρος τους μπορεί να παρουσιάσει αξιοσημείω-
τες μεταβολές μέσα σ' ελάχιστες ήμέ-
ρες. Οι παχυσαρκοί αυτής της κατηγο-
ρίας είναι διαρκώς κουρασμένοι, ιδίως το πρωί. "Αν πρόκειται για άνδρες, οι σεξουαλικές τους ικανότητες είναι πολύ περιορισμένες.

"Ας δώμε τώρα τις μεθόδους που μπορείτε να χρησιμοποιήσετε, τις εφαρμογές της κοσμικής και τα αποτελέσματά της.

1ον. Η άνάπαυσις

Η άνάπαυσις είναι άπαραίτητη προϋπόθεσις κάθε κούρας, που θα εφαρμόσετε για ν' αδυνατίσετε. Σε μερικές περιπτώσεις, επιτυχά-
νται άριστα αποτελέσματα με τη μέθοδο του ύπνου, που επιτρέπει στον οργανισμό να ξεφορτώ την ισορροπία του. Σ' οποιαδήποτε πε-
ρίπτωσι, είναι άπαραίτητο να περιορίσετε τη σωματική και πνευ-
ματική κούρασι και ν' αυξήσετε τις ώρες του ύπνου.

2ον. Οι σωματικές άσκήσεις

Η γυμναστική και τα σπορ ένδεικνυνται σε πολλές περιπτώσεις, άλλ' όχι σ' όλες. Στην σπογγώδη παχυσαρκία π. χ. άντενδείκνυνται. Πρέπει, έξ άλλου να έχετε υπ' όψιν σας τα εξής:

α) Οι άσκήσεις απαγορεύονται κατά την ένσφι οίσσσήποτε κούρας. β) Οι άσκήσεις ώφελούν μόνο με την προϋπόθεσι, ότι δεν κουράζονται. Πρέπει, λοιπόν, να είναι υγιείς.

γ) "Οποιαδήποτε κι αν είναι η μέθοδος, που ακολουθείτε, πρέπει

άπαραιτήτως να κάνετε μερικές άσκήσεις άναπνευστικής γυμναστικής, που αυξάνει τις καύσεις του οργανισμού και διευκολύνει σημαντικά την άποδοχή από τους πνεύμονες των βλαβερών ουσιών, που περιέ-
χονται στο αίμα.

3ον. Δίαιτα

Η άσπτηρή διαίτα είναι επίσης άπαραίτητη, ανεξάρτητα από τη μέθοδο, που ακολουθείτε. Οι γιατροί καταδικάζουν τις καλούμενες δρα-
κοντικές δίαιτες που είναι επικίνδυνες στην υγεία. Νά ο κανόνας που θ' ακολουθήσετε:

Η βασική μερίς για ένα άτομο, που κουράζεται μέτρια, αντιστοι-
χεί σε 35 θερμίδες κατά κίλο βάρους. Σε καμιά περίπτωση, δεν πρέ-
πει να έλαττώσετε τη διαίτα σας περισσότερο από το 1/3 της βα-
σικής μερίδος. Παράδειγμα: Για έναν άνθρωπο βάρους 70 κιλών, η βασική μερίς είναι 2450 (70X35) θερμίδες. Το 1/3 μίας κάνει 816 (περίπου). Δεν πρέπει, λοιπόν, η διαίτα που θ' ακολουθήσετε να σας παρέχει λιγώτερες από 1634 (2450-816) θερμίδες.

"Άλλα πώς θα ξέρετε ποιά είναι το κανονικό σας βάρος;

Είναι σφάλμα να υπολογίζωμε το βάρος, παίρνοντας ως βάση μόνο το άνάστημα. Είναι άπαραίτητο να υπολογίζωμε επίσης και την ήλι-
κία.

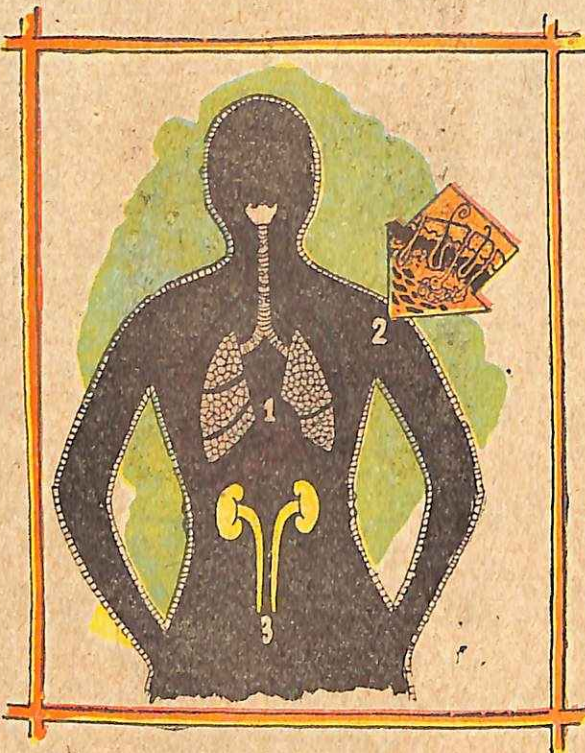
Οι κατωτέρω δύο πίνακες, θα σας κατατοπίσουν:

A) ΑΝΔΡΕΣ

Ηλικία	Ανάστημα	Βάρος
20 χρόνων	1 μ. 60	52 κίλα
	1 μ. 70	62 —
	1 μ. 80	72 —
30 χρόνων	1 μ. 60	54 κίλα
	1 μ. 70	64 —
	1 μ. 80	74 —
40 χρόνων	1 μ. 60	56 κίλα
	1 μ. 70	66 —
	1 μ. 80	76 —
50 χρόνων	1 μ. 60	57 κίλα
	1 μ. 70	67 —
	1 μ. 80	77 —
60 χρόνων	1 μ. 60	55 κίλα
	1 μ. 70	65 —
	1 μ. 80	75 —

B) ΓΥΝΑΙΚΕΣ

Ηλικία	Ανάστημα	Βάρος
20 χρόνων	1 μ. 50	40 κίλα
	1 μ. 60	50 —
	1 μ. 70	60 —
30 χρόνων	1 μ. 50	42 κίλα
	1 μ. 60	52 —
	1 μ. 70	62 —
40 χρόνων	1 μ. 50	45 κίλα
	1 μ. 60	55 —
	1 μ. 70	65 —
50 χρόνων	1 μ. 50	46 κίλα
	1 μ. 60	56 —
	1 μ. 70	66 —
60 χρόνων	1 μ. 50	44 κίλα
	1 μ. 60	54 —
	1 μ. 70	64 —

Το πλεονάζον λίπος βγαίνει από 1) Τους πνεύμονες (άσκήσεις, πλήρης άναπνοή). 2) Τους πόρους (έπι-
δρώσεις, άσκήσεις, μασάζ, ηλεκτροθεραπεία, ειδικές πομμάδες). 3) Τα νεφρά (διουρητικά, άσκήσεις, μασάζ, ηλεκτροθεραπεία).

Ο πίνακας αυτός θα σας επιτρέψουν να εξακριβώσετε ποιά είναι το πλεονάζον βάρος σας και ως ποιά σημείο μπορείτε να περιορίσετε την τροφή σας (σύμφωνα με τον κανόνα που δώσαμε παραπάνω).

Σημασία έχει επίσης το είδος των τροφών. Θα περιορίσετε στο ελάχιστο τις τροφές που παχύνουν: λίπη, σάλτσες, γλυκίσματα, αλ-
λαντικά, ζυμαρικά, κλπ. και θα τις αντικαταστήσετε με λαχανικά, φρούτα, γάλα χωρίς κρέμα, μέλι.

Οι φαγάδες μπορούν να παίρνουν διάφορα ειδικά φάρμακα, που εξα-
φανίζουν το άσπτημα της πείνας. Πολύ καλό κάνουν επίσης τα ειδικά παρασκευάσματα με φύκη, που δίνουν την έντυπωση ενός χορταστικού γεύματος, ενώ οι θερμίδες που περιέχουν, είναι ελάχιστες.

Στην περίπτωση της σπογγώδους παχυσαρκίας, τα πιά βλαβερά είναι τα υγρά και το αλάτι. Τα πρώτα διασπάζουν τους ιστούς. Το αλάτι, έξ άλλου, διευκολύνει τη συγκράτησι νερού από τους ιστούς.

4ον. Άπισχναντικά φάρμακα

Δεν πρέπει να χρησιμοποιήτε άπισχναντικά φάρμακα στην τύχη. Μερικά, ώστόσο, μπορούν να προσφέρουν πολύτιμες υπηρεσίες. Τα φάρμακα αυτά είναι τα ακόλουθα:

α) Οι όρμνες. Μη χρησιμοποιήτε ποτέ όρμνικά έκχυλίσματα στην τύχη. Σε πολλές περιπτώσεις, όμως, τα έκχυλίσματα αυτά μπορεί να σας κάμουν ν' αδυνατίσετε χωρίς κίνδυνο. "Άλλα πρέπει να συμβου-

για ν' αδυνατίσετε

λευθήτε για' αυτό έναν ειδικό γιατρό, που θα σας καθορίσει τις δόσεις και θα παρακολουθήσει από κοντά τα αποτελέσματα αυτής της άγω-
γής.

β) Κατά τον ίδιο τρόπο πρέπει να χρησιμοποιήται και το ιώδιο, που είναι, άλλωστε, το κυριώτερο συστατικό της θυρεοειδικής όρμ-
νης. Οι γιατροί προτιμούν τα πρωτεϊνούχα ή λευκοματώδη ιωδιούχα παρασκευάσματα, που γίνονται καλύτερα άνεκτα από τον οργανισμό.

γ) Τα διουρητικά, που ένδεικνυνται ιδίως στην σπογγώδη παχ-
σαρκία. "Ενα από τα πιά αποτελεσματικά άνάμεσα σ' αυτά τα φάρμακα, είναι τα κοτσάνια των κερα-
σιών. Πολύ καλό κάνουν επίσης η σκίλλα, το ζουμί των πράσινων, το ζουμί από κοτσάνια φρούλας, η άγριόδα, κλπ.

δ) Τα ήπατικά έκχυλίσματα άποδίδουν κάποτε πολύ καλά αποτελέσματα. Συνιστώνται ιδιαίτέρως τα έκχυλίσματα από φύλλα άγκινάρας.

5ον. Το μασάζ.

Η άποτελεσματικότητα του μασάζ έχει δώσει άμορφη σε πολλές συζητήσεις ως σήμερα. Είναι άναμφισβήτητο ώστόσο, ότι το μασάζ άδυνατί-
ζει όταν γίνεται όπως πρέπει. "Ενα μασάζ όμως που δε γίνεται με τον άπαιτούμενο τρόπο, μπορεί να έχη το αντίθετο αποτέλεσμα.

"Απαραίτητη προϋπόθεσις είναι, λοιπόν, ν' άπει-
θυνθήτε σ' έναν ειδικό μασσέρ, που να παρέχη τις άπαιτούμενες έγγυήσεις.

Στη γυναικεία παχυσαρκία ένδεικνύται το τοπικό μασάζ στις περιοχές, όπου έχει συσσωρευθή το λίπος. Στην πλθωρική παχυσαρκία, τούναυτίον, ένδεικνύται το καθολικό μασάζ. Στη σπογγώδη παχυσαρκία το μασάζ πρέπει να είναι πολύ ελα-
φρό και έπιφανειακό, γιατί, διαφορετικά, μπορεί να υποβληθή στην τάσι στην παχυσαρκία. Είναι το πιά δύσκολο άπ' όλα.

"Υπάρχουν στο έμπόριο ειδικές συσκευές, που επιτρέπουν να κάνετε μασάζ μόνοι σας. Οι πε-
ρισσότερες άπ' αυτές, είναι πολύ καλές. "Άλλα δεν έξυπηρετούν στις πολύ μεγάλες παχυσαρκίες, που άπαιτούν έξαιρετική προσοχή και ειδικές γνώ-
σεις. Οι συσκευές αυτές, όμως, είναι έξαιρετικές για να σας κάμουν να διατηρήσετε τη γραμμή σας ή να καταπολεμήσετε την τάσι στην παχυσαρκία.

6ον. Η τεχνητή έφίδρωσις

Η τεχνητή έφίδρωσις είναι άποτελεσματικό μέσο για ν' αδυνατίσετε, άλλ' όχι χωρίς κινδύνους. Γιατί άπαιτεί σοβαρά προσπάθεια από την καρ-
διά. Μπορεί να εφαρμοσθή, λοιπόν, μόνο από ά-
τομα, που έχουν έξαιρετικά γερά καρδιά.

Πολλοί ειδικοί συνιστούν να γίνεται η τεχνητή έφίδρωσις (όπως και οι σωματικές άσκήσεις) όχι στην άρχή της κούρας, άλλ' άφού το βάρος άρχισι να πέφτει.

"Υπάρχουν πολλοί τρόποι τεχνητής έφιδρώσεως. Περισσότερο έν χρήσιμη είναι τα άτμόλουτρα. Στο έμπόριο προσφέρονται σήμερα ει-
δικές συσκευές, που επιτρέπουν να κάνη κανείς το άτμόλουτρο στο σπίτι του.

Πολύ καλά είναι επίσης τα φωτόλουτρα, στα οποία, αντί για την ύψη θερμότητα, χρησιμοποιείται η ήση θερμότης. "Από την άποψι των άποτελεσμάτων, δεν υπάρχει διαφορά μεταξύ των δύο μεθόδων.

"Υπάρχουν ακόμη τα λουτρά με όζον και τα άνθρακωχα, στα οποία

η θερμότης παράγεται με ειδικά άέρια, που επιταχύνουν τις καύσεις του οργανισμού.

Τα λουτρά με παραφίνη (πρόκειται κυρίως για περιτυλίξεις) έν-
δεικνυνται όταν θέλωμε να έξαφανίσωμε το πάχος από ώριμένο μέ-
ρος του σώματος. Δε μπορούν να χρησιμοποιηθούν, όμως, για ένα γενικό άδυνατίσμα.

"Όταν η τεχνητή έφίδρωσις γίνεται άνεκτη από τον οργανισμό, τα άποτελέσματα είναι ταχύτατα. Παρουσιάζει, όμως, το μειονέκτημα, ότι κάνει τις σάρκες πλθωρές. Το δυσάρεστο αυτό ένδεχόμενο μπορεί να προληφθή μ' ένα ψυχρό ντους και έντριβες σ' όλο το σώμα, έπειτα από την τεχνητή έφίδρωσι.

7ον. Η ηλεκτροθεραπεία

Το ηλεκτρικό ρεύμα, με τις διάφορες μορφές του, άποδίδει άριστα άποτελέσματα και μπορεί να εφαρμοσθή σ' όλα τα είδη της παχυσαρκίας. "Ι-
διαίτέρως άποτελεσματικό είναι στην σπογγώδη παχυσαρκία, όπου προκαλεί ταχύτατα αίσθητη μείωσι το πλεονάζοντος πάχους.

Η ηλεκτροθεραπεία ύπερτερεί από τις άλλες με-
θόδους, για το λόγο, ότι άποδίδει άμεσα άποτε-
λέσματα. Η «υπόσπση» της παχυσαρκίας μπορεί να προληφθή με μία «κούρα συντηρήσεως», που πρέπει να γίνεται μία φορά το χρόνο.

"Ενα σημαντικό πλεονέκτημα της ηλεκτροθερα-
πείας είναι, ότι δεν προκαλεί ούτε έξάντλησι, ούτε κόπο. Η τωνατική έπίδρασί της, έξ άλλου, έμπο-
δίζει τη γαλάρωσι των ιστών και το σχηματισμό ρυτίδων, όπως συμβαίνει με μερικές άλλες από τις έν χρήσει μεθόδους άπισχνάσεως.

8ον. Τα έξωτερικά φάρμακα

Διάφορα παρασκευάσματα προκαλούν άπισχνανσι με άπλη έπίθεσι πάνω στο σώμα. Τα παρασκευά-
σματα αυτά εισχωρούν από τους πόρους του δέρ-
ματος μέσα στον οργανισμό και επιφέρουν τα εύε-
γτικά άποτελέσματά τους.

Σε πολλές περιπτώσεις, τα έν λόγω παρασκευά-
σματα, άρκουν μόνο τους, για να έξαφανίσουν το πάχος. "Άλλα είναι προτιμώτερο να χρησιμοποιο-
υνται σε συνδυασμό μ' ένα έξωτερικό φάρμακο, ό-
ποτε ένισχύουν την εύεογική έπίδρασί του. Χρη-
σιμοποιώντας π. χ. μία ιωδούχο κρέμα, μαζί με κολλοειδές ιώδιο έξωτερικώς, θα έχωμε πολύ γρη-
γορώτερα το επιδιωκόμενο άποτέλεσμα.

Έξαιρετο σε τοπικά έπίδραματα είναι το θαλάσ-
σιο πλαγκτόν, που άποτελείται από διάφορους ύ-
ποτυπώδεις μικροοργανισμούς, που βρίσκονται μέ-
σα στο θαλάσσιο νερό. Το πλαγκτόν χρησιμοποιεί-
ται σήμερα στην παρασκευή διαφόρων καλλυντικών προϊόντων. "Επιταχύνει τη διάλυσι των λιπών, το-
νώνει το δέρμα και ένισχυει την ελαστικότητα του.

Νά τώρα ποιά είναι τα καλύτερα μέσα άπισχνάσεως για τις τρεις κατηγορίες παχυσάρκων, που άναφέραμε:

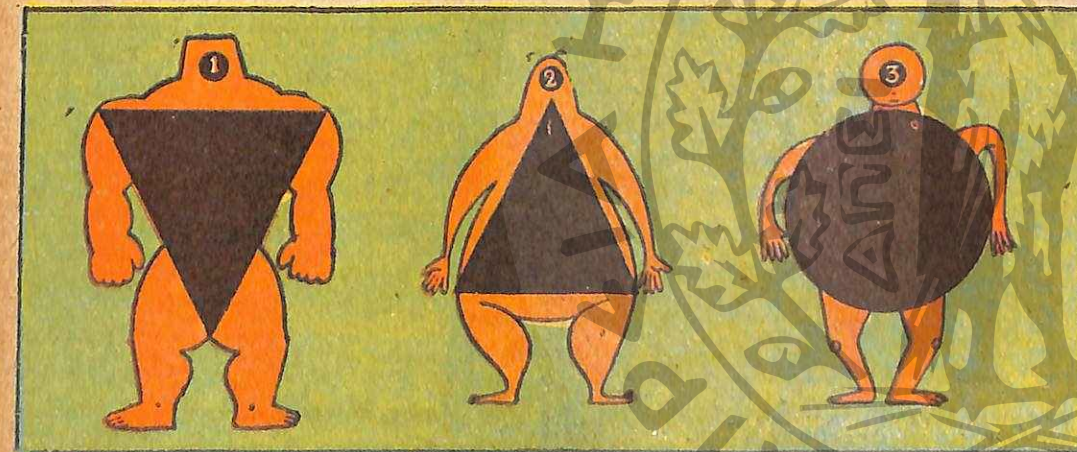
1) Πλθωρικοί. Περιορισμός της τροφής. Καταπολέμησι του αίσθηματος της πείνας με ειδικά παρασκευάσματα του τύπου των «ψυχαμίν». "Ορμονοθεραπεία. Σωματικές άσκήσεις (σε περιορισμένη κλίμακα).

2) Γυναικείες. Περιορισμός από την τροφή των υδατανθρά-
κων και των λιπών. "Ιωδούχα παρασκευάσματα. Τεχνητή έφίδρωσι, —+ "Ορμονοθεραπεία. Μασάζ. Πε-
ζοπορεία.

3) Σπογγώδης. Περιο-
ρισμός των υγρών και του αλα-
τιού. Διουρητικά. "Ορμόνες. Φάρμακα, που ήρμουν το νευ-
ρικό σύστημα. Ηλεκτροθερα-
πεία.

Τα ρυπαρά μαλλιά

Χρειάζονται βούρτσισμα και τα λιπαρά μαλλιά, που «αδω-
νται» δυο-τρεις μέρες μετά το λούσιμο. "Ασφαλώς, ναι! Μόνο που θ' άποφύγετε τον έ-
ρεθισμό του τριχοτού δερματος, που θα αυξάνει τις λιπαρές έκ-
κρίσεις των αδένων. Μην κανε-
τε, λοιπόν, ποτέ μασάζ του κεφαλιού και μη βουρτσίζετε άδυνατά τα μαλλιά σας, αλλά έλαφρά, μοναχά, άπ' τις ρίζες προς τις άκρες των τριχών, έ-
τσι ώστε ν' άπλωθή παντού ομοιόμορφα το φυσικό λίπος τους, αντί να συγκεντρώνεται κοντά στις ρίζες. Πλένετε δε συχνά με χλιαρή άσπουνάδα το χτένι και τη βούρτσα σας.

1) Η πλθωρική παχυσαρκία έντοπίζεται κυρίως στο άνωτερο μέρος του σώματος (έπάνω μέ-
ρος της κοιλιάς, ώμοι, τράχηλος, στήθος στις γυναίκες). 2) Η γυναικεία άρχίζει παντοτε από το κατώτερο μέρος του σώματος (κοιλιά, γλουτούς, μηρούς), και πολύ άργότερα εξαπλώνεται και στα άλλα. 3) Στη σπογγώδη το πάχος έντοπίζεται κυρίως στον κορμό. Σε πολλές περιπτώ-
σεις τα χέρια παραμένουν ισχνά.

Η αλληλογραφία μας

λος, «Αδελφοί Καρμαζώφ» με τον Γιούλ Μπρύννερ και τη Μαρία Σέλ, «Απογαρητισμός στα όπλα» με την Τζένιφερ Τζώνς και τον Ροκ Χάτσον, «Τα γκεράς» με τον Τζην Κέλλυ, «Αριάν» με την Άντρεϊ Χέμπτον και τον Γκάρι Κούπερ, «Ομορφιά της καλοσύνης» με τη Λάνα Τάρνερ, «Ένα καπέλλο γεμάτο βροχή» με την

Χ. Κ. Χ.
**ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΚΕΣ
ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ**

Μ. Π. Σ. Α. Λ. Π. Ο. Υ. Λ. Ο. Έντα-
θα: Τα 12 καλύτερα φιλμ της τελε-
ταιας αμερικανικής παραγωγής είν-
τα ακόλουθα: «Σαγιονάρα» με τ-
Μάρλον Μπράντο, «Η γέφυρα του π-
τασού Κβάι» με τον Αλεκ Γκίνε-
που κέρδισε 7 Όσκαρ, «Τò δέντ-
της ζωής» με την Έλίζαμπετ Τάι-

ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩ

**ΖΗΤΟΥΝ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΚΥΠΡΙΕΣ**

ARTS & CRAFTS

Ὁ Δημήτριος Χριστο-
φῆ, Πέλλα, Παῖς, Κηρύνεια, Κύπρος,
ἐπιθυμῶ ν' ἀλληλογραφῇσιν μετὰ τὸ «Κα-

Λευκά, Κύπρος, επιθυμεί να αλληλο-
γραφηθεί με νέες από την Ελλάδα
ηλικίας 16—18 χρόνων, με σκοπό τη
ανάπτυξη μιᾶς σταθερῆς φιλίας.
Ο Κωστάκης Πίλλας

Ο Χάρις Ζαχαριάδης
Ρήγας 14, Λεμεσός, Κύπρος, επι-
θυμεί η άλληλογραφηση με την αν-
γνώστριά μας, που κρύβεται κά-
ποιο ψευδώνυμο «Κάποιο χαμ-

C., Fren Hunter 34 Gre
Hellen London, E.C. 3, En
λουν ν' ἀλληλογραφήσουν

Wall, London E.C. 2, Eng
 θυμεί ν', ἀλληλογραφήση με
 γνωστριά μας, που κρύβεται
 πὸ τὸ ψευδώνυμο «Τὸ κορί
 θνείρα» ὅπου τὴν Αἴγινα.

Ο Constantinos S.T. Chariot Cory Co Ltd, 12 Rue El Gabart, El Egypte, μορφωμένος και εύστοχος, θέλει ν' αλληλογραφήσει φίλους, ηλικίας 18—19 χρονών, στην ανάπτυξη μιας

Street,
and, θε-
'Ελλη-

1005

-γιατί

Τὸ δέρμα
κίτταρα.

NIVEA diva stó

100

μας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑκατομμ
τὰ τὴν νεότητά τὰ χύτταρα

ἔρμα νὰ σιῇ.

This image shows a blank, aged, cream-colored page, likely an endpaper or flyleaf of a book. The paper has a slightly textured appearance with some minor creases and discoloration, characteristic of old paper. The left edge of the page shows the binding of the book.

ια
τά

Καὶ σοὺ λίγες γυναῖκες γνωρίζουν...

Τὸ δέριμα μας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἑκατομμύρια

κῦτταρα. Κατὰ τὴν νεότητά τὰ κῦτταρα αὐτὰ εἶναι ἑλαστικὰ καὶ γεμάτα ὕγρῳ. Ὅσο ἀπ' αὐτὸ ἐξατμίζεται ἀναπληρώνεται ἀμέσως ἀπὸ τὸ ὑποκείμενον ὅτι δὲ καὶ τὸ ἴδιον ἔχει

Με τα χρόνια όμως τα κύτταρα του δέρματος χάνουν την ικανότητα να αναπληρωθούν. Τα κατώτερα στρώματα του δέρματος. Επὶ τὸ δέρμα διατηρεῖται λείο καὶ ἀνθηρό.

NIVEA
CREME

οι πρώτες ρυτίδες είναι φανερό ότι τὸ δέρμα
μας είναι διψασμένο.

И докѣи : Двое ето дѣла нас
 а ѿ насъ : въ смѣ

Τὸ δέρμα σας διασπασμένα πίνει τὴν χιονό-
λευκή κρέμα NIVEA καὶ γίνεται λευκό
καὶ ἀκαταμάχητο.

Φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ποτίσουμε τὰ
δέρματα. Ἡ ἐπιστήμη ἐφευρὸς ἐν τούτοις τὴν

ΕΥΣΕΡΙΤ, βασικό συστατικό, που περιέχεται
μόνον στην παγκοσμίως γνωστή κρέμα NIVEA.
Η ΕΥΣΕΡΙΤ είναι μία ουσία συγγενής προ-

Εξαιτίας των ορμονικών αλλαγών, οι γυναίκες χρησιμοποιούν την κρέμα NIVEA και διατηρούν το δέρμα τους υγιεινό.

..... υγρού των και κάνει την επιδερμίδα λεία.

Όλόδροσο - Άνθηρό δέρμα
Με κόσμη NIVEA

...a este NIVEA diva, até de que vai ser

- glauk i NIVELI čina člo čepa va wly.

"Ένα λεπτό και ευχάριστο ΑΡΩΜΑ..."

... παίρνουν
τά ρούχα όταν
πλένονται με "DAL",
✱ Με τό "DAL",
ή πλύση γίνεται:

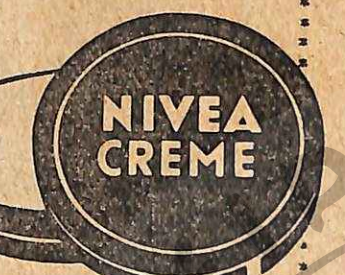
ΕΥΚΟΛΑ
ΑΝΕΤΑ
ΑΚΟΠΑ

Η συγχρονισμένη
νοικοκυρά με-
ταχειρίζεται DAL.
Η εξυπηνη νοικοκυρά
μεταχειρίζεται μόνον DAL.

ΑΛΕΚΤΟΡ

ΠΡΟΪΟΝ "ΒΙΟΧΡΩΜ"

DAL
ΜΟΡΦΑΙΝΕΙ ΟΤΙ ΠΑΙΝΕΙ

Ἡ δοκιμὴ
θὰ σὰς πείθῃ :

Τὸ δέρμα σας διψασμένα πίνει τὴν χιονό-
λευκὴν κρέμα NIVEA καὶ γίνεται λεῖο
καὶ φρέσκο σάν μπουμπουκι.
« Πρῶτ' καὶ βράδυ κρέμα NIVEA », αὕτῃ
εἶναι ἡ ἀσφαλὴς συνταγὴ γιὰ ἓνα ὥραῖο
καὶ νεανικὸ δέρμα.
Σὲ ὅλο τὸν κόσμον ἐδῶ καὶ τρεῖς γενεές
ἐκατομμύρια γυναῖκες χρησιμοποιοῦν τὴν
κρέμα NIVEA καὶ διατηροῦν τὸ δέρμα
τοὺς ὥραῖο.

Τὸ δέρμα μας ἀποτελεῖται ἀπὸ ἐκατομμύρια
κύτταρα. Κατὰ τὴν νεότητά τὰ κύτταρα αὐτὰ
εἶναι ἐλαστικὰ καὶ γεμάτα ὑγρό. Ὅσο ἀπὸ
αὐτὸ ἐξατμίζεται ἀναπληρώνεται ἀμέσως ἀπὸ
τὰ κατωτέρα στρώματα τοῦ δέρματος. Ἐπὶ
τὸ δέρμα διατηρεῖται λεῖο καὶ ἀνθηρό.

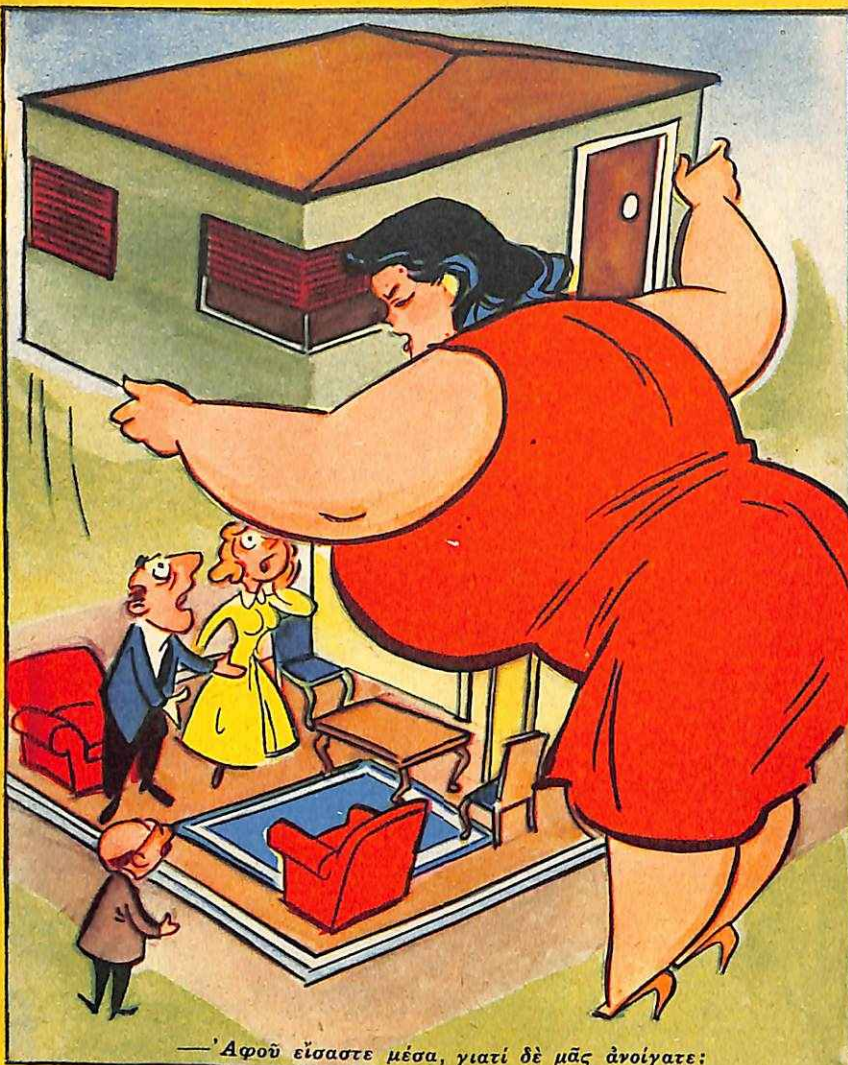
Μὲ τὰ χρόνια ὅμως τὰ κύτταρα τοῦ δέρματος
χάνουν σιγὰ-σιγὰ τὴν ἱκανότητα νὰ ἀναπλη-
ρῶνουν ἀμέσως τὸ ἀπόθεμα τοῦ ὑγροῦ των.
Τότε ἀρχίζει τὸ δέρμα νὰ διψᾷ — ἀλλὰ χωρὶς
νὰ τὸ καταλαβαίνουμε. Μόλις ὅμως ἀρχίσουν
οἱ πρῶτες ρυτίδες εἶναι φανερό ὅτι τὸ δέρμα
μας εἶναι διψασμένο.

Φυσικὰ δὲν εἶναι δυνατόν νὰ ποτίσουμε τὰ
δέρμα. Ἡ ἐπιστήμη ἔφευρε ἐν τούτοις τὴν
ΕΥΣΕΡΙΤ, βασικὸ συστατικὸ, ποὺ περιέχεται
μόνον στὴν παγκοσμίως γνωστὴ κρέμα NIVEA.
Ἡ ΕΥΣΕΡΙΤ εἶναι μιὰ οὐσία συγγενὴς πρὸς
τὸ δέρμα ποὺ καθορᾶται νὰ δίνει στὸ διψα-
σμένο δέρμα τὸ ἀπαραίτητο ὑγρὸ γιὰ νὰ δια-
τηρῆται ὥραῖο. Ἐπὶ πλέον ἡ NIVEA προσφω-
τίζει τὰ κύτταρα ἀπὸ τὴν ἐξάτμιση τοῦ
ὑγροῦ των καὶ κάνει τὴν ἐπιδερμίδα λεῖα.

‘Ολόδροσο - Ἀνθηρὸ δέρμα
μὲ κρέμα NIVEA

- γιὰτὶ ἡ NIVEA δίνει στὸ δέρμα νὰ αἰσθῇ.

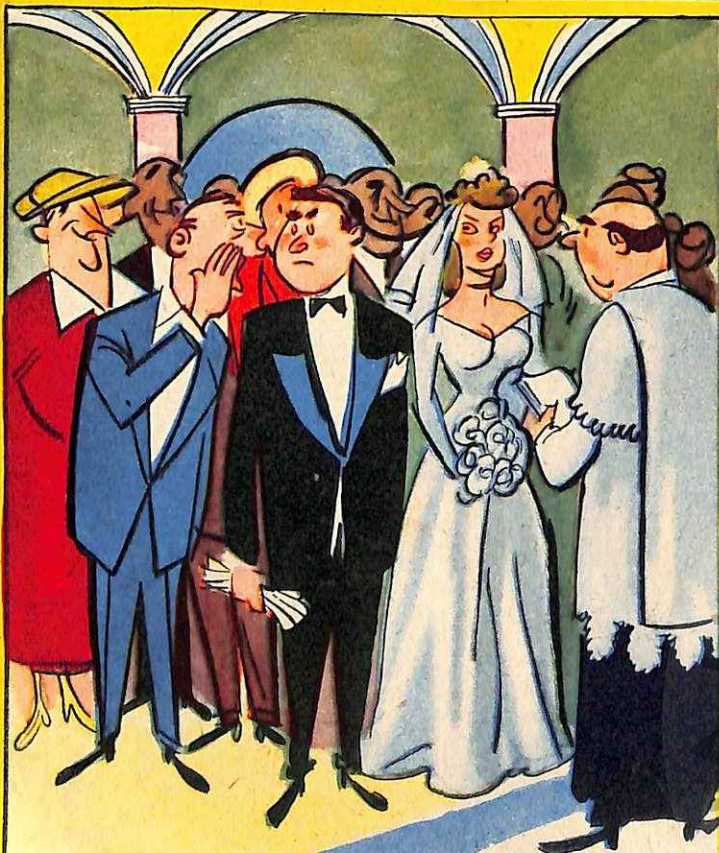
ΕΚΔΟΣΕΙΣ
'Εκυκλοφόρησε τὸ ὅπ' ἀρ. 11
τῆς βουλῆς πὺν περιοδικῶς «Σάλλισμα
ὄντας» πὺν ἐκδίδει ὁ ἐπιστήμων
Φυσιοθεραπευτὴς Δημήτριος Ι.
Χρήσις. Περιέχει τὶς ἀνέχουσες
διαφορὰν μελετῶν καὶ ἔνα ἐνδια-
φέρον ἄρθρον γιὰ τὴν θεραπεία τοῦ
καρκίνου χωρὶς χειρουργικὴ ἐπέμ-
βασι καὶ χρῆσιν ραδίου.

— 'Αφού είσαστε μέσα, γιατί δὲ μᾶς ἀνοίγατε:

— 'Εν τάξει, μαμά. 'Ο μπαμπᾶς πήγε
νὰ πῇ στὸν τρομπετίστα νὰ σταματήσει!...

— Τὸ νοῦ σου ὅταν βγαίνης, στὴν πόρτα σὲ περιμένει
ἡ Διλή!

— Γι' αὐτό, λοιπόν, δὲ μὲ ἄφηνες ν' ἀγοράσω σκάλα!